

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

కార్మికలోకం

జూన్ 2013

మాసపత్రిక

వెల: రూ.7

కుల వివక్షను కూల్చివేద్దాం- సమానత్వం సాదిద్దాం!

- బి.టి.రణదివె

శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయవాది

కమ్యూనిస్టు పార్టీలోకి వచ్చిన కామ్రేడ్ సుందరయ్య కమ్యూనిస్టు పార్టీతోపాటుగా కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ కు అంగీకారం తెలిపారు. భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటం, ప్రపంచమంతటా సోషలిజం కొరకు సాగుతున్న పోరాటం, స్వాతంత్ర్యం కోసం ఇతర దేశాలు సాగిస్తున్న పోరాటం ఒకే గొలుసుకట్టు పోరాటమని చాలా చక్కగా అవగాహన చేసుకున్నారు. ప్రపంచ స్వరూపాన్నే కుదిపివేసిందని ఇప్పుడు ప్రతి ఒక్కరూ అంగీకరిస్తున్నారు. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదం పూర్తిగా నిర్మూలించబడింది. వలస వ్యవస్థ రూపుమాపబడింది. దీనికంతటనీ ముందుగానే ఊహించిన మన పార్టీ మనం ఏ దిశగా ప్రయాణం సాగించాలో ప్రజలకు చెప్పింది. ఈ కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయతా దృక్పథంతో పార్టీని సరైన పంథాతో ఉంచటంలో కామ్రేడ్ సుందరయ్య మహోన్నత పాత్రను నిర్వహించారు. అయినప్పటికీ కూడా 1962లో భారత్-చైనావివాదం తలెత్తినప్పుడు మరోసారి కఠినమయిన పరీక్షా సమయం వచ్చింది. అప్పటికీ పార్టీ ఒక్కటిగానే ఉంది. అయినా సరైన కార్మికవర్గ వైఖరిని తీసుకున్న కామ్రేడ్ సుందరయ్య, కామ్రేడ్ బసవపున్నయ్య వంటి ఇతర నాయకులను మాత్రమే కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం జైళ్ళలో పెట్టింది. కమ్యూనిస్టులు, ప్రత్యేకించి ఈ వర్గ కమ్యూనిస్టులను చైనా ఏజెంట్లని నిందించటం జరిగింది. పార్టీ సరైన కార్మికవర్గ పంథాని తీసుకున్నప్పుడల్లా అటువంటి దాడి జరుగుతుంది. అయితే పార్టీ ఎన్నడూ ఇందువల్ల చికాకు పడలేదు. కామ్రేడ్ సుందరయ్య ఇతరులు కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయతా దృక్పథంతో సరిగా చేపట్టిన ఈ పోరాటానికి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ చరిత్రలో ఎనలేని ప్రాధాన్యత ఉన్నది. ఈ పోరాటమే జరగకపోయినట్లయితే పార్టీ జాతీయోన్మాదపార్టీగా మారిపోయి వుండేది. మహాత్తర చైనా విప్లవ విజయం నుంచి దూరమై పోయి పూర్తిగా చైనా వ్యతిరేక పార్టీగా మిగిలిపోయేది. వాళ్ళు మమ్మల్ని జైళ్ళలో కుక్కీ మాపై దుష్ప్రచారం చేసినా ఆ కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయతా సూత్రానికి కట్టుబడి ఉన్నామేగాని, మేము మా పంథాని విడనాడలేదు.

మన దైర్యసాహసాలకు, మన కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయతకు అది ఒక అగ్నిపరీక్ష. అది పాలక కాంగ్రెస్ కు వ్యతిరేకంగా జరిపిన పోరాటమే కాదు. పెద్దపార్టీ అయిన సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కూడా మనం ఢీకొనవలసి వచ్చింది.

రష్యా, చైనా పార్టీలు అవి తప్పులు చేస్తున్నాయనుకున్నప్పుడు ఆ పార్టీలకు ఎదురు తిరిగి నిలబడినందుకు ఇరు పార్టీలూ మన పార్టీని దూషించాయి. నయా రివిజనిస్టులతో పాత్తు పెట్టుకొని పార్టీని నడుపుతున్నారంటూ కామ్రేడ్ సుందరయ్యపై ప్రత్యేకంగా దాడి చేశాయి. మనం ఈ వైఖరి తీసుకున్నప్పుడు కామ్రేడ్ సుందరయ్య మన పార్టీ ప్రధానకార్యదర్శిగా వున్నారు. ఇరుపక్షాలు వేసే నీలాపనిందలను, అవి చేసే దాడులను ఆయనే భరించాల్సి వచ్చింది.

కామ్రేడ్ సుందరయ్యను గురించి మాట్లాడేటప్పుడు చారిత్రాత్మక తెలంగాణా రైతాంగ పోరాటాన్ని ఎవ్వరూ మరువలేరు. మన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో అది మహోన్నత భాగం. దాని గుణపాఠాలు ఆంధ్రకే కాదు. మరెక్కడైనా

వర్తిస్తాయి. దాని గొప్పతనాన్ని మన పార్టీ కామ్రేడ్స్ అందరూ ఇప్పటికీ సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదు. తెలంగాణా పోరాటంలో కామ్రేడ్ సుందరయ్య రాసిన పుస్తకం మహోన్నత పోరాటంలో పాల్గొన్న తెలంగాణా ప్రజల మన పార్టీ ఔన్నత్యాన్ని గూర్చి సదా మన ప్రజలకు బోధిస్తుంది. ఇందులో సామాన్య ప్రజలకు బోధిస్తుంది. ఇందులో సామాన్య స్త్రీని అగ్నిలా రగిలేటట్లు చేసిందేమిటో నీవు చూడగలవు. మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతాల జ్ఞానంతో, వ్యావసాయిక విప్లవ జ్ఞానంతో వారలా జ్వలించారని తెలుసుకుంటావు.

వీరకిశోరాలు డ్రాయింగ్ రూమ్స్ లో జన్మించరు లేదా గీయబడరు. అధ్యయన కేంద్రాల ద్వారా మాత్రమే తయారు కారు. విప్లవ సిద్ధాంతం సామాన్య మానవుని ఆయుధంగా మారినప్పుడు సామాన్య మానవుల నుంచే వీరులు ఉద్భవిస్తారు.

నిన్న నోరు తెరవనివారు నేడు అణచివేతను ప్రతిఘటిస్తారు. అప్పుడు నీవు వారిలో రగులుతున్న ద్వేషాగ్నిని చూడగలవు. వారు గుణాత్మక మార్పులు కలిగిన మానవులుగా మారుతారు. తెలంగాణా సాయుధ రైతాంగ పోరాటం చేసిందే. పార్టీ విప్లవ నినాదాలు ప్రజా బాహుళ్యపు నినాదంగా మారినప్పుడు జరిగిందే. తెలంగాణాలో మేమనుసరించిన ఎత్తుగడల వల్ల ఆఖరికి పార్టీ నినాదాలు రైతాంగ నినాదాలుగా మారాయి. “పార్టీ నినాదాలను ప్రజల నినాదాలుగా మార్చటానికి ఉద్దేశించినవే ఎత్తుగడల నినాదా”లని స్టాలిన్ చాలాకాలం క్రితం చెప్పారు. విప్లవ సిద్ధాంతంగలకార్మికవర్గం, దాని పార్టీ పోరాట పటిమగల రైతాంగంతో పెనవేసుకుపోయినప్పుడు నిజమైన విప్లవోద్యమం ఉద్భవిస్తుంది. పార్టీ లేకుండా మనం వారికి నాయకత్వాన్ని ఇవ్వలేము. కార్మికవర్గ సిద్ధాంతం లేకుండా పార్టీ ఉండలేదు. విప్లవ దృక్పథాన్ని కార్మికవర్గ విప్లవోద్యమం ఎత్తుగడలను విప్లవ రైతాంగంతో మేళవించి తెలంగాణా పోరాటం నుండి, కామ్రేడ్ సుందరయ్య జీవితం నుండి మనం పాఠాలు తీసుకోవాలి. పార్టీ పంథాను అమలు జరపడమన్నది ఒక్కటే. ఆయనను ప్రముఖుణ్ణి చేయగలిగేదికాదు. వ్యక్తిగతమైన త్యాగనిరతి, సుగుణాలు మాత్రమే ఆయనను ప్రముఖ నాయకుడిని చేయగలిగేవి కాదు. పార్టీ పంథాకు హృదయపూర్వకంగా అంకితమవడం, నిరాదంబర జీవితం. పార్టీ కార్యకర్తలకు అందుబాటులో ఉండడం ఈ లక్షణాలన్నింటి సంగమంగా కామ్రేడ్ సుందరయ్య సంపూర్ణంగా ఒక ప్రముఖ విప్లవ నాయకుడు కాగలిగాడు. ఆయనలా రూపొందేందుకు ఎల్లవేళా కృషి సల్పటమే ఆయన స్మృతికి మనం అర్పించగల నివాళి. పార్టీ మన మీద వుంచిన కర్తవ్యాలు ఆయనవలెనే సమర్థవంతంగా నిర్వహించగలగాలి. ఆయన జీవితం ఏవిధంగా పార్టీయేతరులను కూడా వేలకు వేల మందిని ప్రభావితం చేసిందో లక్షలాది మంది పాల్గొన్న ఆయన అంతిమయాత్రనుబట్టి గ్రహించుకోవచ్చు. ప్రజలు ఆయన వదిలివెళ్ళిన వారసత్వాన్ని ముందుకు కొనిపోగల మహదవకాశం మన పార్టీకి మన పార్టీ కార్యకర్తలకు మాత్రమే వుంది. మనం అందుకు అర్హులమేనని రుజువు చేసుకుందాం.

జూన్ - 2013

కార్మికుల సంక్షేమం

సి.ఐ.టి.యం. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 26 సంఖ్య : 6

విడి ప్రతి వెల : రూ. 7

సం॥ చందా : రూ. 75

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం	1
కార్మికుల సంక్షేమం	2
లేఖలు	3
డాక్టర్ - డాక్టర్	4
కవర్ స్టోరీ	5-9
ఉద్యమవార్తలు	10-17
సమ్మె	18
శ్రామిక మహిళ	19
బాలలలోకం	20
పంచాయితీ (కథ)	21-23
కవిత	23
అంతర్జాతీయం	24-25
జాతీయం	26
వైద్య ఆరోగ్య ఉద్యోగుల	27
సిఐఎల్ లో 10 శాతం వాటాలు	28
ప్రజారోగ్యం - పేటంటు	29-30
కేంద్ర మంత్రుల బృందంతో	31
ఒబామా ఒక వార్ క్రిమినల్	32

మేనేజర్
కార్మికుల సంక్షేమం

ఇ.నం.1-7-139/44, ఎన్.వి.బి.స్ట్రీట్ కేంద్రం,
ఎన్.ఆర్.కె.నగర్, రిసాలగడ్డ, జమీన్ సాన్స్ వూర్,
ముప్పరాబాద్, హైదరాబాద్-20.
ఫోన్ : 27612474
ఫ్యాక్స్ : 27646565

ఎడిటోరియల్ బోర్డు

ఎడిటర్ : మహమ్మద్ అబ్బాస్

సభ్యులు :

పర్వ సత్యనారాయణ,

ఆర్.సుధాభాస్కర్, పి.అజయ్ కుమార్,

పి. రోజా, సత్యభాస్కర్.

మేనేజరియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : రాజారావు

సభ్యులు :

పర్వ సత్యనారాయణ, ఎన్.పుణ్యవతి,

ఆర్.వి.నర్సింహారావు,

వై. సోమన్న, పి. సుధాకర్.

కార్మికుల సంక్షేమం పట్టని సర్కార్

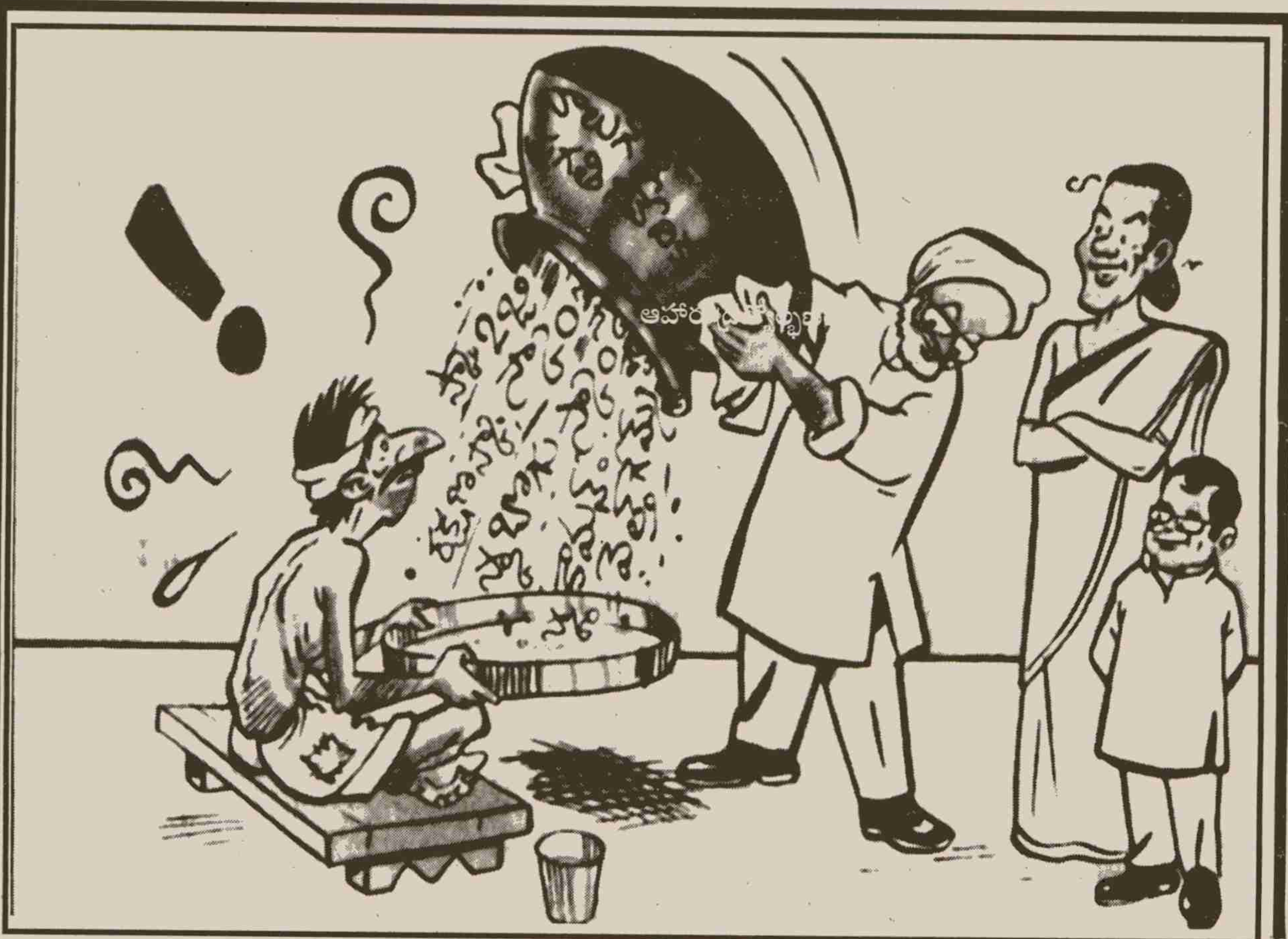
రాష్ట్రంలో కార్మికులకు కనీస వేతనాలు గగనకుసుమం అయ్యాయి. కనీస వేతనాలు నిర్ణయించి అమలు చేయించాల్సిన కార్మిక శాఖ బెల్లం కొట్టిన రాయిలా ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా పడి ఉన్నది. కనీసవేతనాలు కావాలని అనేక రంగాలలో కార్మికులు ఆందోళనలు, సమ్మెలు చేస్తున్నా ప్రభుత్వానికి, కార్మిక శాఖకు చీమకుట్టినట్లు కావడం లేదు. ఇది కార్మికుల సంక్షేమం పట్టని మొండి సర్కార్.

రాష్ట్రాభివృద్ధికి అసంఖ్యాకంగా ఉన్న కార్మికులే ప్రధానకారణం. అలాంటి వారికి ప్రభుత్వం అన్ని విధాల సహకరించాల్సింది పోయి, మా గోడువినండి అని గొంతెత్తి నినదించినా పట్టించుకున్న దిక్కులేదు. ధరలు రోజూ పెంచే పాలకులకు - కార్మికుల వేతనాలు కూడా పెంచాలన్న ఇంగితజ్ఞానం లేకుండా పోయింది. 2006 సం॥లో అంటే గత 7 సంవత్సరాల క్రితం సవరించిన వేతనాలతో బ్రతకమని కార్మికుల జీవితాలను గాలికొదిలేసింది ప్రభుత్వం. రెండు సంవత్సరాలకు ఒకసారి వేతనాలు సవరించే పద్ధతికి నీళ్ళు వదిలిన పాలకులు సంవత్సరాల తరబడి వేతనాల సవరణ మాటే మరిచిపోతున్నారు. పెట్టుబడిదారుల అడుగులకు మడుగులొత్తి కార్మికుల హక్కులను కాలరాస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారులు కోరిందే తడవుగా ఆగమేఘాల మీద జి.ఓ.లు జారీ చేసే ప్రభువులకు కార్మికుల గోడు వినే తీరిక, ఓపిక ఎందుకుంటుంది?

కార్మికులు, కార్మిక సంఘాలు చేసిన పోరాటాల వలన కొన్ని జి.ఓ. లు వచ్చినా వాటి అమలుకు ఆటంకాలు ఎదురవుతున్నాయి. అన్ని మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ పరిశ్రమలకు వర్తించే కనీస వేతనాల జి.ఓ.నెం. 4ను యాజమాన్యాలు కోర్టుకు వెళ్ళి అడ్డుకున్నాయి. కనీస వేతన సలహా మండలి లేదనే సాకుతో కోర్టు జి.ఓ. 4ను అమలుపై స్టే విధించింది. ఇదే కారణంతో కోళ్ళ పరిశ్రమకు చెందిన జి.ఓ. 33 అమలు కూడా నిలిచిపోయింది. జి.ఓ. 11 కూడా అదే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొన్నది. బీడీ కార్మికుల కనీస వేతన జి.ఓ. 41ని యాజమాన్యాల విజ్ఞప్తి మేరకు ప్రభుత్వమే నిలిపివేసింది. కొన్ని జి.ఓ.లు సలహా బోర్డు లేదనే కారణంతో కోర్టులు నిలిపివేస్తే, మరికొన్నింటిని ప్రభుత్వమే నిలిపి వేసి యాజమాన్యాలకు వంతపాడింది. ఈ విధంగా యాజమాన్యాలు, ప్రభుత్వం కుమ్మకై అయి కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అందకుండా చేస్తున్నాయి.

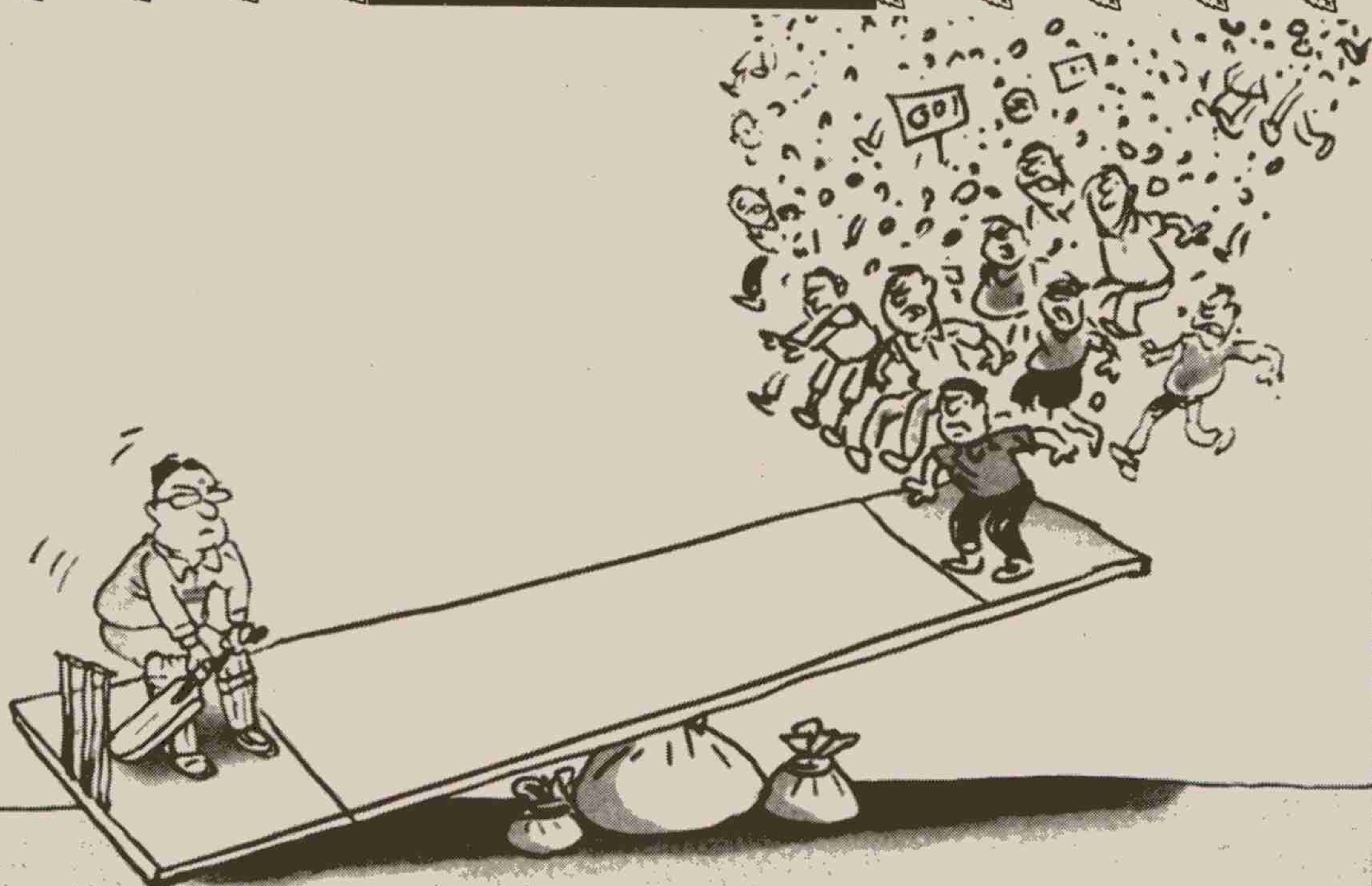
రోజుకో పథకం పెడుతున్నామని ఊదరగొడుతున్న పాలకులకు కనీస వేతన సలహా మండలి నియమించాలని తెలియదా? పైగా సలహా మండలి ఏర్పాటు వలన ప్రభుత్వానికి పైసా ఖర్చు అయ్యేదిలేదు. ఏ ఖర్చు లేకుండా కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులతో ఏర్పాటయ్యే కనీస వేతన సలహా మండలిని ప్రభుత్వం ఎందుకు ఏర్పాటు చేయడం లేదు? దీన్నిబట్టి కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అందించాలనే చిత్తశుద్ధి పాలకులకు లేదు అనేది స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ విధానాన్ని పాలకులే పోషిస్తూ కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అందకుండా యాజమాన్యాలకు లాభాలు పండించేందుకు శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేస్తున్నారు. కార్మికుల సంక్షేమాన్ని పట్టించుకోవాల్సిన కార్మిక శాఖను యాజమానుల శాఖగా మార్చేశారు. పరిశ్రమలలో ప్రమాదాలు జరిగి కార్మికుల ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోతున్నాయి. ఫ్యాక్టరీలలో తనిఖీలు లేవు. కనీస వేతనాలు, కనీస సౌకర్యాలు లేవు. పెరుగుతున్న ధరలు, వేధిస్తున్న సమస్యలు కార్మికులను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నాయి. ఈ తరుణంలో సిఐటియు శ్రేణులు కార్మికులకు మరింత చేరువ కావాలి. సిఐటియు ఆవిర్భావపక్షోత్సవాల సందర్భంగా కనీస వేతనం 10వేలు ఇవ్వాలని, సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలని, అసంఘటిత కార్మికులందరికి సాంఘిక భద్రత కల్పించాలనే నినాదాలను విస్తృతంగా కార్మికులలోకి తీసుకెళ్ళాలి. కార్మికులను సంఘటితం చేయడం ద్వారా మొండి సర్కార్ మెడలు వంచాలి.

కార్టూన్ యం

వివిధ పత్రికల సౌజన్యంతో

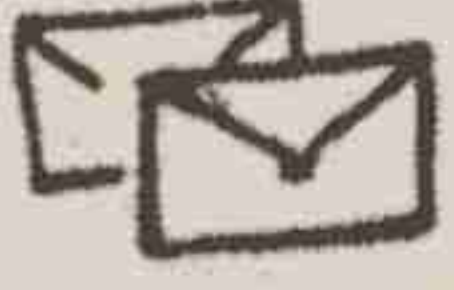

కార్మికలోకం

లే

ఖ

లు

కార్మికలోకం ఎడిటర్ గారికి,

సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో వస్తున్న మాస పత్రికను ప్రతి నెల చదువుతున్నాను. కార్మికలోకం పత్రికను పూర్తిగా చదివితేనే నాకు సంతృప్తిగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే కార్మికలోకం వివిధ రంగాలలోని అనేక సమస్యలను బట్టబయలు చేయడమే కాకుండా, వారికి ఉన్న హక్కులను గురించి తెలియజేయడంతో, ఈ రోజు రాష్ట్రంలోని అనేక రంగాలలోని కార్మికులు జెట్‌సోర్లింగ్, కంటింజెంట్, కాంట్రాక్ట్, డైలీవేజ్ ఉద్యోగులకు లక్షలాది మంది ఎన్నో పోరాటాలు చేస్తున్నారు. వారి అనుభవాలు మాకు తెలియజేయడమే కాకుండా, కార్మికులలో చైతన్యం నింపే ప్రయత్నం చేస్తున్నందుకు మీకు ధన్యవాదాలు. అలాగే కార్మికలోకం చదవడం వల్ల వివిధ

ఉద్యోగ రంగాలలో జరుగుతున్న మార్పులు గమనిస్తుంటే, నాలాంటి వారికి ఎంతో సంతోషంగా, ఉత్సాహంగా ఉంటుందని ఈ ఉత్తరం ద్వారా తెలియజేసుకుంటున్నాను.

- కొప్పాల చలపతిరావు, చిట్టేపల్లి, నెల్లూరు.

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

మీకు వచ్చే పత్రిక అడ్రసుపైన మీకు పత్రిక ఎప్పటి నుంచి పంపబడుతున్నది, మీ చందా ఎప్పుడు పూర్తవుతున్నది తెలిపే వివరాలుంటాయి. అలాగే మీ చందా నెంబర్ కూడా ఉంటుంది. మీరు సంప్రదించేటప్పుడు ఆ చందా నెంబరును ఉదహరించటం మరచి పోవద్దు. చందా గడువు ముగియడానికి ఒక నెల ముందుగానే దయచేసి రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు. విడిపత్రికలు విడివిడి అడ్రసులకు పంపడంలో అనేక ఇబ్బందులు వస్తున్నాయి. అలాగే పత్రిక అందటంలేదని కూడా కొద్దిమంది నుంచి సమాచారం ఉంది. అందువలన ఒకే ప్రాంతంలో ఉండేవారికి నాలుగు లేదా ఐదు కాపీలు పంపడం సులభం. అది చందా దారులకు కూడా ఉపయోగకరం. కావున చిన్న ఏజెన్సీలకు ప్రాధాన్యతనివ్వండి. పత్రికలు సకాలంలో అందని వారు వెంటనే పోస్టాఫీసును సంప్రదించండి. తర్వాత సెల్ : 9441209559 కు ఎస్.ఎం.ఎస్ ద్వారా కానీ, ఫోన్ చేసి కానీ తెలియజేయగలరు.

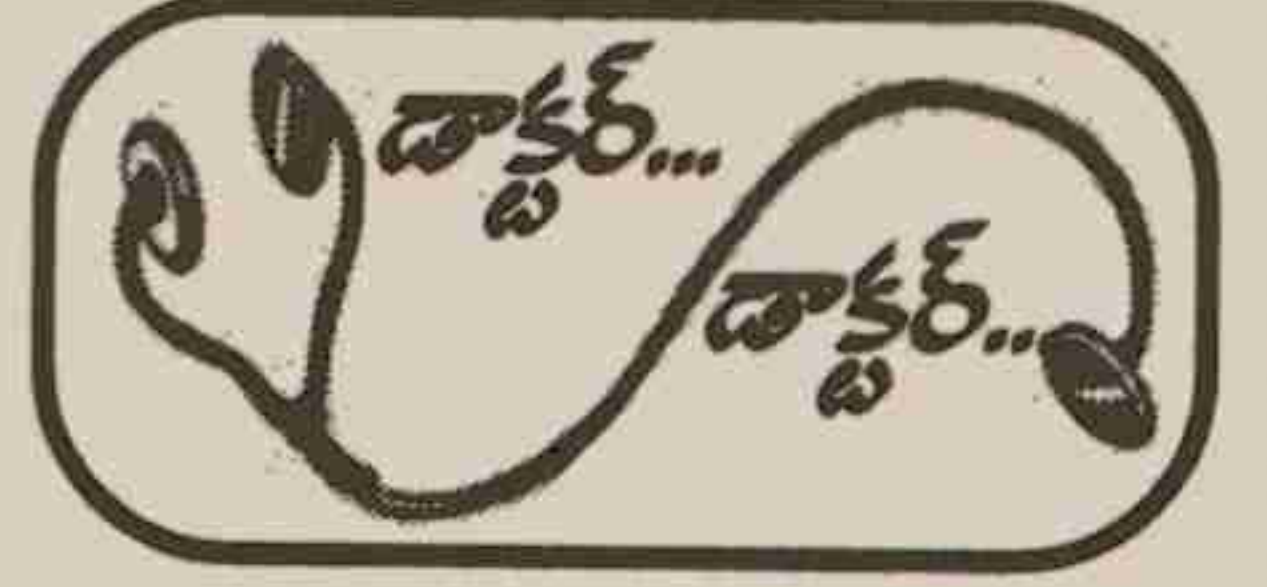
- మేనేజర్

పాఠకులకు గమనిక

'కార్మికలోకం లేఖలు' అనే శీర్షికకు పత్రికలో వస్తున్న శీర్షికలపై వెంటవెంటనే పాఠకుల స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాము. పాఠకుల అభిప్రాయాలు, సూచనలు, సలహాలను స్వీకరించడముతో పాటు వారి ఫోటోతో పత్రికలో ప్రచురిస్తున్నాము. కాబట్టి పత్రికలోని వ్యాసాలపై పాఠకులు స్పందించి తమ అభిప్రాయాలు నిర్మోహమాటంగా రాయడం ద్వారా పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. తమ అభిప్రాయాలు తెలిపే లేఖలతో పాటు పాస్‌పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో కూడా పంపగలరని కోరుతున్నాము.

- ఎడిటర్

విటమిన్లు ఎందుకు అవసరం?

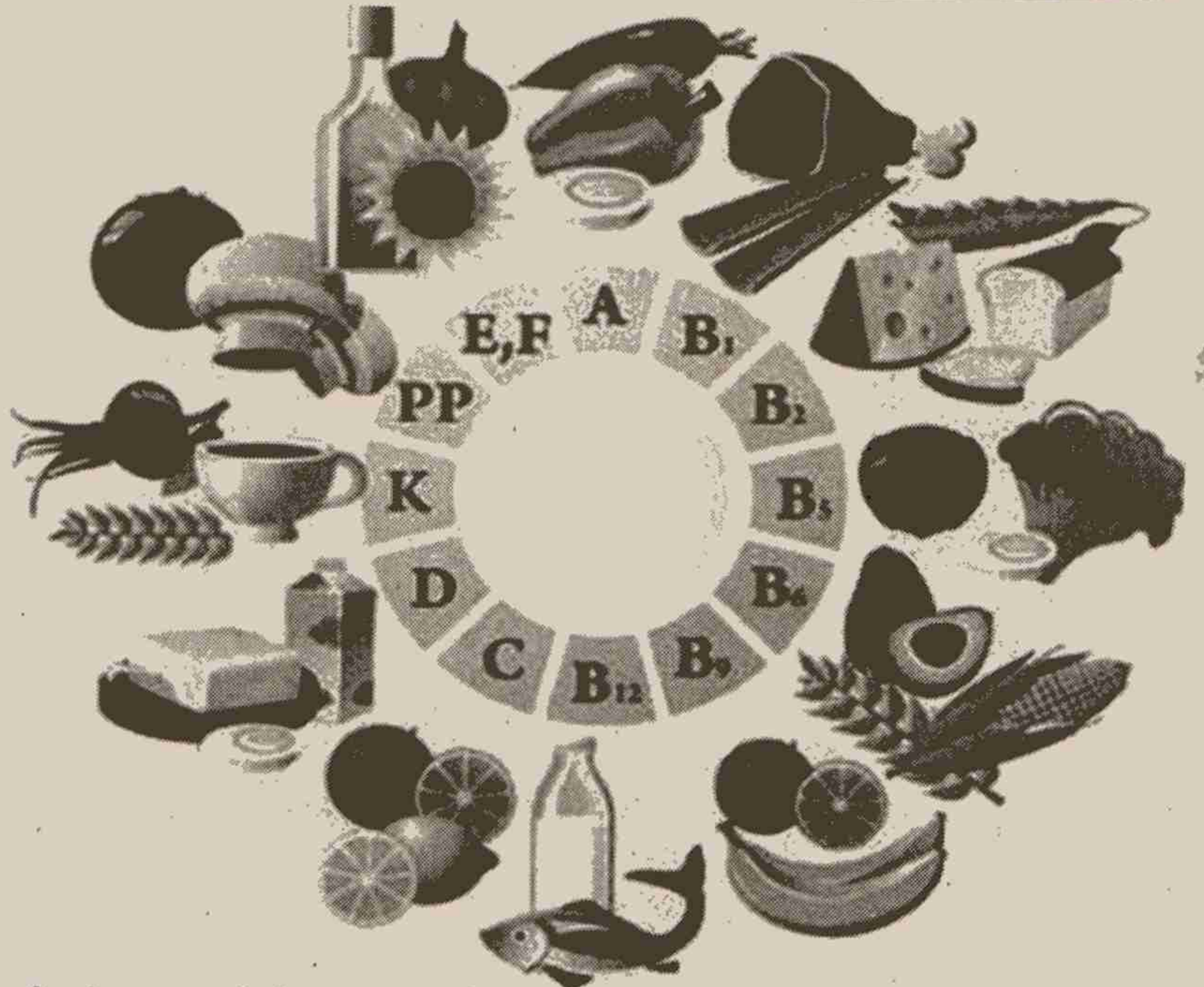

విటమిన్లు ప్రతీ ఒక్కరికీ అవసరం. అయితే తక్కువ మోతాదులో అన్ని రకాల విటమిన్లు మానవ శరీరానికి అవసరం అవుతాయి. జీవ క్రియలు జరగడానికి, కణాలన్నీ పని చేయడానికి విటమిన్లు ప్రధానంగా అవసరం అవుతుంటాయి. ఇంతటి ప్రాధాన్యం ఉన్న విటమిన్లు శరీరంలో తయారు కావు. ఆహారంతోనే శరీరానికి అందించాలి. విటమిన్ -డి ఒక్కటే శరీరంలో తయారవుతుంది. విటమిన్లలో రెండు రకాలు ఉంటాయి? ఒకటి కొవ్వులో కరిగేవి, రెండోది నీటిలో కరిగేవి. కొవ్వులో కరిగే విటమిన్లు ఎ,డి,ఇ,కె. నీటిలో కరిగేవి బి, సి విటమిన్లు. కొన్నిరకాల విటమిన్లలో యాంటీ ఆక్సిడెంట్లు ఉంటాయి. ఇవి జీవక్రియలు మూర్తయిన తర్వాత విడుదలయ్యే ఫ్రీరాడికల్స్ను బయటకు పంపించడంలో ఉపయోగపడతాయి.

లోపిస్తే

ఏ వయసులో ఏ విటమిన్లు అవసరమనే విషయంపై అవగాహన ఉండాలి. చిన్నపిల్లలకు అంటే శిశువు నుంచి ఆరేళ్ల వయసు ఉన్న పిల్లలకు విటమిన్-ఎ, విటమిన్-సి చాలా అవసరం. ఈ దశలో వారికి సరైన మోతాదులో విటమిన్స్ లభించకపోతే కంటి చూపు తగ్గడం, రికెట్స్, స్కర్వి అనే సమస్యలు వచ్చి పడే అవకాశం ఎంతైనా ఉంది.

ఇక, పెద్దవారిలో విటమిన్స్ తగ్గినప్పుడు గుండె జబ్బులు వచ్చే అవకాశం పెరుగుతుంది. కేన్సర్ వంటి వ్యాధులు రావచ్చు. రోగనిరోధక శక్తి తగ్గి ఇన్ ఫెక్షన్లు రావచ్చు. ఎముకలు బలహీనంగా మారి అస్థియోపోరోసిస్ సమస్య ప్రారంభం కావచ్చు. వీరు కింద పడిపోతే ఎముకలు విరిగి పోయే అవకాశం ఉంది. గర్భిణులు ఫోలిక్ యాసిడ్ అనే విటమిన్ మాత్రలను తప్పకుండా తీసుకోవాలి. ఈ విటమిన్

లోపిస్తే పుట్టబోయే శిశువుల్లో అనేక సమస్యలు ఏర్పడే అవకాశం ఉంటుంది. శాఖాహారుల్లో విటమిన్-బి12 లోపం ఏర్పడి రక్తం తక్కువయ్యే అవకాశం ఉంటుంది.

విటమిన్లు ఎక్కువగా తీసుకుంటే...

నీటిలో కరిగే బి, సి విటమిన్ల వల్ల ఎటువంటి నష్టమూ ఉండదు. కొంచెం ఎక్కువైనా కిడ్నీ వడపోతలో తొలగిస్తుంది. కానీ కొవ్వులో కరిగే ఎ, డి, ఇ, కె విటమిన్ల వల్ల నష్టం ఉంటుంది. వీటిని తీసుకున్నప్పుడు జాగ్రత్త వహించాలి. గర్భిణీగా ఉన్నప్పుడు విటమిన్-ఎ ఎక్కువ తీసుకుంటే జన్యవరమైన లోపాలు, పుట్టుకతో లోపాలున్న శిశువు జన్మించే అవకాశం ఉంటుంది. కొన్ని రకాల కేన్సర్లు వచ్చే అవకాశముంది. బీటా కెరోటిన్ ఎక్కువగా తీసుకుంటే ఊపిరితిత్తుల క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశముంది. అవసరం లేనివారు కూడా విటమిన్-డి తీసుకుంటే కాల్షియం శాతం, పెరిగిపోయి ఫిట్స్ రావడం, స్పృహ కోల్పోవడం, అకస్మాత్తుగా కార్డియాక్ డెత్ జరగడానికి ఆస్కారం ఉంది.

మాత్రలతో ప్రయోజనముందా?

విటమిన్ లోపంతో క్రానిక్ డిసీజెస్ బారినపడిన వారు విటమిన్ సప్లిమెంట్లు తీసుకున్నప్పుడు ఎటువంటి ఫలితమూ ఉండడం లేదని ఇటీవలి పరిశోధనల్లో వెల్లడైంది. ఆహారం ద్వారా శరీరానికి అందినప్పుడు ఫలితం ఉంటోంది. విటమిన్లు శరీరానికి సక్రమంగా అందాలంటే తాజా కూరగాయలు, పళ్లు ఎక్కువగా తీసుకోవాలి. రోజూ ఒక వ్యక్తి 400 గ్రాములు తప్పనిసరిగా తీసుకోవాలి. వళ్లు తీసుకోవడం ద్వారా శరీరానికి అందిన విటమిన్స్ మాత్రమే క్రానిక్ డిసీజెస్ను నివారిస్తాయి. అవసరం ఉన్నప్పుడు అంటే ఏదైనా వ్యాధితో బాధపడుతున్నప్పుడు మాత్రమే విటమిన్ సప్లిమెంట్లు తీసుకోవాలి. విటమిన్లు ఆహార రూపంలో శరీరానికి అందితే ఏ సమస్య ఉండదు. అలా కాకుండా విటమిన్ మాత్రలపై ఆధారపడితే సమస్యలు వచ్చే అవకాశం ఉంది.

డా॥ బి.విజయకుమార్
సీనియర్ ఫిజిషియన్

కుల వివక్షను కూల్చివేద్దాం - సమానత్వం సాధిద్దాం!

వివక్ష

2013 జూన్ 22, 23 తేదీల్లో కులవివక్ష వ్యతిరేక పోరాట సంఘం (కెవిపిఎస్) రాష్ట్ర రెండవ మహాసభలు ఉత్సాహ పూరితంగా జరిగాయి. ఈ మహాసభలు లక్ష్మీపేట మృతవీరుల ప్రాంగణం లోని ఎస్.ఆర్. శంకరన్ హాల్ (సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం హైదరాబాద్)లో చైతన్యాన్ని నింపి కర్తవ్యస్ఫూర్తి నందించాయి. 23 జిల్లాల నుండి పురుషులు 474, స్త్రీలు 60. మొత్తం 534 మంది ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు. కెవిపిఎస్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు పాటూరి రామయ్య జెండా ఆవిష్కరించారు. అతిథులు, ప్రతినిధులు లక్ష్మీపేట మృతవీరుల స్తూపం వద్ద పుష్పగుచ్ఛాలుంచి శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

మహాసభ మొదటి రోజు తేది. 22.5.2013న పాటూరి రామయ్య అధ్యక్షతన “సామాజిక న్యాయం - దళితులు” అనే అంశంపై చర్చ ప్రారంభమైంది. ప్రారంభ ఉపన్యాసం చేయడానికి రావల్సిన బి.చంద్రకుమార్ హైకోర్టు న్యాయమూర్తి అనివార్య కారణాల వలన రాలేకపోయారు. అయితే వారి యొక్క సందేశాన్ని వ్రాతపూర్వకంగా పంపించారు. ఎంతో చైతన్యపూరితమైన ఆ సందేశాన్ని డెలిగేట్లు అందరికీ అందించారు. వివక్షతల నిర్మూలనకు ప్రభుత్వం ఎన్నో చట్టాలు చేసింది. అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తోంది. అయినా సమాజంలో

అసమానతలు, వివక్షతలు కొట్టొచ్చినట్లు కనపబడు తున్నాయి. వివక్షతల నిర్మూలన సామ్యవాదంతోనే సాధించాలని పిలుపునిచ్చారు. సమాజాభివృద్ధికి, ఐక్యతకూ కులవివక్షతలు పెద్ద అడ్డుగోడలుగా వుంటున్నాయన్నారు. ఈ గోడలను కూల్చి వేయాలన్నారు.

శ్రీ కాకి మాధవరావు ప్రభుత్వ మాజీ ప్రధాన కార్యదర్శి మాట్లాడుతూ తాను కెవిపిఎస్ కుటుంబ సభ్యుడనని చెప్పారు. దళితుల కోసం పోరాడుతున్న వామపక్షాలను, విమర్శ చేయడం వ్యతిరేకించాలన్నారు. అధికారంలో ఉన్న వారు తమ తప్పులను కప్పిపుచ్చుకోవడానికి అలాంటి విమర్శలు చేస్తున్నారు. మార్క్సిజం, అంబేద్కరిజం కు మధ్యన వారధిగా, సారధిగా తాను వ్యవహరిస్తానన్నారు. జస్టిస్ పున్నయ్య కమీషను, ఎస్సీ, ఎస్టీ సబ్ ప్లాన్ సాధనలో అన్ని సంఘాలు, వ్యక్తులు, శక్తుల కంటే కెవిపిఎస్ పాత్ర ఎంతో గొప్పది, కీలకమైనది. సామాజిక న్యాయం కోసం కెవిపిఎస్ చేపట్టే అన్ని కార్యక్రమాలు, ఆందోళనలు, పోరాటాల్లో తాను పాల్గొంటానన్నారు.

కెవిపిఎస్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు కా|| బి.వి. రాఘవులు మాట్లాడుతూ దళితులపై దాడులు జరిగాక న్యాయం కోసం పోరాడే కంటే, దాడులు జరగకుండా ఏం చేయాలో ఆలోచించాలన్నారు. దాడుల అనంతరం దళిత సంఘాలు, వ్యక్తులు, శక్తులు ఐక్యంగా ఉద్యమిస్తున్నారు, స్పందిస్తున్నారు.

దాడులకు మూలకారణాలైన సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వివక్షత, దోపిడీలపై దళితులను చైతన్యపరిచి, సంఘటిత పరచాలన్నారు.

“కులవివక్ష దాడులు - ఐక్య ఉద్యమం” సదస్సు జరిగింది. దళిత, గిరిజన, ప్రజా సంఘాల నుండి సుమారు 30 మంది నాయకులు పాల్గొన్నారు. దళిత సమస్యపై వివిధ ఆలోచనలు, ఆచరణలు కలిగిన నాయకులందరిని ఒకే వేదికపైకి తెచ్చిన ఘనత కెవిపిఎస్ దేనని వక్తలు చెప్పారు. శ్రీ సుబ్బారావు ఎస్సీ, ఎస్టీ సెక్రటరీ, ప్రొ|| సత్యనారాయణ అధ్యక్షులు సెంటర్ ఫర్ దళిత్ స్టడీస్, ప్రొ|| గాలి వినోద్ కుమార్ ప్రిన్సిపాల్ లాకాలేజీ, మల్లెపల్లి లక్ష్మయ్య సినీయర్ జర్నలిస్టు, గోరేటి వెంకన్న, జి.జయరాజు ప్రజా కళాకారులు, కొరివి విజయ కుమార్, అధ్యక్షులు దళిత బహుజన్ ఫ్రంట్, జె.బి.రాజు అధ్యక్షులు దళితసేన్, మైసయ్య అధ్యక్షులు అంబేద్కర్ యువజన సంఘం, యం.సాయిబాబు, అధ్యక్షులు సిఐటియు; బి. వెంకట్ ప్రధాన కార్యదర్శి వ్య.కా.సం, డా|| బాబూరావు, ప్రధాన కార్యదర్శి గిరిజన సంఘం; జమలయ్య, ఆశయ్య, లక్ష్మయ్య, బాలకృష్ణ తదితర నాయకులు పాల్గొన్నారు.

రెండవ రోజు మహాసభలో “ఎస్సీ - ఎస్టీ సబ్ప్లాన్ చట్టం - అమలు” అనే సదస్సులో మల్లెపల్లి లక్ష్మయ్య మాట్లాడుతూ సబ్ప్లాన్ చట్టం రావడంతో రాష్ట్రంలో వ్యక్తులు, శక్తులు, సంఘాల పాత్ర ఎంత ఉన్నప్పటికీ కెవిపిఎస్ పాత్ర, పట్టుదల, నిరంతర ఆందోళనలు, అన్ని సంఘాలను ఐక్యం చేయడంలో చరిత్రలో నిలిచిపోయిందన్నారు. చట్టంలోని అనుకూల, ప్రతికూల అంశాలను వివరించారు. అనుకూల అంశాలను అమలుకు ఐక్యంగా పోరాడుతూ ప్రతికూల అంశాలను సరిచేసేందుకు ప్రయత్నించాలన్నారు. బి.వి.రాఘవులు మాట్లాడుతూ రాష్ట్రం మొత్తంలోని ప్రతి దళిత వాడకు, ప్రతి ఇంటికి సబ్ప్లాన్ చట్టం అమలు ప్రాధాన్యతను వివరించాలన్నారు. ముఖ్యమంత్రి కిరణ్ కుమార్ రెడ్డి భజనపరులతో దళిత బంధు తగిలించు కున్నారు. చట్టం అమలు చేయకపోతే ఆ

సిఐటియు 14వ మహాసభలో చర్చించిన

సామాజిక సమస్యలు - కార్మికవర్గ పాత్ర - ముసాయిదా కమీషన్ పత్రం

సమాజంలోని అన్ని రకాల పీడన, దోపిడీల నుండి సంపూర్ణ విముక్తికి సిఐటియు నిలబడుతుందని రాజ్యాంగంలో ప్రకటించింది. ఈ లక్ష్యం సాధించాలంటే కార్మికవర్గంలో విశాల ఐక్యత సాధించాలి. మన దేశంలో కార్మికవర్గం ఏకీకృతంగా లేదు. కార్మికులు తమని ఒక వర్గంగా గుర్తించడం కన్నా కులం, మతం, ప్రాంతం, భాష, లింగంగా వ్యక్తీకరించు కుంటున్నారు. ఈ ధోరణిని పెట్టుబడిదారీ వర్గం, నయా ఉదారవాద విధానాలు పెంచి పోషిస్తున్నాయి. కార్మిక వర్గంలో చీలికలను సృష్టించి తమ దోపిడీకి ఎదురు లేకుండా చూసుకుంటున్నారు. కార్మికులు తమ ఆర్థికపరమైన కోర్కెలు, పని ప్రదేశంలో సమస్యలతో పాటు కుల, మత, జాతి, ప్రాంత, భాషా ప్రాతిపదికన ఎదుర్కొంటున్న వివక్షలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. కార్మికవర్గంలో ఐక్యతను, వర్గ చైతన్యం పెంపొందించాలి.

నయా ఉదారవాద విధానాల వలన కష్టజీవులు పెద్దఎత్తున నిరాశ్రయు లవుతున్నారు. ఉపాధి కోసం వలసలు పోతున్నారు. వీరిలో దళితులు, గిరిజనులు, ముస్లిములు, మహిళలు పెద్దసంఖ్యలో ఉన్నారు. పాలకవర్గాలు మోపిన భారాల వల్ల ఈ తరగతుల వారు అసంతృప్తికి లోనవుతున్నారు. విచ్చిన్నకర శక్తులు కష్టజీవుల ఐక్యతను దెబ్బ తీస్తున్నాయి. ఈ సవాళ్ళపై సిఐటియుతో సహా భారత కార్మికోద్యమం తగినంత శ్రద్ధ పెట్టలేదు. దీని ఫలితంగా దళితులు, ఆదివాసులు, వెనుకబడిన కులాల వారు కుల, మత సంఘాల ప్రభావం క్రింద

(కొనసాగింపు 7వ పేజీలో)

బంధువులే బొందపెడతారని హెచ్చరించారు. చట్టం అమలుకు విశాల ఐక్య కార్యాచరణ చేపట్టాలని పిలుపునిచ్చారు.

రాష్ట్రంలో 125పైగా రకాల వివక్షతలకు దళితులు గురికాబడుతున్నారు. ఈ వివక్షతల నిర్మూలన కోరకూ అవిశ్రాంతంగా పోరాడాలి. ఎస్సీ, ఎస్టీ కమీషన్ కు సంవత్సరాల తరబడి చైర్మన్ ను నియమించకపోవడం ప్రభుత్వ వివక్షతకు ఒక నిదర్శనం. కులాంతర వివాహము చేసుకున్న వారికి ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలు కల్పించాలి. ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు కల్పించేందుకు చట్టం చెయ్యాలి. సంవత్సరాల తరబడి వేలాది ఎస్సీ, ఎస్టీ పోస్టులను భర్తీ చేయకుండా ప్రభుత్వం తాత్సారం చేస్తుంది. బ్యాక్ లాగ్ పోస్టులన్నీ వెంటనే భర్తీ చేయాలి. అసంఘటిత కార్మికుల్లో అత్యధికులు ఎస్సీ, ఎస్టీ లే వున్నారు. అసంఘటిత కార్మికులందరికి సమగ్ర సాంఘిక భద్రతా చట్టం చేయాలి. గ్రామీణ ఉపాధి హామీ చట్టాన్ని పటిష్టంగా అమలు చేయాలి. కనీస పెన్షన్ రూ.1500/-లుగా వుండాలి. ఈ విధంగా సుమారు 38 తీర్మానాలను మహాసభ ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించింది.

2013 సం॥లో కుల వివక్షతలకు వ్యతిరేకంగా విశాల ఐక్య ఉద్యమం నిర్వహించాలనే కర్తవ్యాన్ని రూపొందించారు. అందుకు స్వతంత్ర సంస్థలు, వ్యక్తులు, మేధావులు, కుల సంఘాలు, పార్టీలు అందరిని ఉద్యమంలో భాగస్వాములను చేయాలి. ఆందోళనలకే పరిమితం కాకుండా ప్రతిఘటనోద్యమాన్ని నిర్వహించాలని మహాసభ నిర్ణయించింది. జూన్ 15 నుండి 21 వరకు సంక్షేమ హాస్టళ్ళు, ప్రభుత్వ పాఠశాలల సర్వే యాత్రకు పిలుపునిచ్చింది.

అధ్యక్షులుగా పాటూరి రామయ్య, ఉపాధ్యక్షులుగా బి.వి.రాఘవులు, ప్రధాన కార్యదర్శిగా జాన్ వెస్లీలు తిరిగి ఎన్నికయ్యారు. 19 మంది ఆఫీసు బేరర్స్, 65 మంది కార్యవర్గ సభ్యులు మొత్తం 84 మందితో నూతన కార్యవర్గం ఏర్పడింది.

- బి. బిక్షమయ్య, సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు

ర్యాలీ అవడం కనిపిస్తున్నది. ఈ తరగతులలో వర్గ ఐక్యత, వర్గ చైతన్యం పెరగకుండా ఈ సంఘాలు అడ్డుపడుతున్నాయి. విదేశీ నిధులతో నడిచే స్వచ్ఛంద సంస్థలు, ఎన్టీఓలు వీరిలో పనిచేస్తూ వామపక్ష వ్యతిరేకతను పెంచుతున్నాయి. నయా ఉదారవాద విధానాలు సృష్టిస్తున్న దోపిడీ, అసమానతల నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్లించేందుకు కృషి చేస్తున్నాయి. అస్థిత్వ రాజకీయాలనూ, ఉద్యమాలను పెద్దఎత్తున ముందుకు తెస్తున్నాయి. విశాల ప్రాతిపదికన ప్రజా ఉద్యమాల నిర్మాణానికి ఆటంకాలు కల్పిస్తున్నాయి.

హైదరాబాద్ లో జరిగిన సిఐటియు 10వ మహాసభలో కులపీడన, “సామాజిక అణిచివేతలను గురించి,” “లింగ వివక్షత - వర్గ దృక్పథం” కమీషన్ పేపర్లు చర్చించి ఆమోదించి ఇప్పటికి 12 సం॥లు గడిచాయి. సామాజిక పీడనకు వ్యతిరేకంగా, సామాజిక అణిచివేతకు గురయ్యే దళితులు, గిరిజనులు, ముస్లిములు, మహిళల సమస్యలపైన మనం తగినంత శ్రద్ధ పెట్టలేదని చెప్పుకోవాలి. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కెవిపిఎన్ కార్యకలాపాల్లో సిఐటియు కార్యకర్తలు పాలుపంచుకుంటున్నారు. తమిళనాడులో సిఐటియు కార్యకర్తలు అస్పృశ్య నివారణా కమిటీలో భాగస్వాములుగా వుండి పని చేస్తున్నారు. బ్యాంకు, ఇన్సూరెన్స్ రంగాల్లోని సంఘాలు దళితుల పిల్లలకు ఉచితంగా ట్యూషన్లు చెప్పడం, స్కూలు యూనిఫార్మాలు, పుస్తకాలు అందజేయడం వంటి కార్యక్రమాలు చేపట్టారు.

శ్రామిక మహిళల్లో కృషినికరంగా సాగుతోంది. కొంత

పురోగతి ఉంది. ఒక మేరకు గణనీయమైన సెక్షన్ నే సంఘటితం చేసి మన సంఘ నిర్మాణంలో ఇముడ్చుకోగలిగాము. అయితే పని ప్రదేశాల్లోని సమస్యలపైనే వారిని ఆర్గనైజ్ చేస్తున్నాము. అతికొద్ది యూనియన్లు భవన నిర్మాణ రంగం, ఇటుక బట్టీ, బీడీ, ప్లాంట్ షన్ రంగాలతో సహా సమాన వేతనాలు, ప్రసూతి సౌకర్యాలు, క్రెచ్ లు, లైంగిక వేధింపులు, మహిళల పట్ల హింస వంటి మహిళల ప్రత్యేక సమస్యలపై కృషి చేశాయి. కార్మిక రంగాల్లో మన కృషి మూడున్నర దశాబ్దాలు దాటింది. అయినా మన నాయకత్వం పితృస్వామిక ప్యూడల్ భావాలను వదలగొట్టుకుందని చెప్పలేము. కొద్ది మెరుగుదల వుంది. 2012 జూన్ నెలలో కోయంబత్తూర్ లో జరిగిన సిఐటియు జనరల్ కౌన్సిల్ సామాజికంగా తీవ్రమైన అణిచివేతకు గురయ్యే దళితులు, గిరిజనులు, మైనార్టీలలో మనం ఇంకా సీరియస్ కృషి ఆరంభించాల్సి వుందని చెప్పింది.

దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 65 ఏళ్లు దాటింది. అయినా గ్రామాల్లో, పట్టణాల్లో దళితుల పట్ల వివక్ష, అంటరానితనం, సామాజిక పీడన కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. రిజర్వేషన్లు కేవలం ప్రభుత్వ రంగానికే పరిమితం అయ్యాయి. దళితుల కోసం ఈ రంగంలో అట్టడుగు స్థాయి ఉద్యోగాలనే కేటాయిన్నారు. స్వీపర్లు, సపాయి కార్మికులు, గ్రామ సేవలు, చౌకీదార్లు, వగైరాలకే పరిమితం చేస్తున్నారు. ‘ఎ’, ‘బి’ కేటగిరి ఉద్యోగాలలో సగానికి పైగా రిజర్వేడ్ ఉద్యోగాలు భర్తీ చేయటం లేదు. పదోన్నతుల విషయంలో తీరని అన్యాయం జరుగుతోంది. ఇప్పటికీ అధికార

యంత్రాంగం అగ్రవర్ణ ఆధిపత్యంతోనే కొనసాగుతోంది.

ప్రైవేటు రంగం రిక్రూట్మెంట్లో ఎస్సీలు, ముస్లిముల పట్ల వివక్ష చూపిస్తున్నారని సుఖదేవ్ తోరట్ నిర్వహించిన అధ్యయనంలో వెల్లడి అయింది.

ఎస్సీ ఉద్యోగుల చదువులకు తగిన ప్రతిఫలం లభించటం లేదు. 1983 లెక్కల ప్రకారం ఒక ఎస్సీ ఉద్యోగికి ఉన్నతకుల ఉద్యోగికన్నా 5 శాతం తక్కువ వేతనం లభిస్తుంటే 1999 నాటికి అది 8.9 శాతానికి పెరిగింది. ఇదే విధంగా పట్టణ తరగతి వేతన ఉద్యోగులలో ఈ అంతరం 1983లో 13.45 శాతం వుంటే 1999 నాటికి 20.4 శాతానికి చేరింది. ఉన్నత కులాలు, అధికారులు నివసించే విలాసవంతమైన ప్రాంతాలలో దళితులకు ఇల్లు దొరకడం గగనం. దేశంలోని 11 రాష్ట్రాల్లో జరిపిన అధ్యయనంలో గ్రామీణప్రాంతాలలో వ్యవసాయం, వ్యవసాయేతర రంగాల్లో ఎస్సీలకు ఉపాధి, ఉద్యోగాలు, పని పరిస్థితులు, పని ప్రాంతాలలో వ్యవహరించే తీరులో వివక్షత కొనసాగుతున్నదని తేలింది. వ్యవసాయ రంగంలో ఎస్సీలకు 100 పని దినాలు - ఉన్నత కులాల వారికి 154 పని దినాలు లభిస్తున్నాయి. వ్యవసాయేతర రంగంలో ఎస్సీలకు 189 పని దినాలు - ఉన్నత కులాల వారికి 290 పని దినాలు లభిస్తున్నాయి. అగ్రవర్ణ కూలీల కన్నా ఎస్సీ కార్మికులకు తక్కువ కూలి లభిస్తోంది. అంటు, సొంటు పేరుతో ఎస్సీలకు కొన్ని పనులకు దూరంగా పెడుతున్నారు. 47 శాతం గ్రామాల్లో ఎస్సీలకు పాలసొసైటీలలో పనికి, పాలు అమ్మేందుకు వీలు లేదు. 3.5 శాతం గ్రామాల్లో ఎస్సీలు స్థానిక మార్కెట్లో ఎలాంటి సరుకులూ అమ్మే వీలు లేదు.

మూడొంతుల గ్రామాల్లో ఎస్సీలకు ఇండ్ల నిర్మాణ పనులకు పిలవరు. ఎస్సీ, ఎస్టీ మహిళలు కుల పీడనకు తోడు జెండర్ అణిచివేతలకు లోనౌతున్నారు. వీరిలో ఎక్కువ మంది వ్యవసాయ కూలీలు. 57 శాతం ఎస్సీలు, 37 శాతం ఎస్సీ మహిళలు వ్యవసాయం పనులకు పోతారు. ఇతర మహిళలు 29 శాతం మాత్రమే వ్యవసాయం పనులకు వస్తారు. ఐసిడిఎస్ మధ్యాహ్నభోజన పథకం వంటి సర్కారీ స్కీములలో పని చేసే దళిత కార్మికుల పట్ల వివక్ష స్పష్టంగా కనపడుతున్నది. రాజస్థాన్లో 60 శాతం స్కూళ్ళలో వంట పనికి దళితులను నియమించడం లేదు. దళితులు, దళితేతరులకు వేర్వేరు పంక్తి భోజనాలకై పట్టుబడుతున్నారు. ఐసిడిఎస్ పథకం అమలులో ఆంధ్రప్రదేశ్లో జరిపిన సామాజిక గణన (సోషల్ ఆడిట్) లో కులవివక్ష వెల్లడయ్యింది. షెడ్యూల్డ్ కులాల నివాసిత ప్రాంతాల్లో వున్న, అంగన్వాడీ కేంద్రాలకు అగ్రవర్ణాల వారు తమ పిల్లలను

పంపటానికి నిరాకరిస్తున్నారు. అగ్రకులాల అంగన్వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లు దళిత పిల్లలకు తినిపించడానికి నిరాకరిస్తున్నారు. అనేక రాష్ట్రాలలో గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పని చేసే దళిత ఉపాధ్యాయులకు అద్దె ఇల్లు దొరకడం పెద్ద కష్టంగా వుంది. పంచాయితీ సమావేశాల్లో కూడా ఎన్నికైన ప్రజా ప్రతినిధుల పట్ల బాహుటంగానో లోపాయికారిగానో కుల వివక్షత ప్రదర్శిస్తున్నారు. తమిళనాడులో సర్పంచ్గా ఎన్నికైన దళితులను ప్రమాణస్వీకారం చేయకుండా అడ్డుపడడం, ఆఫీసుకు రానివ్వక పోవడం వంటి అనేక ఘటనలున్నాయి. పంచాయితీ సమావేశాల్లోనే ప్లేట్లు, గ్లాసులు వేరుగా పెట్టడం జరుగుతున్నది. 70 శాతం గ్రామాల్లో మంగళ్లు దళితులకు క్షవరం చేయడానికి నిరాకరిస్తున్నారు. 46 శాతం గ్రామాల్లో రజకులు దళితుల దుస్తులు ఉతకడం లేదు. దర్జీలు దళితుల వస్త్రాలను అతుకులు, మాసికలు వేయటానికి నిరాకరిస్తున్నారు. ఇలాంటి పలు రూపాలలో దళితులపై వివక్షత చూపబడుతోంది. గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాలలో దళిత మహిళల అక్షరాస్యత తక్కువ. చదువు మధ్యలో మానడం కూడా ఎక్కువగానే ఉంది. దళిత మహిళల్లో రక్తహీనత, పోషకాహారలేమి, నవ జాత శిశుమరణాల రేటు ఇవన్నీ ఎక్కువ ఎస్సీ, ఎస్టీ మహిళలపై లైంగిక వేధింపులూ ఎక్కువే. ప్రభుత్వం వారు నయా ఉదారవాద విధానాలతో అటవీ భూములను వందల వేల ఎకరాలను స్వదేశీ, విదేశీ కార్పొరేట్ సంస్థలకు కట్టబెడుతోంది. 'అభివృద్ధి ప్రాజెక్టు' పేరుతో ఈ భూదందా జరుపుతోంది. భూసేకరణ చట్టాలను మార్చేస్తోంది. గిరిజనులు నిర్వాసితులై జీవనాధారం కోల్పోతున్నారు. వీరికి పునరావాస ప్యాకేజీలను కూడా ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తున్నారు. గిరిజనులు పట్టణాలకు వలస పోతున్నారు. వలస వచ్చిన వారికి నెలకు వారం రోజులు మాత్రమే ఉపాధి లభిస్తోంది. 1993లో 2.9 శాతం మంది వలస వస్తే, 2008కి 6.2 శాతానికి పెరిగారు. నయా ఉదారవాద విధానాల ఫలితంగా గిరిజన ఉప ప్రణాళికకు నిధుల కేటాయింపును ప్రభుత్వం తగ్గిస్తూ వస్తోంది. సబ్సిడీలు, సంక్షేమాలలో కోతలు పెరిగాయి. గిరిజనులకు ఉద్దేశించిన ప్రత్యేక వ్యవసాయ అటవీ భూములను, సముద్ర తీర ప్రాంత భూములను కార్పొరేట్ కంపెనీలకు, బహుళజాతి సంస్థలకు రియల్ ఎస్టేట్ డెవలప్మెంట్ కోసం, మైనింగ్ కోసం ప్రభుత్వం పందేరం చేస్తోంది. భూములు కోల్పోయిన దళితులకు, గిరిజనులకు శాశ్వత ఉద్యోగాలు, తగినంత పరిహారం అందడం లేదు. వీరు ఈ భూపందేరాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. మిలిటెంట్గా పోరాటాల్లోకి వస్తున్నారు. గిరిజనుల సమస్యలపై మనం ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టాలి. మనం వారి పోరాటాలకు అండగా నిలవాలి. విశాల సంఘభావం కూడ

గట్టడానికి తగిన ఆందోళన చేపట్టాలి. వారి డిమాండ్లను మన సంఘం తరపునే లేవనెత్తి పని చేయాలి.

సచార్ కమిటీ నివేదికను పరిశీలిస్తే 50 శాతం కన్నా ముస్లిం కార్మికులు అసంఘటిత రంగంలోనే పనిచేస్తున్నారు. సగటు కన్నా ఎక్కువగా ముస్లిం మహిళలు ఇంటి నుండే పని చేస్తున్నారు. కుట్టుపని, సైకిల్, స్కూటర్, ఆటోల రిపేర్లు, ఎలక్ట్రిక్ పనులలో, వీధుల్లో అమ్ముకోవడం వంటి స్వయం ఉపాధి పనుల్లో పట్టణాలలో ముస్లిములు వుంటున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వ విభాగాలు ఏజన్సీలలో ముస్లింలు అత్యల్పంగా ఉన్నారని సచార్ కమిటీ నివేదిక తెలిపింది. బ్యాంకు రుణాల అందచేత కూడా ముస్లిములకు స్వల్పంగానే వుంది. ముస్లిములలో పేదరికం అత్యధికంగా ఉంది. ముస్లిమ్ యువకుల మీద అనేక రాష్ట్రాలలో టెర్రరిస్టులని తప్పుడు అభియోగాలు మోపి జైళ్ల పాలు చేయడం సర్వసాధారణం అయిపోయింది. ఏళ్ళ తరబడి జైళ్ళలో మగ్గి తగిన సాక్ష్యాధారాలు లేని కారణంగా నిర్దోషులుగా విడుదల అవుతున్న సందర్భాలే ఎక్కువ. దుర్భరమైన పరిస్థితులు, ఉపాధి అవకాశాలలేమి, అవమానించే పరిస్థితుల వలన ముస్లిం యువత పరాయికరణకు గురౌతున్నారు. ముస్లిముల పట్ల సాగుతున్న వేధింపులు, వివక్షతలకు వ్యతిరేకంగా గళం విప్పాలి. సిఐటియు

కార్మికవర్గ ఐక్యతకు చొరవ చూపాలి.

సమానత్వం, గౌరవం, కనీస మానవ హక్కుల నిరాకరణ మూలంగా దళితులు, గిరిజనులు, ముస్లింలలో అసంతృప్తి నెలకొని వుంది. ఈ అసంతృప్తిని అవకాశవాద శక్తులు పక్కదోవ పట్టిస్తున్నారు. ఈ అసంతృప్తిని వర్గ పోరాటాల బాటకు తీసుకు రావడం సిఐటియు బాధ్యత. వారికి పరిస్థితిని వివరించి కార్మికోద్యమాలలో వారిని ఇముడ్చుకోవాలి. ఇందుకు నిరంతర కృషి జరగాలి. అన్ని రకాల సామాజిక వివక్షతలకు, సాంఘిక వివక్షతలకు, సాంఘిక పీడనలకు వ్యతిరేకంగా సిఐటియు ముందుండి పోరాడాలి. కార్మికవర్గ ఐక్యతను సాధించి, దోపిడీ విముక్తికై సాగించే పోరాటంలో అన్ని తరగతుల ప్రజానీకం భాగస్వాములయ్యేలా చూడాలి. నాయకులనూ, కార్యకర్తలనూ వారి పట్ల సత్వరం స్పందించేలా తయారు చేయాలి, వారి సమస్యలపై సీరియస్ గా ప్రచార, ఆందోళన నిర్వహించాలి. ఆ తరగతుల నుండి క్యాడర్ ను, అంతర్గత నాయకత్వాన్ని పెంపొందించేందుకు చైతన్యపూరిత కృషికి శిక్షణ ఇవ్వాలి. ఈ కృషి మొక్కుబడిగా వుండరాదు.

వినిమయ ధరల సూచిక

(బేస్ 2001 = 100)

సెంటర్ సీరిస్	నవంబర్	డిశంబర్	జనవరి	ఫిబ్రవరి
హైదరాబాద్	197	198	199	200
గుంటూరు	215	217	219	218
విశాఖపట్నం	223	223	223	226
వరంగల్	233	234	239	239
విజయవాడ	222	222	223	229
గోదావరి ఖని	223	224	233	235
రాష్ట్ర సీరిస్				
విజయనగరం	228	230	233	235
రాజమండ్రి	235	237	241	242
జగ్గయ్యపేట	223	225	228	230
తిరుపతి	220	222	225	226
కొత్తగూడెం	226	228	232	233
నిజామాబాద్	233	234	237	238
ఆలిండియా	218	219	221	223
ఏ.పి.	219	221	224	225

లింకింగ్ ప్యాన్లు	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
రాజమండ్రి	2.55	1.81	4.26
వరంగల్	2.36	1.90	4.75
ఎన్ఎస్ఐ కాంప్లెక్స్	-	1.89	4.21
గోదావరిఖని (ఎవజిపి)	2.49	-	4.45
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కొత్తగూడెం	-	-	4.58
నిజామాబాద్	2.52	-	-

హక్కులను సాధించుకున్న టీఎన్ఆర్ ఇండస్ట్రీ వర్కర్స్

హక్కుల సాధన కోసం రంగారెడ్డి జిల్లా బాటసింగారం టీఎన్ఆర్ ఇండస్ట్రీస్ వర్కర్స్ యూనియన్ చేపట్టిన సమ్మె ప్రభావంతో యాజమాన్యం దిగొచ్చి కార్మికుల డిమాండ్లను అంగీకరించింది. కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారం కోసం మార్చి 15న టీఎన్ఆర్ యాజమాన్యానికి సమ్మె నోటీసులు ఇచ్చారు. సమ్మె నోటీసును తేలికగా తీసుకున్న యాజమాన్యం సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు ముందుకు రాకపోవడంతో టీఎన్ఆర్ ఇండస్ట్రీస్ ముందు సిఐటియు అనుబంధ సంఘం సమ్మెను మే 16న ప్రారంభించారు. ఈ సమ్మెలో టీఎన్ఆర్ ఇండస్ట్రీస్ డ్రైవర్లు, హెల్పర్లు పాల్గొన్నారు. కార్మికులకు సిఐటియు గ్రామ స్థాయి నుంచి జిల్లా స్థాయి నాయకత్వం మద్దతు పలకటంతో టీఎన్ఆర్ యాజమాన్యం అర్థరాత్రి యూనియన్ నాయకులను చర్చలకు పిలిచింది. రాత్రి 9.30 గంటల నుంచి సాగిన చర్చలు అర్థరాత్రివరకు కొనసాగాయి. టీఎన్ఆర్ ఇండస్ట్రీస్ ఆర్ఎంసి వర్కర్స్ యూనియన్ మొత్తంలో డ్రైవర్లు, హెల్పర్లు కలిసి దాదాపు 100 మంది ఉన్నారు. ఇండస్ట్రీలో డ్రైవర్లుగా పనిచేస్తున్న వారికి నెలకు సీనియార్టీ ఉన్న వారికి రూ.11వేలు, మిగతా డ్రైవర్లకు రూ.10వేల వేతనం ఇస్తుండగా, దాన్ని అందరికీ కలిసి నెలకు రూ.1700లు అదనంగా పెంచారు. హెల్పర్లకు నెలకు వేతనం

రూ.6వేలు ఇస్తుండగా, అదనంగా రూ.1200 పెంచారు. జెసిబి ఆపరేటర్లకు నెలకు రూ.14వేల వేతనం ఇస్తుండగా, అదనంగా రూ.2200 పెంచారు. ఇండస్ట్రీలో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు ఇ.ఎస్.ఐ, పి.ఎఫ్ అమలుతో పాటు సంవత్సరానికి 15 క్యాజువల్ లీప్స్, 6 నెలలకోసారి విడివిడి పెంచేందుకు ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. అంతేకాకుండా కార్మికులకు లాకర్ బాక్స్ ల ఏర్పాటు, అనారోగ్యానికి గురికాకుండా ఉండేందుకు ప్రతి రోజు బెల్లం సరఫరా, ప్రతి సంవత్సరానికి రెండు జతల షూ, రెండు జతల దుస్తులు ఇచ్చేందుకు యాజమాన్యం అంగీకరించినట్లు కార్మికుల నాయకులు తెలిపారు. మార్చి 15, 2013, మార్చి 15, 2014 వరకు ఒక సంవత్సరం పాటు అగ్రిమెంటు ఒప్పందం అమలులో ఉంటుందన్నారు. మరుసటి సంవత్సరానికి పెరిగే ధరలకు అనుగుణంగా అప్పటి పరిస్థితులను బట్టి నిర్ణయం ఉంటుందని తెలిపారు.

ఈ చర్చల్లో టీఎన్ఆర్ ఎం.డి. శ్రీనివాసరావు, జి.ఎం శ్రీనివాసులు, టీఎన్ఆర్ డైరెక్టర్ నిఖీల్, కార్మికుల వైపు నుంచి గౌరవాధ్యక్షులు జి.నిర్మలహులు, వర్కింగ్ ప్రెసిడెంట్ ఈ.నర్సింహ్మ, టీఎన్ఆర్ ఇండస్ట్రీస్ వర్కర్స్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి వెంకటనరసయ్యతో పాటు 8 మంది ఆఫీస్ బేరర్స్ పాల్గొన్నారు.

వరంగల్ లో ఇపిఎఫ్, ఇఎస్ఐ డబ్బులు కాజేసిన కాంట్రాక్టర్ ఏజెన్సీని రద్దు చేయాలి

వైద్య విధాన పరిషత్ వరంగల్ జిల్లా పరిధిలో పనిచేస్తున్న ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులకు సంబంధించిన ఇ.పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ. డబ్బులు కాజేసి కాంట్రాక్టర్ ఏజెన్సీని వెంటనే రద్దు చేసి, ఇ.పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ. డబ్బులు ఉద్యోగుల వ్యక్తిగత ఖాతాలలో జమ చేయించాలని యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కె.యాదానాయక్ డిమాండ్ చేశారు.

యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో మే 6న వరంగల్ లోని జిల్లా ఆసుపత్రుల సమన్వయాధికారి (డిసిహెచ్ఎస్) ఆఫీసు ముందు

భారీ ధర్నాకార్యక్రమం జరిగింది. ఈ ధర్నాలో యాదా నాయక్ మాట్లాడుతూ వరంగల్ జిల్లాలోని 119 మంది ఉద్యోగులకు సంబంధించి గత 5 సం॥ల నుండి ఇ.పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ. డబ్బులు వారి ఖాతాల్లో జమ చేయకుండా స్వంతానికి వాడుకుంటున్న కాంట్రాక్టర్ పై కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలని, గత ఐదు సంవత్సరాల నుండి ఔట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులను మోసం శీచేస్తున్న వైనాన్ని పరిశీలించి కాంట్రాక్టర్ నుండి ఉద్యోగులకు డబ్బులు ఇప్పించాలన్నారు. ఉద్యోగుల నుండి వారి మూలవేతనంలో 12% రికవరీ చేసి కొంత భాగం మాత్రమే ఇ.పి.ఎఫ్ ఖాతాల్లో జమ చేయడం ఉద్యోగులను మోసం చేయడమేనని మండిపడ్డారు. వెంటనే జిల్లా యంత్రాంగం స్పందించి మొత్తం వ్యవహారం పై సమగ్ర విచారణ చేసి, న్యాయం చేయాలని లేని యెడల జిల్లా వ్యాప్త ఆందోళనలు తప్పవని హెచ్చరించారు.

ఈ ధర్నాలో యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షులు జె.సుధాకర్, కోశాధికారి ఎం.కిషన్, నేతలు పి.లక్ష్మయ్య, సత్యనారాయణ, శ్రీనివాస్, నర్సయ్య, విజేందర్, సాంబయ్య, కుమార స్వామి, రమణ, నరేందర్, జ్యోతి, భాగ్య, రమాదేవి, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

17 రోజుల పోరాటంతో పెండింగ్ సమస్యలు పరిష్కరించుకున్న ఒంగోలు మున్సిపల్ కార్మికులు

ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలు మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లో దీర్ఘకాలికంగా పెండింగ్లో ఉన్న సమస్యలను ఎ.పి. మున్సిపల్ వర్క్స్ & ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సిఐటియు) ఆధ్వర్యంలో దశల వారీ పోరాటంతో కార్మికులు సాధించుకున్నారు. ప్రతి నెలా రెగ్యులర్గా జీతాలు ఇవ్వాలని, కార్మికుల జీతాల నుండి మినహాయిస్తున్న పి.ఎఫ్., ఇ.ఎస్.లను సక్రమంగా వారి ఖాతాలలో జమ చేయాలని, రికార్డులు సక్రమంగా సంబంధిత కార్యాలయాలకు పంపించాలని, 15 రోజుల క్యాజువల్ సెలవులు ఇవ్వాలని తదితర 15 రకాల పెండింగ్ సమస్యలను పరిష్కరించాలని గత ఒకటిన్నర సం॥ కాలంగా మున్సిపల్ కమీషనర్ను అనేకసార్లు కలిసి విన్నవించడం జరిగింది. రెండు సార్లు అధికారులతో మీటింగ్ నిర్వహించినప్పటికీ ఏ ఒక్క హామీ ఆచరణకు నోచుకోలేదు. కార్మికులలో తీవ్ర అసంతృప్తి నెలకొంది. దీంతో ప్రత్యక్ష పోరాటానికి సన్నద్ధమయ్యారు.

దశల వారీ ఆందోళనలతో దద్దరిల్లిన మున్సిపల్ కార్యాలయం

మార్చి 25 నుండి ఏప్రిల్ 2వ తేదీ వరకు మున్సిపల్ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ఏప్రిల్ 3న కార్మిక శాఖను ముట్టడించి కార్మిక శాఖాధికారుల నిర్లక్ష్య వైఖరిని ఎండగట్టారు. దీంతో కార్మికశాఖ ఉపకమీషనర్ జాయింట్ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేశారు. ఏప్రిల్ 4 నుండి కార్మికులు రిలే నిరాహార దీక్షలు ప్రారంభించారు. దీక్షలతో పాటు అర్ధనగ్న ప్రదర్శన, భిక్షాటన తదితర వినూత్న రూపాలతో అధికార యంత్రాంగం స్పందించి చర్యలకు ఆహ్వానించింది. రెండుసార్లు జరిగిన చర్చలలో సమస్యలను పక్కదారి పట్టించి, డౌంక తిరుగుడు వాదనలు అధికార యంత్రాంగం చేసింది. ఈ తప్పుడు వాదనలను ఆధారాలతో సహా తిప్పికొట్టడంతో అధికారులు సందిగ్ధంలో పడ్డారు. ఏప్రిల్ 9న జరిగే జాయింట్ మీటింగ్లో సమస్యల పరిష్కారానికి నిర్దిష్ట చర్యలు తీసుకోకుంటే పోరాటం ఉధృతం చేస్తామని యూనియన్ నాయకత్వం మున్సిపల్ అధికారులకు స్పష్టం చేసింది. దీంతో అధికారులు బెట్టు వీడి 15 రోజులు క్యాజువల్ సెలవులు మంజూరు చేస్తూ సర్క్యులర్ను జారీ చేశారు. పి.ఎఫ్ స్లిప్పులను కార్మికులకు పంపిణీ చేశారు. ఇ.ఎస్.ఐ. రిటర్న్ ఆఫ్ కాంట్రీబ్యూషన్ వివరాలను సిద్ధం చేశారు. రెండు నెలల పెండింగ్ వేతనాలు బ్యాంకులకు పంపించారు. యన్.యం.ఆర్. కార్మికుల

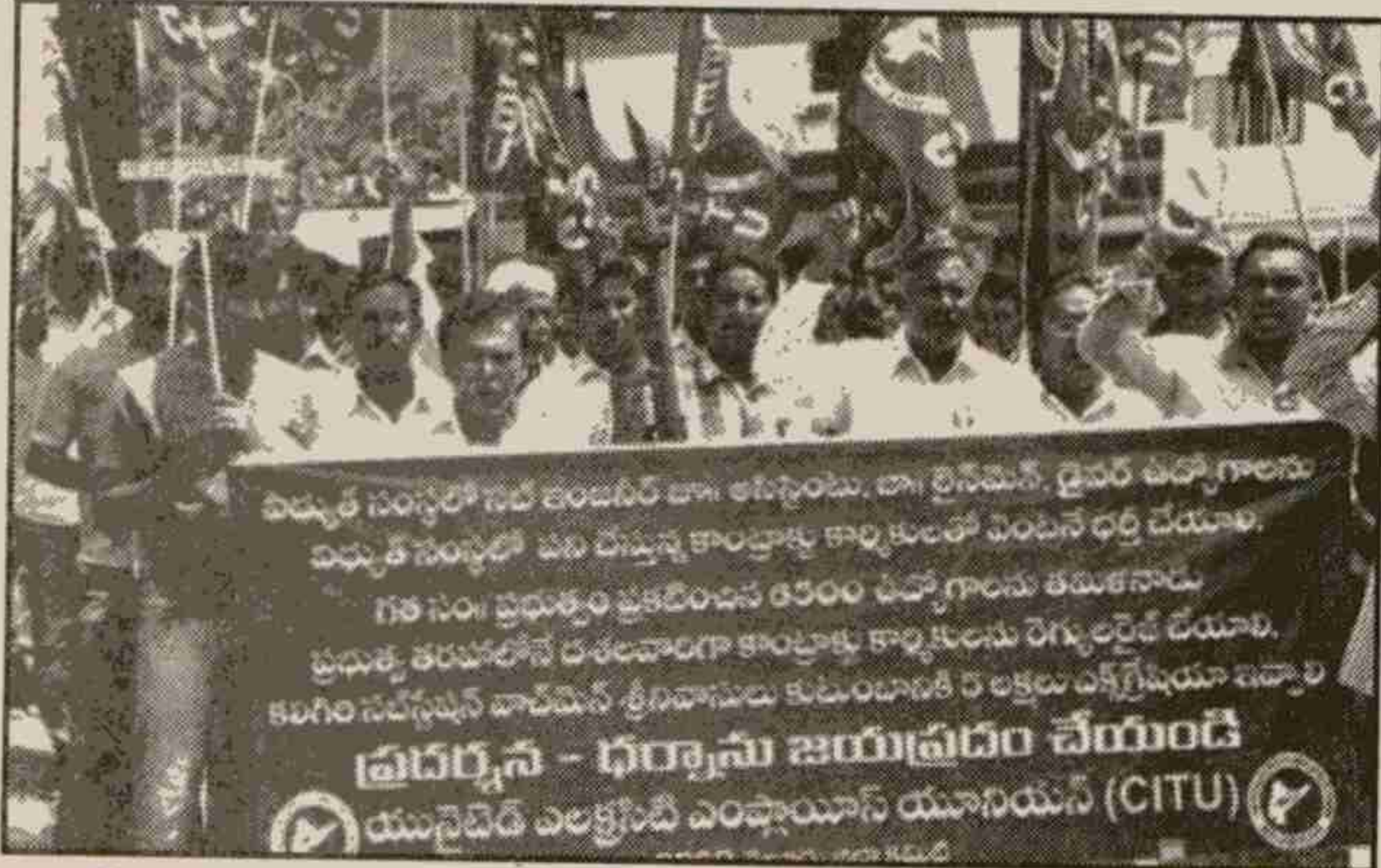
కంటిన్యూషన్ ప్రతిపాదనలు డి.యం.ఎ. కార్యాలయానికి పంపించారు. ఇందుకు సంబంధించిన వివరాలను కార్మిక శాఖ ఉపకమీషనర్ వద్ద వ్రాతపూర్వకంగా ఇవ్వడంతో కార్మికులు పోరాటం విమరించేందుకు అంగీకరించారు. ఏప్రిల్ 10న కార్మిక శాఖ అధికారులు, మున్సిపల్ అధికారులు నిరాహార దీక్ష శిబిరం వద్దకు వచ్చి నిమ్మరసం ఇచ్చి దీక్షను విరమింపజేశారు.

పోరాట పటిమ చాటిన కార్మికులకు అండగా నిలిచిన సంఘాలు

మున్సిపాలిటీ పరిధిలోని పారిశుధ్య విభాగం, పార్కులు, వాచ్మెన్లు, వర్క్ ఇన్ స్పెక్టర్లు, వాటర్ వర్బ్, విలీన పంచాయితీ కార్మికులు తదితర అన్ని విభాగాలకు సంబంధించి కార్మికులు ఐక్యంగా పోరాటంలో పాల్గొన్నారు. కార్మికుల మధ్య వివిధ రూపాలలో అనైక్యత సృష్టించేందుకు మున్సిపల్ అధికారులు చేసిన ప్రయత్నాలను తిప్పికొట్టి కార్మికులు పోరాట పటిమను కనబర్చారు. మరోవైపు సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో జరిగిన రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం కార్మికుల పోరాటానికి విస్తృత మద్దతును కూడగట్టాలని నిర్ణయించింది. జిల్లా కలెక్టరు, డిసిఎల్ తదితరులకు వినతిపత్రాలు సమర్పించడం, కార్మికులందరి నుండి అధికారులకు మెసేజ్లు పంపడం, కార్మికుల దీక్షా శిబిరం వద్దకు వచ్చి మద్దతు ప్రకటించడం, తదితర రూపాలలో సంపూర్ణ సహకారాన్ని అందించి అండగా నిలిచారు. ఈ విధంగా దీర్ఘకాలిక సమస్యల పరిష్కారం కోసం ఒంగోలు మున్సిపల్ కార్మికులు నిర్వహించిన పోరాటం విజయవంతంగా ముగిసింది. పోరాటం విజయవంతం కావడానికి సహకరించిన ఉద్యోగ, కార్మిక వర్గానికి యూనియన్ నాయకత్వం కృతజ్ఞతలు తెలిపింది.

ఈ పోరాటంలో యూనియన్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులు బి.వెంకట్రావు, కొర్నెపాటి శ్రీనివాసరావు, నగర నాయకులు కె.సామ్రాజ్యం, కె.గోపి, కె.వెంకటేశ్వర్లు, వై.రవి కుమార్, కె.ధనలక్ష్మి, కె.సైదులు, జి.నర్సింహ, కె.మోహన్ రావు, ఆర్.రాములు, కె.రవికుమార్, వై.అన్నపూర్ణ, కె.వెంకాయమ్మ, యు.కుమారి, యం. అరుణాదేవి, యం.ప్రతాప్, నరసింహం, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

విద్యుత్ సంస్థలో ఖాళీలను కాంట్రాక్టు కార్మికులతోనే భర్తీ చేయాలి

విద్యుత్ సంస్థలోని జూనియర్ లైన్మెన్, జూనియర్ అసిస్టెంట్లు, సబ్ ఇంజనీరు, డ్రెవర్లు ఉద్యోగాలను కాంట్రాక్టు, ఔట్సోర్సింగ్ కార్మికులతోనే భర్తీ చేయాలని యుఇఇయు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు దుగ్గిరాల సూరిబాబు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు. యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో మే 10న నెల్లూరు గాంధీబొమ్మ నుండి కలెక్టరు ఆఫీసు వరకు భారీప్రదర్శన అనంతరం కలెక్టరు ఆఫీసుముందు ధర్నా జరిగింది.

ధర్నాను ఉద్దేశించి సిఐటియు నెల్లూరు జిల్లా అధ్యక్షుడు యం.మోహన్రావు మాట్లాడుతూ, విద్యుత్ సంస్థలో పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కార్మిక చట్టాలు అమలు కావడం లేదని విధి నిర్వహణలో అనేక మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు చనిపోతున్నారని, వాళ్ళ కుటుంబాలకు ఎలాంటి ఆర్థిక సహాయ

సహకారాలు ప్రభుత్వం గాని, విద్యుత్ మేనేజ్మెంట్గాని ఇవ్వడం లేదని, మే నెల 3వ తేదీన మృతిచెందిన కనిగిరి సబ్ స్టేషన్ వాచ్మెన్ అల్లాడి శ్రీనివాసులు కుటుంబానికి 5 లక్షలు ఎక్స్గ్రేషియా ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు.

రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సూరిబాబు మాట్లాడుతూ గత సంవత్సరం 6500 ఉద్యోగాలకు ఫిబ్రవరి, మార్చి, ఏప్రిల్ నెలల్లో సబ్ ఇంజనీర్లకు, యల్డిసి లకు, జె.ఎల్.ఎం లకు వ్రాత పరీక్షలు, ఇంటర్వ్యూలు నిర్వహించి సంవత్సరం దాటిందని కోర్టులో ఉందని విద్యుత్ అధికారులు కుంటిసాకులు చెబుతున్నారని విమర్శించారు. కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కార్మిక చట్టాలైన ఇ.పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ, యల్ఐసి సంక్షేమ పథకాలు అమలు కావడం లేదన్నారు.

అనంతరం నెల్లూరు జిల్లా కలెక్టరుకి వినతిపత్రం సమర్పించారు. ఈ ధర్నాను ఉద్దేశించి మాట్లాడిన వారిలో జిల్లా కార్యదర్శి యం.హనుమంతరావు, రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు జి.శివప్రసాద్, రాష్ట్ర ఆర్గనైజింగ్ కార్యదర్శి పి.పెంచల ప్రసాద్, ఎస్.పి.డి.సి.యల్ కమిటీ ఆర్గనైజింగ్ కార్యదర్శి ఖజావలి, నెల్లూరు డివిజన్ అధ్యక్షులు ఇ.ఆదెయ్య, నెల్లూరు నగర అధ్యక్ష కార్యదర్శులు బి.జయశంకర్, జి.నాగయ్య, కె.మస్తానయ్య, కె.మహేంద్ర, ఉదయ కుమార్, కేశవరాజు, విశ్వనాథ్, సుమన్, సురేష్, సురేంద్ర, రమేష్, మల్కాద్రి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

నెల మొత్తం పనిచేసినా జీతం ఇవ్వకపోతే కార్మికులు ఎలా బతుకుతారని యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ హైదరాబాద్ మెట్రోజోన్ కార్యదర్శి కె. ఈశ్వర్ రావు ప్రశ్నించారు. యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో మే 20న సూపరిటెండెంట్ ఇంజనీర్ (ఆపరేషన్) కార్యాలయం ఎదుట కాంట్రాక్టు ధర్నానిర్వహించారు.

ఈ సందర్భంగా ఆయన మాట్లాడుతూ కాంట్రాక్టు కార్మికులకు ఏప్రిల్ జీతం, పి.ఎఫ్., ఇ.ఎస్.ఐ., విడిఎ వెంటనే చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు. మింట్ కాంపౌండ్ డివిజన్, అజామాబాద్ డివిజన్, మెహదీపట్నం డివిజన్లలో పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులకు ఏప్రిల్ జీతాలు మే చివర వరకు ఇవ్వకపోవడం సరికాదన్నారు. దీంతో కార్మికులు తీవ్ర ఇబ్బందులు పడుతున్నారని చెప్పారు. ఈ విషయమై కాంట్రాక్టర్లను అడిగితే

నిర్లక్ష్యంగా సమాధానం చెబుతున్నారని చెప్పారు. బిల్లులు పాస్ కాలేదు కాబట్టి జీతాలు ఇవ్వలేమని చెప్పడం ఎంత వరకు సమంజసమని ప్రశ్నించారు. బిల్లులతో సంబంధం లేకుండా జీతాలు చెల్లించే కాంట్రాక్టర్లకు మాత్రమే అగ్రిమెంట్లు ఇవ్వాలని కోరారు. 2012 ఏప్రిల్ నుంచి కరువు భత్యం అమల్లోకి

వచ్చిందని, కరువు భత్యం ప్రతి నెల జీతంతో కలిపి ఇవ్వాలని ఉన్నా యాజమాన్యం ఇవ్వడం లేదని ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. ఇఎస్ఐ, ఇ.పి.ఎఫ్, ఇన్సూరెన్స్ విషయాలలో కాంట్రాక్టర్లు కార్మికులను మోసం చేస్తున్నారని చెప్పారు. పి.ఎఫ్ ప్రతి నెల జమ చేయడం లేదన్నారు. అనేక అవకతవకలకు కాంట్రాక్టర్లు

పాల్పడుతున్నారని విమర్శించారు. ఈ విషయమై అసిస్టెంట్ లేబర్ ఆఫ్ కమీషనర్ దృష్టికి తీసుకుపోయినా ఫలితం లేకుండా పోయిందని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. కార్మికులకు ఏప్రిల్ వేతనంతో పాటు ఇతర నమన్యలు పరిష్కరించాలని డిమాండ్ చేశారు. అనంతరం డి.ఇ టెక్నికల్కు వినతిపత్రం ఇవ్వగా, ఆయన స్పందిస్తూ వేతనాలు వెంటనే అందేలా చర్యలు తీసుకుంటామని హామీనిచ్చారు. ఈ

కార్యక్రమంలో మెట్రోజోన్ అధ్యక్షులు కె.సత్యం, సిటీ-1 అధ్యక్షులు ఎం.దనరాజ్, సిటీ-2 అధ్యక్షకార్యదర్శులు పి.శ్రీనివాస్, బి.వెంకన్న, సిటీ-7 అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కె.శంకర్నాయక్, కె.రాజేశ్వర్ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

**ఏని చేసిగా
జీతం
ఇవ్వకపోతే
బతుకుడెలా?**

సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలను కార్మికవర్గం ఐక్యంగా ప్రతిఘటించాలి

సుందరయ్య శతజయంతి ఉత్సవాల ముగింపు సెమినార్‌లో వక్తలు

కార్మికులకు వ్యతిరేకమైన సరళీకృత, ఆర్థిక విధానాలను కార్మికవర్గం ఐక్యంగా ప్రతిఘటించాలని సిఐటియు కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు మల్లిఖార్జున్ పిలుపునిచ్చారు. మే 18న మెదక్ జిల్లా సంగారెడ్డి కేవల్ కిషన్ భవన్‌లో కా॥ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య శతజయంతి ఉత్సవాల ముగింపు సందర్భంగా సిఐటియు మెదక్ జిల్లా పారిశ్రామిక ప్రాంత కమిటీ ఆధ్వర్యంలో 'సుందరయ్య జీవితం - రాజకీయ ఆర్థిక పరిస్థితులు' అనే అంశంపై సెమినార్ నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా మల్లిఖార్జున్ మాట్లాడుతూ పాలకులు 1991 నుంచి దేశంలో ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలను అమలు చేస్తూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికవర్గంపై తీవ్రమైన దాడులను చేస్తున్నాయన్నారు. ఎస్‌ఐజడ్ లలో యూనియన్ పెట్టుకునేందుకు వీలులేదని, ఎలాంటి ఆందోళనలు చేయొద్దని చెప్పడమంటే కార్మికుల హక్కులను కాలరాయడమేనన్నారు. పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య దేశంలో కార్మికవర్గాన్ని సంఘటిత పర్చడం కోసం ఎంతోకృషి చేశారన్నారు. స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొని బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడిన ధీశాలి అన్నారు. దేశ చరిత్రలోనే అత్యంత చారిత్రకమైన తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ

పోరాటానికి నాయకత్వం వహించిన మహనీయులన్నారు. శ్రామిక ప్రజల కోసం అనేక ఉద్యమాలకు నాయకత్వం వహించారని, ఆజన్మాంతం ఉద్యమాలే ఊపిరిగా జీవించారని కొనియాడారు. నమ్మిన సిద్ధాంతం (సోషలిజం) కోసం జీవితాంతం శ్రమించారన్నారు. ఆదర్శప్రాయమైన జీవితాన్ని గడిపారన్నారు. మచ్చలేని మహానేత సుందరయ్య అన్నారు. నేడు అధికార, ప్రతిపక్షాల్లో చాలా పార్టీలు అవినీతి కుంభకోణాల్లో కూరుకు పోయాయన్నారు. దేశంలో వామపక్షాలు మాత్రమే వాటికి దూరంగా ఉన్నాయన్నారు. అనంతరం సిఐటియు పారిశ్రామిక ప్రాంత కమిటీ జిల్లా అధ్యక్షులు బి.మల్లేశం మాట్లాడుతూ ప్రజా సమస్యలు పరిష్కారం కావాలంటే పోరాటాలు తప్ప మరోమార్గం లేదన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు జిల్లా నాయకులు మాణిక్యం, బాగారెడ్డి, రాంచందర్, నర్సింహారెడ్డి, నాయకులు ప్రసన్న, రాములు, సంతోష్, సురేష్, నర్సింలు, ప్రభాకర్, వెంకటరెడ్డి, లక్ష్మణ్, ప్రవీణ్, జైపాల్‌రెడ్డి, మోహన్‌రెడ్డి, రమేష్, శ్రీధర్, పెప్పి, యుబి, క్రౌన్‌బీర్, బిసిఎల్, ఎఎస్‌ఎ, ఎంఆర్‌ఎఫ్ తదితర పరిశ్రమల కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

పాలకుర్తి డివిజన్‌లో ఉత్సాహంగా మేడే

వరంగల్ జిల్లా పాలకుర్తి డివిజన్‌లో 'మేడే'ను ఉత్సాహ పూరితంగా నిర్వహించారు. డివిజన్ పరిధిలోని 5 మండల కేంద్రాలతో పాటు 40 గ్రామాలలో సిఐటియు జెండాలు ఆవిష్కరించి, ర్యాలీలు, ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. పాలకుర్తి డివిజన్ కేంద్రంలో సిఐటియు జెండాను సిఐటియు డివిజన్ అధ్యక్షుడు మేకల కుమార్, తొర్రూర్ మండల కేంద్రంలోని సిఐటియు కార్యాలయం ముందు జెండాను పట్టణ కార్యదర్శి బొల్లం అశోక్, కొడకండ్ల మండల కేంద్రంలో సిఐటియు మండల కార్యదర్శి పసుల స్వరూప, రాయపర్తిలో హమాలీ సంగం మండల అధ్యక్షుడు మచ్చ కొమ్మరయ్య, దేవరుప్పలలో సిఐటియు నాయకులు సింగారపు రమేష్‌లు ఆవిష్కరించారు. డివిజన్ వ్యాప్తంగా కార్మికులు మేడే ను ఘనంగా జరుపుకున్నారు. ఈ

సందర్భంగా జరిగిన ర్యాలీని ఉద్దేశించి మేకల కుమార్ మాట్లాడుతూ పని గంటల సాధన కోసం నాడు జరిగిన పోరాటంలో నుండి పుట్టినదే ఈ ఎర్ర జెండా అని అన్నారు. నేడు కనీస వేతనాలు లేక కార్మికులు ఇబ్బందులను ఎదుర్కొంటున్నారు. కార్మిక చట్టాల ఉల్లంఘన జరుగుతోందని కార్మికుల హక్కుల సాధన కోసం విరోచిత పోరాటాలు నిర్వహించాలని కార్మికవర్గానికి పిలుపునిచ్చారు.

డివిజన్‌లో జరిగిన ర్యాలీ -ప్రదర్శనలలో 1560 మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. మండలాల్లో దుబ్బాక తిరుమల్‌రెడ్డి, చిట్యాల సోమన్న, ఎడ్ల బిక్షపతి, ఎం.అరుణ, ఎం.డి.యాకూబ్, పి.వెంకన్న, కాసీం, యాకూబ్, భూమ వెంకటయ్య, కొమ్ము దేవేందర్, బిక్షపతి, వై.రామాంజయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు.

హైవేస్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ నరసరావు పేట డివిజన్ మహాసభ

ఎ.పి. హైవేస్ (ఆర్ & బి) ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ గుంటూరు జిల్లా నరసరావుపేట డివిజన్ మహాసభ కె.వెంకట్రావు అధ్యక్షతన మే 10న జరిగింది. ఈ మహాసభలో యూనియన్ రాష్ట్ర జనరల్ సెక్రటరీ వి.గణేష్, డిప్యూటీ జనరల్ సెక్రటరీ సి.హెచ్.రెడ్డయ్య, రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఆదమ్, జిల్లా కార్యదర్శి వి.సాంబశివరావు పాల్గొన్నారు. వి.గణేష్ మాట్లాడుతూ కార్మికులు, ఉద్యోగులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను సంఘటిత ఉద్యమాల ద్వారా పరిష్కరించుకోవలసిన అవశ్యకత ఉందన్నారు. డిప్యూటీ జనరల్ సెక్రటరీ సి.హెచ్.రెడ్డయ్య సంఘ నిర్మాణము గురించి వివరించారు. మహాసభలో సభ్యులు చర్చలో పాల్గొని వారు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు గ్యాంగ్ మన్ మజ్దూర్లకు పరిధికి మించిన పని భారం పడిందని, వారికి టి.ఎ. ఇవ్వాలని, ప్రతి సంవత్సరం మార్చిలో యూనిఫాం ఇవ్వాలని, ప్రతి నెల ఒకటవ

తేదీన జీతాలు ఇవ్వాలని, ఇంక్రిమెంట్ ఏ నెలలో వస్తుందో ఆ నెలలోనే మంజూరు చేయాలని, ఎన్.ఎం.ఆర్ సర్వీసులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలని, రోలర్ డ్రైవర్ల సమస్యలను పరిష్కరించాలని తెలిపారు తదనంతరము డివిజన్ మహాసభ ఈ క్రింది వారిని నూతన కమిటీకి ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకొన్నారు.

గౌరవాధ్యక్షులు - ఎ.వి.కె.దుర్గారావు; అధ్యక్షులు - షేక్ సుభాని; కార్యదర్శి - పి.సుబ్బారావు; కోశాధికారి - డి.కృష్ణ; ఉపాధ్యక్షులు - షేక్ హుస్సేన్, షేక్ సుభాని; జాయింట్ సెక్రటరీలు - పి.రామ్ నభీ ఖాన్, కె. హనుమంతరావు. వీరితో పాటు ఆరుగురు ఇ.సి. మెంబర్లను కూడా ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకున్నారు. ఈ మహాసభను ఉద్దేశించి సిఐటియు డివిజన్ అధ్యక్షులు ఎ.వి.కె. దుర్గారావు మాట్లాడారు.

మెడికల్ & హెల్త్ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగుల ధర్మా

మెడికల్ & హెల్త్ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులను రెగ్యులరైజ్ చేయడం ద్వారా ఖాళీ పోస్టులన్నీ భర్తీ చేయాలని సిఐటియు గుంటూరు జిల్లా కార్యదర్శి వై.నేతాజి డిమాండ్ చేశారు. యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, ఎ.పి. గవర్నమెంట్ కాంట్రాక్టు ఎ.ఎన్.ఎం ల అధ్యక్షులలో మే 16న గుంటూరు డిఎం & హెచ్ఓ ఆఫీసు వద్ద జరిగిన ధర్మాను ఉద్దేశించి ఆయన ప్రసంగించారు. మెడికల్ & హెల్త్ రంగంలో వేలాది పోస్టులు ఖాళీగా వున్నాయని, వీటిని భర్తీ చేయమని పోరాటం చేస్తున్నా ప్రభుత్వం ఉలుకూ, పలుకూ లేకుండా ఉందని అన్నారు. ఒకే పని చేస్తున్న పర్మినెంట్, కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులకు జీత భత్యాలలో తేడాలుండకూడదని సుప్రీంకోర్టు తీర్పులున్నా ప్రభుత్వాలే వాటిని ఖాతరు చేయడం లేదన్నారు. యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షురాలు వి. జ్యోతికుమారి మాట్లాడుతూ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులకు 35 రోజుల క్యాజువల్ లీవు, యూనిఫాం అలవెన్స్, వేతనం కోర్టు కూడిన మెటర్నిటీ లీవులు ఇవ్వాలని, బదిలీలకు అవకాశం కల్పించాలని డిమాండ్ చేశారు. యూరోపియన్ స్కూల ఎ.ఎన్.ఎం. ల నాయకురాలు కె.అన్నమ్మ మాట్లాడుతూ అంబైడ్ నిధులు ఏడాదికి రూ.20,000/-లు ఇవ్వాలని, వ్యాక్సిన్ క్యారీయింగ్ ఛార్జీ నెలకు రూ.500/-లు, సబ్ సెంటర్ అద్దె రూ.1000/-లకు పెంచాలని కోరారు. హెడ్ ఎ.ఎన్.ఎం.ల యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షురాలు మహేశ్వరి మాట్లాడుతూ హైరెడ్ ఎ.ఎన్.ఎం.లను నెలంతా పని చేయించి జీతం ఇవ్వాలని, రెండవ ఎ.ఎన్.ఎం. ఖాళీలలో హైరెడ్ ఎ.ఎన్.ఎం.లను నియమించాలని

కోరారు. కంటింజెంట్ ఉద్యోగుల సంఘం నాయకులు ఎం.శ్రీకాంత్ మాట్లాడుతూ కంటింజెంట్ ఉద్యోగులకు జి.ఓ.నెం. 3 ప్రకారం రూ.6700/-లు జీతం ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు.

మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ కోఆర్డినేషన్ కమిటీ జిల్లా కన్వీనర్ ఎన్.కె.హసన్ మాట్లాడుతూ ప్రజల ఆరోగ్యం కాపాడే విషయంలో కీలకపాత్ర పోషిస్తున్న వైద్య ఉద్యోగుల సమస్యలు పరిష్కరించే విషయంలో ప్రభుత్వం ఇంత నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించడం తగదని అన్నారు. ధర్మా అనంతరం డిఎం & హెచ్ఓ డా॥ ఎం.గోపీ నాయక్ కు వినతిపత్రం ఇచ్చారు. ఈ ధర్మాకు యూనియన్ జిల్లా నాయకులు సి.హెచ్.వనజాక్షి, డి.ప్రసన్నకూమారి, కె.వాణిశ్రీ, ఎన్.రఘుబాల కుమారి, ఎం.అరుణజ్యోతి, శాంతమ్మ, తదితరులు నాయకత్వం వహించారు.

ఉత్తేజాన్ని నింపిన సిఐటియు రాష్ట్ర స్థాయిశిక్షణా తరగతులు

సిఐటియు రాష్ట్ర స్థాయి శిక్షణా తరగతులు మే 3 నుండి 9 వరకు ఖమ్మంలో జరిగాయి. గిరిజన సంఘం ఖమ్మం జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు బండారు రవి కుమార్ ఈ శిక్షణా తరగతులను ప్రారంభించారు. మొదటి రోజు శిక్షణా తరగతులకు ప్రారంభ సూచికంగా సిఐటియు పతాకాన్ని ఆవిష్కరించిన సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి వంగూరి రాములు ఈ శిక్షణా తరగతులకు ప్రిన్స్పాల్ గా వ్యవహరించారు. మొదటిరోజు గతితార్కిక భౌతికవాదం క్లాస్ మహమ్మద్ అబ్బాస్, రెండవ రోజు చారిత్రక భౌతిక వాదం క్లాస్ పి.రోజా, 3వ రోజు రాజకీయ అర్థశాస్త్రం కె.ధలనక్ష్మి, ప్రపంచీకరణ - కార్మికులపై ప్రభావం క్లాస్ ఆర్.సుధాభాస్కర్, 'అస్తిత్వ రాజకీయాలు - కార్మికులు' క్లాస్ పాలడుగు భాస్కర్, కార్మిక ఉద్యమచరిత్ర కె.ఉమామహేశ్వరరావు, వర్తమాన రాజకీయాలు క్లాస్ ఎం.సాయిబాబు బోధించారు.

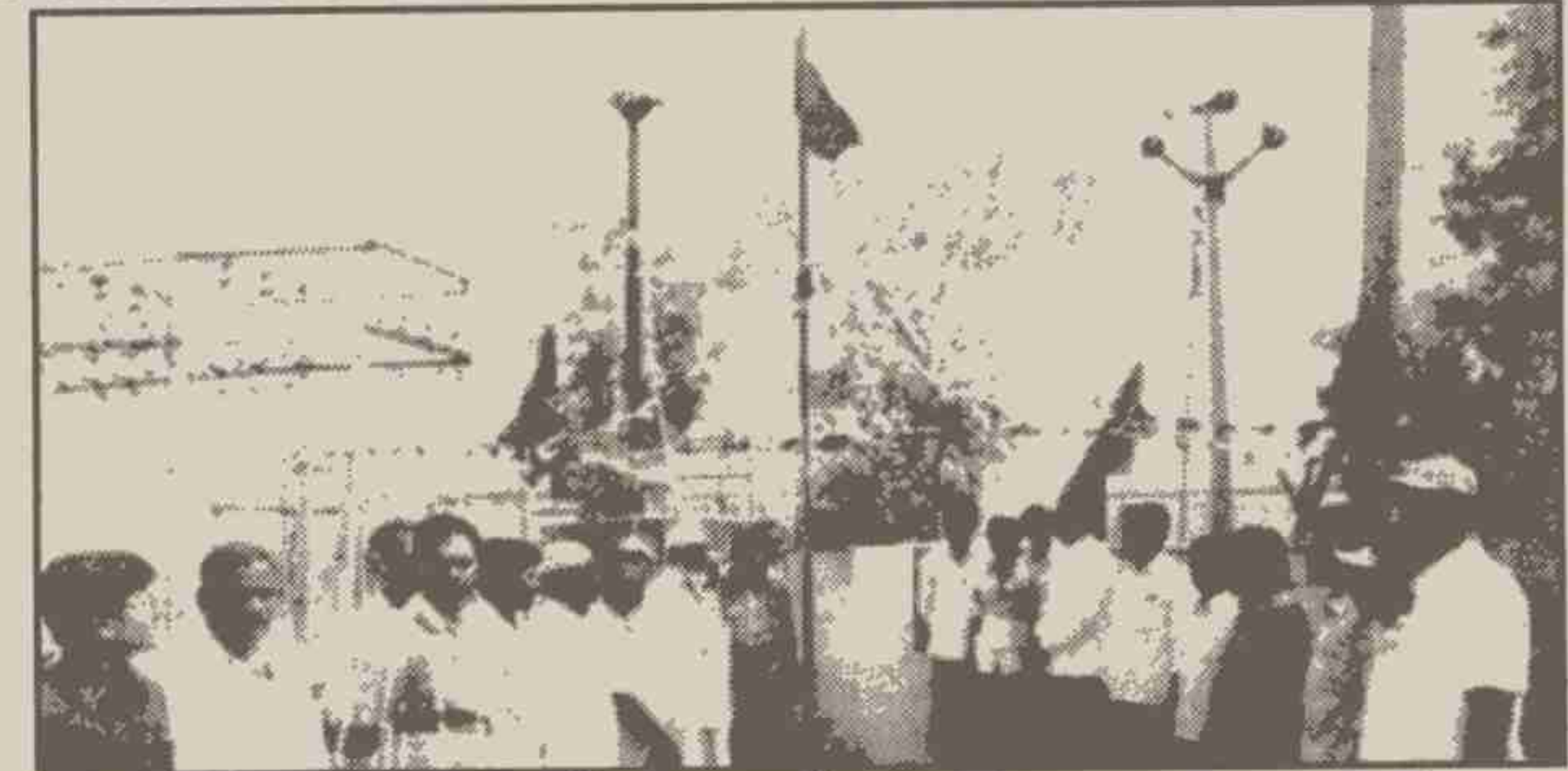

పొందారు. ఈ శిక్షణా తరగతుల సందర్భంగా ఉపన్యాసము, పత్రికా ప్రకటన, కరపత్రం రాయటము వంటి వాటిలో పోటీలు నిర్వహించి విజేతలకు బహుమతులు అందజేశారు. ఈ శిక్షణా తరగతులు విజయవంతంగా జరగడానికి సహకరించిన ఖమ్మం జిల్లా సిఐటియు కమిటీకి సిఐటియు రాష్ట్ర కమిటీ అభినందనలు తెలియజేసింది.

ఈ శిక్షణా తరగతులకు కుటుంబ సమేతంగా సిఐటియు నాయకులు, కార్యకర్తలు 150 మంది హాజరై ఎంతో ఉత్తేజాన్ని

ఆత్మకూరు పట్టణంలో మేడే

కర్నూలు జిల్లా ఆత్మకూరు పట్టణమందు విద్యుత్ శాఖలోని ట్రాన్స్ కో, డిస్కాం (132 కెవిఎ మరియు 33/11 కెవిఎ) సబ్ స్టేషన్ నందు మే 3న "మేడే" నిర్వహించడం జరిగింది. ఈ సందర్భంగా యుఇఇయు (సిఐటియు) జెండాను ఎ.రాజశేఖర్ ఆవిష్కరించారు. ఈ సందర్భంగా సిఐటియు డివిజనల్ కార్యదర్శి వి.యేసురత్నం మాట్లాడుతూ ప్రస్తుత కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విధానాల వల్ల ప్రభుత్వరంగాలు విచ్ఛిన్నమైపోయి ప్రయివేటీకరణ ముసుగులో దోపిడీకి గురై అవి ఖాయిలా పడ్డ పరిశ్రమలుగా మారిపోయే పరిస్థితి ఉత్పన్నమవుతున్నదని, ప్రభుత్వ రంగాలను కాపాడుకోవలసిన బాధ్యత ప్రతి కార్మికునిపై ఉన్నదని తెలియ జేశారు.

అయ్యస్వామి, అనిల్, కేశవులు, శ్రీకాంత్, సుబ్బయ్య, నసిముల్లా, యాగంటి, శివ మరియు ఎ.పి. యుఇఇయు (1104) నాయకులు ప్రతాప్ రాజు (ఎల్.1), రామునాయక్ (జె.ఎ.ఓ), కలాంబాష (సిజెఎల్ఎం) మరియు టిఎన్ టియుసి నాయకులు మగ్గల్ బాష (ఆర్.సి), ఐఎన్ టియుసి (327) కార్మికులు పిఠిపుల్లా (సిజెఎల్ఎం) తదితర కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

ఈ మేడే జెండావిష్కరణ కార్యక్రమంలో యుఇఇయు జిల్లా నాయకులు బి.నారాయణ మూర్తి, సి.వెంకటేశ్వరరెడ్డి,

సిద్ధిపేట బీడీ కార్మికులకు ఇళ్లస్థలాలు ఇవ్వాలి

బీడీ కార్మికులకు ఇళ్ల స్థలాలు, రుణాలు ఇవ్వాలని సిఐటియు మెదక్ జిల్లా సిద్ధిపేట డివిజన్ కార్యదర్శి రేవంత్ కుమార్ డిమాండ్ చేశారు. మే 18న సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో సిద్ధిపేట ఆర్డీఓ కార్యాలయంలో సూపరింటెండెంట్ శ్రీహరికి వినతిపత్రం అందజేశారు. ఈ సందర్భంగా సిఐటియు డివిజన్ కార్యదర్శి రేవంత్ కుమార్ మాట్లాడుతూ డివిజన్ పరిధిలో బీడీ కార్మికులకు ఇళ్ల స్థలాలు, రుణాలు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. బీడీ పరిశ్రమలో అత్యధికంగా పేద, బలహీన వర్గాల మహిళలు బీడీలు చేస్తున్నారని అన్నారు. ప్రభుత్వం బీడీ కార్మికుల

సంక్షేమానికి పన్నుల రూపంలో కోట్ల రూపాయలు వసూలు చేస్తున్నా, బీడీ కార్మికులకు ఖర్చు చేయడం లేదన్నారు. అర్హులైన బీడీ కార్మికులందరికీ ఇంటి స్థలాలు, రుణాలు వెంటనే ఇవ్వాలన్నారు. ఇళ్ల స్థలాలు కోరుతూ అనేక సార్లు అధికారులకు విన్నవించినా పట్టించుకునే నాధుడే లేడని అన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు డివిజన్ నాయకులు హేమలత, బాలరాజు, రేణుక, బాల్లక్ష్మి, భాగ్య, బాలవ్వ, కిషన్, రజిత, వనిత, సంధ్య పాల్గొన్నారు.

కాంట్లాక్టు కార్మికుల పోరాటంతో బగివచ్చిన 'నిమ్మ'

నిమ్మ కాంట్లాక్టు కార్మికుల పోరాట ఫలితంగా యాజమాన్యం దిగి వచ్చింది. ప్రస్తుతం వేతనంపై అదనంగా రూ.2500/-లు పెంచేందుకు అంగీకరించింది. కనీస వేతన రూ.10వేలు, ప్రతి ఆరు నెలలకు పెరుగుతున్న ధరలకనుగుణంగా కరువుభత్యం (విడివి), సీనియార్టీ ప్రకారం సర్వీసు పర్మినెంట్ చేయాలని ప్రారంభించిన పోరాటం విజయం సాధించింది. యాజమాన్యం, కార్మికుల మధ్య అనైక్యత సృష్టించి పోరాటాన్ని నీరుగార్చాలని చేసిన ప్రయత్నాలను కార్మికులు ఐక్యంగా తిప్పికొట్టారు. దీంతో అనివార్యంగా యాజమాన్యం దిగొచ్చి రూ.9200/-ల వేతనం, కరువు భత్యం ఇవ్వడానికి అంగీకరించింది.

జి.ఓ.నెం. 108 కోసం పట్టు : ఉద్యమం ప్రారంభం నుండి జిఓ నెం.108 (సఫాయీ కర్మచారి) కోసం సిబ్బటియు పట్టుబట్టింది. యాజమాన్యం కుట్రపూరితంగా జి.ఓ. 68ని ముందుకు తెచ్చింది. దీంతో కార్మికుల్లో చిచ్చు పెట్టేందుకు కాంట్లాక్టు, పోలీసు యంత్రాంగం తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేశారు. జీతాలుపెరిగాకే పోరాట విరమణ జరుగుతుందని కార్మికులు తెగేసి చెప్పారు. ఈ నేపథ్యంలో జాయింట్ లేబర్ కమిషనర్ జోక్యంతో పలుమార్లు చర్చలు జరిగాయి. యాజమాన్యం మొండిగా వ్యవహరించడంతో 8 రోజుల పాటు వర్క్ టు రూల్ అమలు జరిపారు. మొదటి రెండు రోజులు యాజమాన్యం తేలికగా తీసుకుంది. డాక్టర్స్, స్టాఫ్ నర్సులపై పని భారం పెరిగింది. అసౌకర్యానికి గురైన పేషెంట్లు డిశ్చార్జి అయ్యారు. దీంతో బెంబేలెత్తిన యాజమాన్యం దిగొచ్చి కార్మికశాఖ వద్ద గత ఏప్రిల్లో ఎంఓయు ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. ఈ

చర్చల్లో జెసిఎల్ వరాహాల రెడ్డితో పాటు యాజమాన్యం నుండి కె.సత్యనారాయణ, గుణశేఖర్, కార్మికుల నుండి యూనియన్ గౌరవాధ్యక్షులు ఎస్.నర్సింహారెడ్డి, అధ్యక్షులు కె.ఈశ్వర్ రావు, ప్రధాన కార్యదర్శి జి.నర్సింహా, అడ్వైజర్స్ ఊర్మిళ, రాజేశ్ పాల్గొన్నారు. జి.ఓ.నెం. 108 ప్రకారం కనీస వేతనం, కరువు భత్యం కలిపి అన్ స్కెల్డ్ కార్మికుడికి రూ.6700/- నుండి రూ.9200/-లకు పెంచేందుకు ఒప్పందం కుదిరింది. ఈ ఒప్పందంతో మేలో ఇచ్చిన జీతాల్లోనే ఎం.ఓ.యు లోని కొన్ని అంశాలు అమలు చేశారు. ఇది నిమ్మ కార్మికుల ఐక్య పోరాటం ఫలితంగా విజయం పొందారని సిబ్బటియు తెలిపింది. కార్మికులను మూడు కేటగిరీలుగా విభజించి 20-25 ఏళ్ల సీనియార్టీకి రూ.1500/-లు, 10-20 ఏళ్ల సీనియార్టీకి రూ.1000/, 10 ఏళ్లలోపు సర్వీసు కలిగిన కార్మికులకు రూ.500లు సర్వీసు వెయిటేజ్ ఇవ్వాలని యూనియన్ డిమాండ్ చేసింది. ఇందుకు స్పందించిన యాజమాన్యం ప్రస్తుతం కార్మికులందరికీ రూ.500 గిఫ్ట్ గా ప్రకటించి, ఏప్రిల్ నెల జీతంతో కలిపి ఇవ్వటానికి అంగీకరించింది. అనుకున్న ప్రకారం ఏప్రిల్ నెల జీతంతో రూ.500/-లు వెయిటేజీ చెల్లించారు. నిమ్మ యాజమాన్యం ఎం.ఓ.యు ప్రకారం ఎగ్జిక్యూటివ్ బోర్డు మీటింగ్ లో పెట్టి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని ఒప్పించి కార్మికులకు న్యాయం చేస్తామని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆమోదించే విధంగా ప్రతిపాదనలు పెట్టి సీనియార్టీ ప్రకారం సర్వీసు రెగ్యులరైజ్ చేయటానికి ప్రయత్నిస్తామని హామీనిచ్చారు. ఏప్రిల్ లో జరిగిన ఒప్పందం అమలు ప్రారంభం అయింది. ✽

45వ భారత కార్మిక మహాసభ పరిణామాలు

మహాసభ సిఫార్సులు

విడివిడి కమిటీలలో ఎజెండా పాయింట్ల మీద చర్చలు జరిగిన తర్వాత చేయబడ్డ సిఫార్సులను మహాసభ ఆమోదించింది.

(1) స్కీమ్ వర్క్ లను వాలంటీర్లుగా లేక గౌరవభృతి కార్మికులుగా గాకుండా 'కార్మికులు'గా గుర్తించాలి. (2) వారికి కనీస వేతనాలు చెల్లించాలి (3) పెన్షన్, గ్రాట్యుటీ, ప్రసూతి ప్రయోజనం వంటి సామాజిక భద్రతా పథకాలను వర్తింప చేయాలి. (4) ఈ కార్మికులకు ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన, రాష్ట్రీయ స్వాస్థ్య బీమా యోజన వంటి సామాజిక భద్రతా పథకాలను వర్తింప చేయాలి. (5) ఇప్పటికే పదవీ విరమణ చేసిన, త్వరలో పదవీ విరమణ చేయబోతున్న అంగన్ వాడీ ఉద్యోగులందరికీ కొంత మొత్తాన్ని గ్రాట్యుటీగా చెల్లించాలి. (6) సంఘటితం కావటానికి, ఉమ్మడి బేరసారాలకు వారికి హక్కు ఉండాలి. (7) ఈ వర్క్ లను, ఉద్యోగులను, సర్వీసు కండీషన్లను క్రమబద్ధీక

మే 17, 18 - 2013

రించటానికి 'ఎంప్లాయిమెంట్ స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల'ను రూపొందించాలి (8) కాంట్లాక్టు పద్ధతిలో తీసుకున్న వర్క్ లందరినీ తరువాతి కార్యకలాపాలన్నింటిలో కొనసాగించాలి. (9) ఎన్ సిఎల్ పి, స్కూల్ సిబ్బంది, టీచర్ల సర్వీసు కండీషన్లను మెరుగుపర్చాలి. తగిన మౌళిక సౌకర్యాలు, సదుపాయాలు కల్పించాలి.

ఈ సిఫార్సులను కార్మిక సంఘాలు, యజమానుల సంఘాలు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ప్రతినిధులందరూ ఆమోదించారు. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వ మహిళా శిశుసంక్షేమశాఖ, విద్యాశాఖ ప్రతినిధులు వ్యతిరేకించారు. ఈ మంత్రిత్వశాఖల వైఖరిని కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు తీవ్రంగా విమర్శించాయి.

(మిగతా సిఫార్సులు 'జూలై కార్మికలోకం'లో)

ఒంగోలు రిమ్స్‌లో పని భారం తగ్గించాలని, ఖాళీపోస్టులు భర్తీ చేయాలి

ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలు రిమ్స్ హాస్పిటల్‌లోని ఉద్యోగులపై రోజురోజుకీ పెరిగిపోతున్న పనిభారాన్ని తగ్గించాలని, హాస్పిటల్ మరియు మెడికల్ కాలేజీలో ఖాళీగా ఉన్న పోస్టులను భర్తీ చేయాలని కోరుతూ ఒంగోలు రిమ్స్ హాస్పిటల్ ఉద్యోగులు, కార్మికులు, యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సిఐటియు) ఆధ్వర్యంలో మే 2న ఉద్యమ బాట పట్టారు. 20 రోజుల పోరాట ఫలితంగా అధికారులు కొన్ని సమస్యల పరిష్కారానికి చర్యలు తీసుకోవడంతో ఉద్యమాన్ని తాత్కాలికంగా విరమించారు.

ఖాళీ పోస్టుల భర్తీలో ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యం - పనిభారంతో ఉద్యోగుల వేదన

రిమ్స్ హాస్పిటల్‌కు మొత్తం మంజూరైన పారామెడికల్ మరియు మినిస్టీరియల్ సిబ్బంది పోస్టులు 206 అయితే (టీచింగ్ సిబ్బంది కాక) ఇందులో కేవలం 26 మంది మాత్రమే ఉండగా 180 పోస్టులు ఖాళీగా ఉన్నాయి. మెడికల్ కాలేజీకి 105 మంది సిబ్బంది కావాల్సి వుండగా ఒక్క పోస్టు కూడా భర్తీ చేయలేదు. కాలేజీ మరియు హాస్పిటల్ రెండింటి పని మొత్తం ఉన్న ఉద్యోగులే చేయాల్సి వస్తుంది. దీంతో ఉద్యోగులపై పని భారం పెరిగి దే ఆఫ్‌లు, సాధారణ సెలవులు కూడా తీసుకోలేని పరిస్థితి దాపురించింది. ఈ విషయమై 2011 నుండి అనేకసార్లు రిమ్స్ అధికారుల దృష్టికి తీసుకుని వెళ్ళినప్పటికీ పరిష్కారం చేయకుండా కాలయాపన చేస్తూ వచ్చారు. పేషెంట్ల రద్దీ పెరగడంతో పని ఒత్తిడి తట్టుకోలేని ఉద్యోగులు పోరాటబాట పట్టారు.

పోరాటంతో స్పందించిన అధికారులు - పరిష్కారమైన కొన్ని డిమాండ్లు

మే 2వ తేదీనుండి పోరాటం ప్రారంభించిన ఉద్యోగులు ప్రతి

రోజు రిమ్స్ హాస్పిటల్ ప్రధాన ద్వారం వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు. వారం రోజులైనా అధికారులు స్పందించనందున నిరసనగా కళ్ళకు గంతులు కట్టుకొని వినూత్నంగా నిరసన తెలియజేశారు. జిల్లా కార్మికశాఖాధికారులకు, శాసన మండలి సభ్యులకు వినతిపత్రాలు ఇవ్వడం జరిగింది. మే 18న ఎం.ఎల్.సి. విఠపు బాల సుబ్రహ్మణ్యం ఉద్యోగుల ధర్నా శిబిరం వద్దకు వచ్చి సంఘీభావం ప్రకటించి సమస్యల గురించి రిమ్స్ డైరెక్టర్‌తో చర్చించారు. కాంట్రాక్టు స్వీపర్లకు ఇ.ఎస్.ఐ. కార్డులు ఇవ్వడంలో జాప్యాన్ని ప్రశ్నించి కాంట్రాక్టరుని పిలిపించి ఇ.ఎస్.ఐ. కార్డులు ఫోటోలు తీసే తేదీని ఖరారు చేయాలని పట్టుబట్టారు. దీంతో జూన్ 7న స్వీపర్లందరికీ ఇ.ఎస్.ఐ. ఫోటోలు తీస్తామని తెలియ జేశారు. 11 నెలలుగా పెండింగ్‌లో వున్న సెక్యూరిటీ సిబ్బంది, బార్బర్ వేతనాలను 15 రోజులులోగా చెల్లిస్తామని అధికారులు హామీ ఇచ్చారు. మే 21వ తేదీన కార్మికశాఖ ఉపకమిషనర్ అఖిల్ సమక్షంలో జాయింట్ మీటింగ్ జరిగింది. ఇందులో పనిభారం తగ్గించేందుకు, కాంట్రాక్టు ఉద్యోగుల 2 నెలల పెండింగ్ వేతనాలు చెల్లించేందుకు చర్యలు తీసుకుంటామని రిమ్స్ అధికారులు హామీ ఇవ్వడంతో పోరాటాన్ని తాత్కాలికంగా విరమిస్తున్నట్లు యూనియన్ నాయకత్వం ప్రకటించారు.

ఈ పోరాటంలో యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి తాళ్ళూరి వెంకటేశ్వర్లు, జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు కె.శ్రీధర్ బాబు, సిఐటియు ఒంగోలు నగర కార్యదర్శి బి.వెంకట్రావు, యూనియన్ రిమ్స్ కమిటీ అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు రంగారావు, సుధాకర్, నాయకులు విజయలక్ష్మి, సురేష్, ప్రసన్న, ప్రమీల, రేఖ, పద్మ, సరోజ, నాగేశ్వరమ్మ, కోటేశ్వరమ్మ, రంగనాయకులు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

కార్మికోద్యమానికి బాటలు వేయాలి

కార్మికోద్యమ విప్లవకారుడు కామ్రేడ్ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య అని, ఆయనను ఆదర్శంగా తీసుకుని కార్మికోద్యమాలకు బాటలు వేయాలని సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి వంగూరు రాములు పేర్కొన్నారు.

సిఐటియు రంగారెడ్డి జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో సుందరయ్యశత జయంతి ముగింపు ఉత్సవాలను ఇబ్రహీంపట్నం మండల కేంద్రంలోని పాషానరహరి స్మారక కేంద్రంలో మే 18న నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా “ప్రపంచీకరణ - కార్మికులపై ప్రభావం” అనే అంశంపై సెమినార్ నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా రాములు మాట్లాడుతూ కార్మికోద్యమాలకు మూల పురుషుడు కా॥ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య అన్నారు. పెట్టుబడి

దారులకు వ్యతిరేకంగా ఆయన ఎన్నో పోరాటాలను నిర్వహించారని గుర్తు చేశారు. కార్మిక, కర్షకుల చైతన్యం కోసం ఆయన చేసిన సేవలు ఎనలేనివని కొనియాడారు.

ఈ కార్యక్రమంలో రైతు సంఘం నాయకులు జంగారెడ్డి, సిఐటియు రంగారెడ్డి జిల్లా అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు జి.వెంకటేశ్, నర్సింహులు, జిల్లా కార్యదర్శి పి.జయలక్ష్మి, ఉపాధ్యక్షులు కె.నిర్మల, కుర్మయ్య, ఇబ్రహీంపట్నం డివిజన్ కార్యదర్శి ఏర్పల నర్సింహ్, అధ్యక్షులు బ్రహ్మయ్య, ఇబ్రహీం పట్నం కార్యదర్శి యం.ఆనంద్, మంచాల కార్యదర్శి బుగ్గరాములు తో పాటు కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో పాల్గొన్నారు.

పోరాడి గెలిచిన సి.ఎం.ఎస్.ఎ (ఎస్పిఎం) సిఏ, విఏ లు

సి.ఎం.ఎస్.ఎ (ఎస్పిఎం) సిఏ, విఏ లు ఏప్రిల్ 1 నుండి మే 1 వరకు నెల రోజుల పాటు తమ హక్కుల కోసం నిరవధిక సమ్మెను నిర్వహించారు. ప్రభుత్వంతో పోరాడి కనీస వేతనాలు, ఆరోగ్య బీమా వంటి హక్కుల్ని సాధించుకున్నారు. ఐక్యమత్యంతో పోరాడి విజయం సాధించడం అభినందనీయం.

సిఎంఎస్ (ఎస్పిఎం) కార్యక్రమాన్ని మన రాష్ట్రంలో ప్రపంచ బ్యాంకు నిధులతో 2004-05 సం॥ములో ప్రారంభించింది. గ్రామీణ పేదరిక నిర్మూలనకు, గ్రామీణ విద్యావంతులైన రైతులను, పేదరిక నిర్మూలన కార్యక్రమంలో భాగస్వాముల్ని చేసింది. ప్రతి గ్రామానికి ఒక వి.ఏ. ను (విలేజ్ యాక్టివిస్ట్), ప్రతి 5 గ్రామాలకు ఒక సి.ఏ. ను (క్లస్టర్ యాక్టివిస్ట్)ను ఒక గ్రూప్ గా ఏర్పాటు చేసింది. రాష్ట్రంలో 22 జిల్లాల్లో 647 మండలాల్లో 12,000 మంది సిఏ., విఏ లతో పని చేయిస్తున్నది.

పథకం ప్రారంభంలో నిర్ణయించినట్లుగా సి.ఏ లకు రూ.3000/- వేతనం, టి.ఏ. రూ.1000/- చెల్లిస్తుంది. వి.ఏ. లకు కేవలం రూ.1000/-లు మాత్రమే నేటికీ చెల్లిస్తూ వచ్చింది. దీనికి నిరసనగా గతంలో సిఏ, విఏ లు స్వతంత్రంగా చేసిన సమ్మెను అణగదొక్కింది. దానికి నాయకత్వం వహించిన సిఏ., విఏలను తొలగించింది. 2013 ఏప్రిల్ 1 నుండి సిఐటియు అండదండలతో మళ్ళీ సమ్మె మొదలు పెట్టారు. సమ్మె ప్రారంభం నుండి సంబంధిత అధికారుల నుండి చాలా వేధింపులు వచ్చాయి. టర్మినేషన్ ఉత్తర్వులు ఇచ్చింది. ఇందిరా పార్కు దగ్గర (ధర్నా చౌక్) రిలే నిరాహార దీక్షలు ప్రారంభిస్తే 15 రోజులు గడవగానే అనుమతి లేదంటూ టెంట్ తొలగించారు. అయినా సిఏ, విఏ లు అదరలేదు, బెదరలేదు, మొక్కువోని దీక్షతో పోరాడారు.

ఈ సమ్మెకు మద్దతుగా సిఐటియు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా అన్ని మండల, డివిజన్, జిల్లా కేంద్రాలలో ర్యాలీలు, ధర్నాలు, దిప్తిబొమ్మల దగ్ధం, ఐకెపి డిఆర్డిఏ కార్యాలయాల ముట్టడి, జిల్లా కలెక్టరేట్ల దగ్గర ధర్నాలు నిర్వహించింది. ఇంకా అనేక వినూత్న పద్ధతుల్లో నిరసన కార్యక్రమాలు చేపట్టింది.

సిఐటియు రాష్ట్ర నాయకులే రిలే నిరాహార దీక్షల టెంట్ ను సందర్శించారు. అనుబంధ సంఘాలతో సంఘీభావ కార్యక్రమాల్ని నిర్వహించారు. సిపిఎం శాసనసభ పక్ష నేత జూలకంటి రంగారెడ్డి సహకారంతో సంబంధిత మంత్రి సునీతా లక్ష్మారెడ్డికి మెమో రాండం అందించారు. మంత్రి స్పందిస్తూ

సంబంధిత అధికారు లతో చర్చించి సమస్యలు పరిష్కారానికి కృషి చేస్తానని హామీ ఇచ్చారు. ఎట్టకేలకు ప్రభుత్వం మే 1న చర్చలకు ఆహ్వానించింది. నమ్మో డిమాండ్స్ అన్ని న్యాయమైనవేనని పేర్కొంటూ మే 8వ తేదీన త్రైపాక్షిక సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసి, ఒక్కో డిమాండ్ పై చర్చించి పరిష్కరిస్తామని ఉత్తర్వులిచ్చింది. దీంతో సమ్మెను తాత్కాలికంగా వాయిదా వేసి చర్చలకు హాజరయ్యారు.

మే 8వ తేదీన జరిగిన సమావేశంలో ప్రిన్సిపల్ సెక్రటరీ రెడ్డి సుబ్రహ్మణ్యం సెర్ప్ సిఐఓ రాజశేఖర్, సిఎంఎస్ఎ (ఎస్పిఎం) డైరెక్టర్ రాయుడు ఉద్యోగుల ప్రతినిధులుగా సిఐటియు నాయకత్వం మరియు ఎన్.పి.యం, సిఏ, విఏల నాయకులు హాజరైనారు.

ఒప్పందం జరిగిన ప్రధాన అంశాలు : (1) ప్రస్తుతం వస్తున్న జీతభత్యాన్ని సిఏ లకు రూ.3000 నుండి రూ.6000లకు పెంచారు. టిఏ. రూ.1000, ఇన్సెంటివ్ రూపంలో రూ.2000/-లు చెల్లిస్తారు. విఏ. లకు రూ.2000-లు వేతనం మరియు రూ.1000/-లు ఇన్సెంటివ్ చెల్లిస్తారు. (2) జీతభత్యాలు ప్రతి నెల 1వ తేదీ నాటికి నేరుగా ఉద్యోగి బ్యాంకు ఖాతాలో జమ చేస్తారు. (3) ఇన్సెంటివ్ ను ప్రాంతము మరియు సీజన్ ఆధారంగా నిర్ణయిస్తారు. (4) ఆరోగ్య బీమా (ఇన్సూరెన్స్) సౌకర్యం కల్పిస్తారు. (5) మహిళా ఉద్యోగులకు ప్రసూతి సెలవులు మంజూరు చేస్తారు. (6) సబ్ కమిటీ సభ్యులకు 15 రోజులు పనిదినాలు, రూ.200/-లు రోజుకు చెల్లించేందుకు అంగీకరించారు. (7) సమ్మె కాలంలో తొలగించిన సిఏ/విఏ లందరిని తిరిగి తీసుకుంటామని, ఎలాంటి కక్ష సాధింపు చర్యలుండవని పేర్కొన్నారు. (8) ఎస్పిఎం రైతులు పండించిన పంటకు మార్కెటింగ్ ప్రీమియం సౌకర్యం కల్పిస్తామన్నారు. (9) పెంచిన వేతనాలు ఏప్రిల్ 1వ తేదీ నుండి అమలులోకి వస్తాయి. (10) హెచ్.ఆర్. పాలసీకి సంబంధించిన అంశాన్ని ప్రభుత్వం, కెబినెట్ దృష్టికి తెస్తామన్నారు.

పట్టుదలతో పోరాడి హక్కుల్ని సాధించుకున్న (ఎస్పిఎం) సిఏ, విఏ లకు అభినందనలు. వీటన్నింటిని అమలు చేయించుకునే వరకు ఐక్యమత్యంతో మరింత సంఘటితం కావాలి.

జీవనాన్ని ఎండలను సైతం భరిస్తూ మున్సిపల్ మహిళ

ఏ కాలమైనా రోడ్లన్ని శుభ్రంగా వుండాలనిదే. మురికి కాల్వలు క్లీన్ చేయాల్సిందే, లేకుంటే గుర్తుకొచ్చేది మున్సిపల్ కార్మికులే. ఒకవేళ దుర్వాసన, అపరిశుభ్రత లేకుంటే వీరికి గుర్తింపే లేదు. వీరు చేసే పనులు మామూలు పని కాదు. ఎంత నైపుణ్యం వున్న ఇంజనీరైనా, గొప్ప మేధాసంపన్నుడైనా వీరు చేసే పనులు నిర్వహించడం కష్టం. ఒక చెత్తకుండి ఒక రోజు తీయకపోతేనే అటువైపు వెళ్ళే వాళ్ళంతా ముక్కు మూసుకొని వెళ్తారు. ప్రతి రోజు అక్కడ రెండు చేతులు పెట్టి పని చేస్తున్న వారి పరిస్థితి ఎలా వుంటుందో ఎవ్వరైనా ఒక్కసారైనా ఆలోచించారా? లేదా? పైగా వీరికి సమాజంలో తగిన ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం లేదు.

రాష్ట్రంలో సుమారు 70వేల మంది కాంట్రాక్ట్, 38,100 మంది పర్మినెంట్ ఉద్యోగులుంటే, వీరిలో నూటికి 80 శాతంపైగా మహిళలు ఎస్సీ, ఎస్టీ బలహీన వర్గాలకు చెందిన వారు. నిత్యం మహిళలు, ఎస్సీ, ఎస్టీల అభ్యున్నతి, మహిళా సాధికారత, సబ్ ప్లాన్ పథకాల గురించి బాకా ఊదుకునే పాలక వర్గాలు ఈ మహిళల గురించి పట్టించుకోవడం లేదు. కనీసం వీరి గురించి ఆలోచన కూడా చెయ్యడం లేదు.

ఎముకలు కొరికే చలిలోనైనా, నిలువున కురుస్తున్న వర్షంలోనైనా, భగభగమండే ఎండలోనైనా మున్సిపల్ మహిళా కార్మికులు పని చేయాల్సిందే. వీరికి ఆయా కాలాల్లో రక్షణ కల్పించాల్సిన వారు కల్పించకపోవడంతో అనేక ఇబ్బందులు పడుతున్నారు.

ఈ ఎండా కాలంలో సూర్యుడి రెచ్చిపోయాడు. తెల్లవారు మొదలుకొని, సాయం సంధ్య అయ్యే వరకు వేడి సూదులతో గుచ్చినట్లు గుచ్చింది. సరసరమంటూ నిప్పులు కురిశాయి. బయట అడుగు పెట్టిన వారికి ఇనుప చువ్వలు కాల్చి వాతలు పెట్టినంత బాధ కలిగింది. ఇంట్లో వున్న వారికి అగ్ని గుండం ముందు నిల్చున్నట్లుగా అయ్యింది. ఈ సంవత్సరం నమోదైన ఎండ తీవ్రత 50 డిగ్రీలకు పైనే.

మున్సిపల్ అధికారులంతా సమీక్షల పేరుతో, మీటింగులంటూ ప్రభుత్వం సమకూర్చిన ఎ.సి. గదుల్లో ఉల్లాసంగా గడిపారు. కాని మున్సిపల్ మహిళలు రోడ్లపైనే పొద్దంతా గడిపారు. ఊడ్చుకుంటూ వెళ్ళే క్రమంలో ఎక్కడైనా ఏదో ఒక చెట్టో, నీడో వస్తే కాస్తా నిల్చుందామంటే వెనకనే జవాన్, సూపర్వైజర్లు కర్రపట్టి తరిమినట్లు తరుమనే తరుముతున్నారు. ఈ ఎండలకు అనేకమంది అనారోగ్యం పాలు అయ్యారు. వంట్లో ఉన్న నీరంతా అవిరైపోయి, సచ్చుపడ్డారు. ఇలాంటి వాతావరణంలో పని గంటల్లో

మార్పులు చెయ్యడంగానీ, మంచినీరు, గ్లూకోజ్ ప్యాకెట్స్ సరఫరా చెయ్యడం గానీ చెయ్యలేదు. దాహం అయ్యి మంచినీరు అడిగితే పని ప్రదేశాల్లో నివసించే పెద్దలు వారికి పై నుండి నీళ్ళు పోయ్యడం, బాత్ రూంలో వాడే డబ్బాల్లో నీళ్ళివ్వడం చేశారు. పైగా ఎంత తీవ్రతకు ద్యూటీకి హాజరుకాలేకపోతే 1 రోజుకి 2 రోజుల వేతనం కట్ చేసిన వైనం రాష్ట్రంలో కొకొల్లలు.

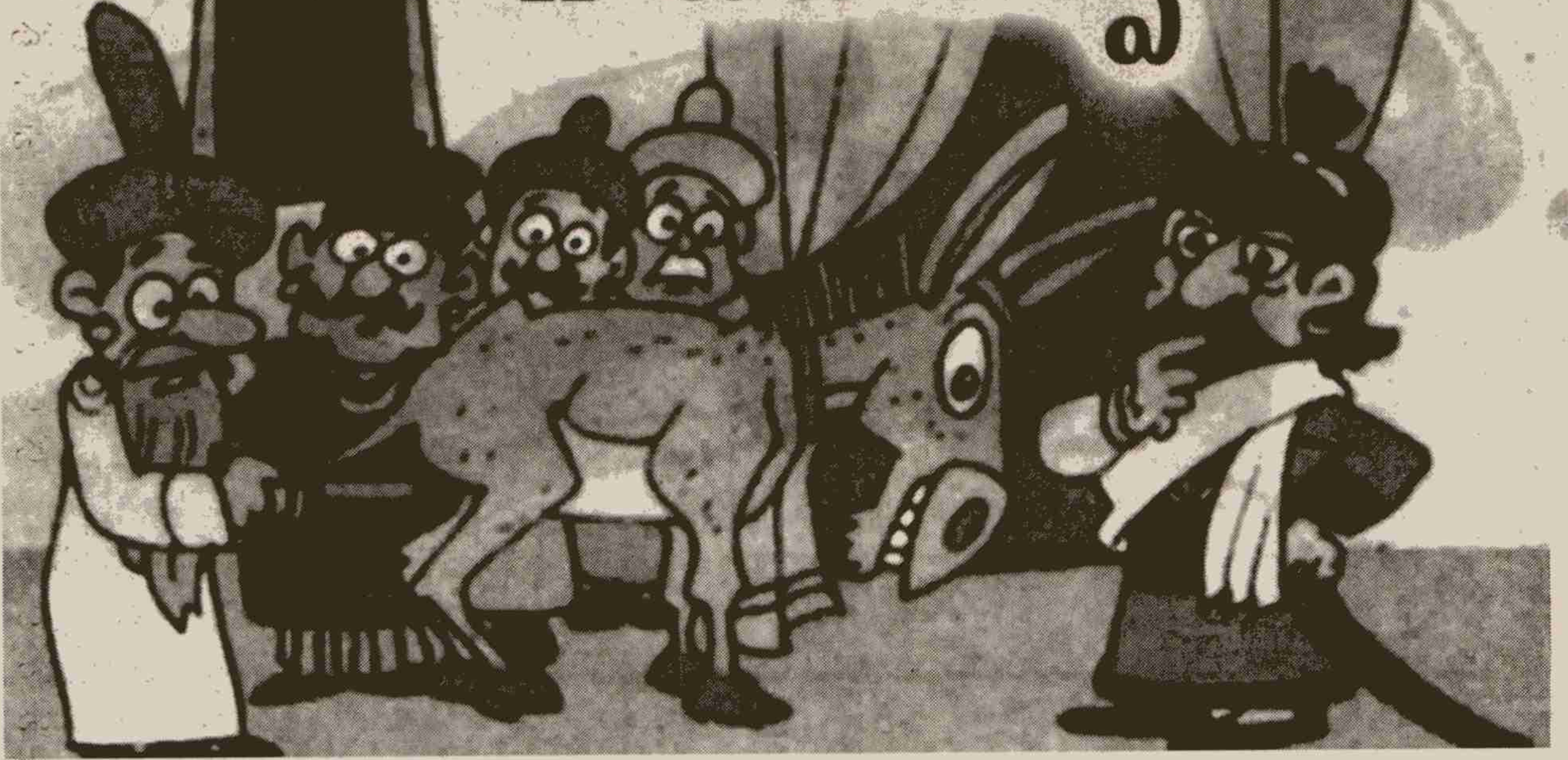
వర్షాకాలంలో చినుకుపడితేనే జనం రోడ్లపై నుండి ఇండ్లల్లోకి పరుగులు తీస్తారు. అలాంటి కాలంలో కూడా ఈ మహిళలు రోడ్లపైనే గడుపుతారు. వర్షానికి కుళ్ళినచెత్తను రెండు చేతులతో తీస్తారు. వారికి ప్రభుత్వం కనీసం గ్లొజులు కూడా ఇవ్వడం లేదు. తట్టలో వేసిన చెత్తనునెత్తిపై మోసేటప్పుడు కుళ్ళిన చెత్త, నీరులా వళ్ళంతా తడుస్తుంది. వారికి శుభ్రం చేసుకోవడానికి, కనీసం సబ్బులు, యూనిఫాం, నూనెలు కూడా ఇవ్వడం లేదు. అందరి ఆరోగ్యాలను కాపాడే ఈ మహిళల ఆరోగ్యం గురించి ప్రభుత్వానికి పట్టడం లేదు. గ్రేటర్ హైదరాబాద్, విశాఖ, విజయవాడ మొదలు అన్ని కార్పొరేషన్లలో రాత్రి వేళల్లో పనులు చేస్తున్నారు. ఈ పనులు చేసేది మహిళలే. రాత్రి వేళల్లో పనులు చేయించుకోరాదన్న నిబంధనలకు ప్రభుత్వాలు నీళ్ళొదిలాయి. ఒకవేళ రాత్రి వేళల్లో పని చేయించుకుంటే రక్షణ కల్పించాలనే నిబంధన చట్టుబంధమైంది.

రాత్రి ద్యూటీ చేసే మహిళ కళ్ళకు నిద్రంటూ ఎరుగదు. పని ప్రదేశాల్లో రాత్రి వెళ్ళల్లో త్రాగుబోతులు, పోకిరీలు, వీధి రౌడీల నుండి లైంగిక వేధింపులకు గురైతున్నారు. సాక్షాత్తు హైదరాబాద్ చార్మినార్ సమీపంలో రక్షించాల్సిన రక్షక భటులే మున్సిపల్ మహిళను ఆటోలో లాక్కెళ్ళి బలత్కారం చేసిన ఘటన మన కళ్ళముందే వుంది. ఎముకలు కొరికే చలిలో ఈ మహిళలు పనిచేస్తున్నారు. వీరికి కనీసం చలి కోట్లు ఇవ్వాలనే జ్ఞానం కూడా ప్రభుత్వానికి లేదు. మున్సిపల్ మహిళ ఆర్థిక, సామాజిక, లైంగిక, మానసిక వేదనకు గురౌతున్నది.

సమాజం సహజంగానే మున్సిపల్ పని చేసే కార్మికుల్ని చిన్న చూపు చూస్తుంది. పురుషాధిక్య సమాజం కావడంతో మహిళలు వివక్షతకు గురవుతున్నారు. అందులో మున్సిపల్ మహిళలు పురుషుల చేతనే కాక, తోటి మహిళల చేత కూడా వివక్షతకు గురౌతున్నారు. మట్టి మనుషులకు మానవత్వం ఎక్కువ, వాళ్ళు లేకుంటే అంతా మలినమే. అందరి కోసం మలినంగా పనిచేస్తున్న ఈ మహిళలను గౌరవించాల్సిన బాధ్యత సమాజానిది.

- పాలడుగు భాస్కర్

గాడిద తీర్పు

ఒకసారి రాజప్రసాదంలో దొంగతనం జరిగింది. పకడ్బందీ భద్రత ఉండే రాజమహల్ లోపల చోరీ జరగడం అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచింది. ఈ చోరీ విషయం అక్బర్ చక్రవర్తి వరకూ వెళ్ళింది. చక్రవర్తి కూడా ఇది విని ఆశ్చర్యపోయాడు. దొంగ ఎవరో తెలుసుకోవడం ఎలా అన్నది ప్రశ్న. చాలా సేపు ఆలోచించి, బీర్బల్ ని పిలిపించాడు.

బీర్బల్ వచ్చి, విషయమంతా విన్నాడు. “ప్రభూ! ఇది ఇంటి దొంగల పనే. రాజప్రసాదంలోకి బయటి నుండి దొంగ వచ్చే అవకాశామే లేదు” అన్నాడు.

అక్కడున్న పనివారందరూ ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఎవరిని అడిగినా మాకు తెలియదంటే మాకు తెలీదంటున్నారు.

అప్పుడు బీర్బల్ “నాకో దివ్యశక్తి గల గాడిద తెలుసు జహాఁపనా. దాని తోక పట్టుకుంటే చాలు దొంగ ఎవరో చెప్పేస్తుంది” అన్నాడు.

“అయితే వెంటనే ఆ గాడిదను తీసుకుని రా” అన్నాడు అక్బర్ చక్రవర్తి.

“అలాగే” అంటూ బీర్బల్ వెళ్ళి, కొద్ది సేపటి తరువాత ఒక గాడిదను తీసుకు వచ్చాడు.

అక్కడి పనివారినందరినీ గాడిద వెనక వరుసగా

నిలబడమన్నాడు.

“ఇప్పుడు ఒక్కొక్కరూ వచ్చి గాడిద తోకను తాకి వెళ్లండి” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

చెప్పినట్టుగానే ఒక్కొక్కరూ వరుసగా వచ్చి, గాడిద తోకను తాకి వెళుతున్నారు.

అందరూ అలా చేయడం పూర్తి కాగానే బీర్బల్, “మీ అరచేతులు చూపించండి” అన్నాడు.

అందరూ తమ తమ అరచేతులు చూపించారు. అందరి చేతులకీ నల్లని రంగు అంటుకుని వుంది. ఒక్కడికి మాత్రం ఆ రంగు లేదు. బీర్బల్ వెంటనే అతణ్ణి పట్టుకుని, “జహాఁపనా! ఇతనే దొంగ!” అన్నాడు.

సైనికులు అతణ్ణి బెదిరించగానే అతను దొంగతనం చేసినట్టు ఒప్పుకున్నాడు.

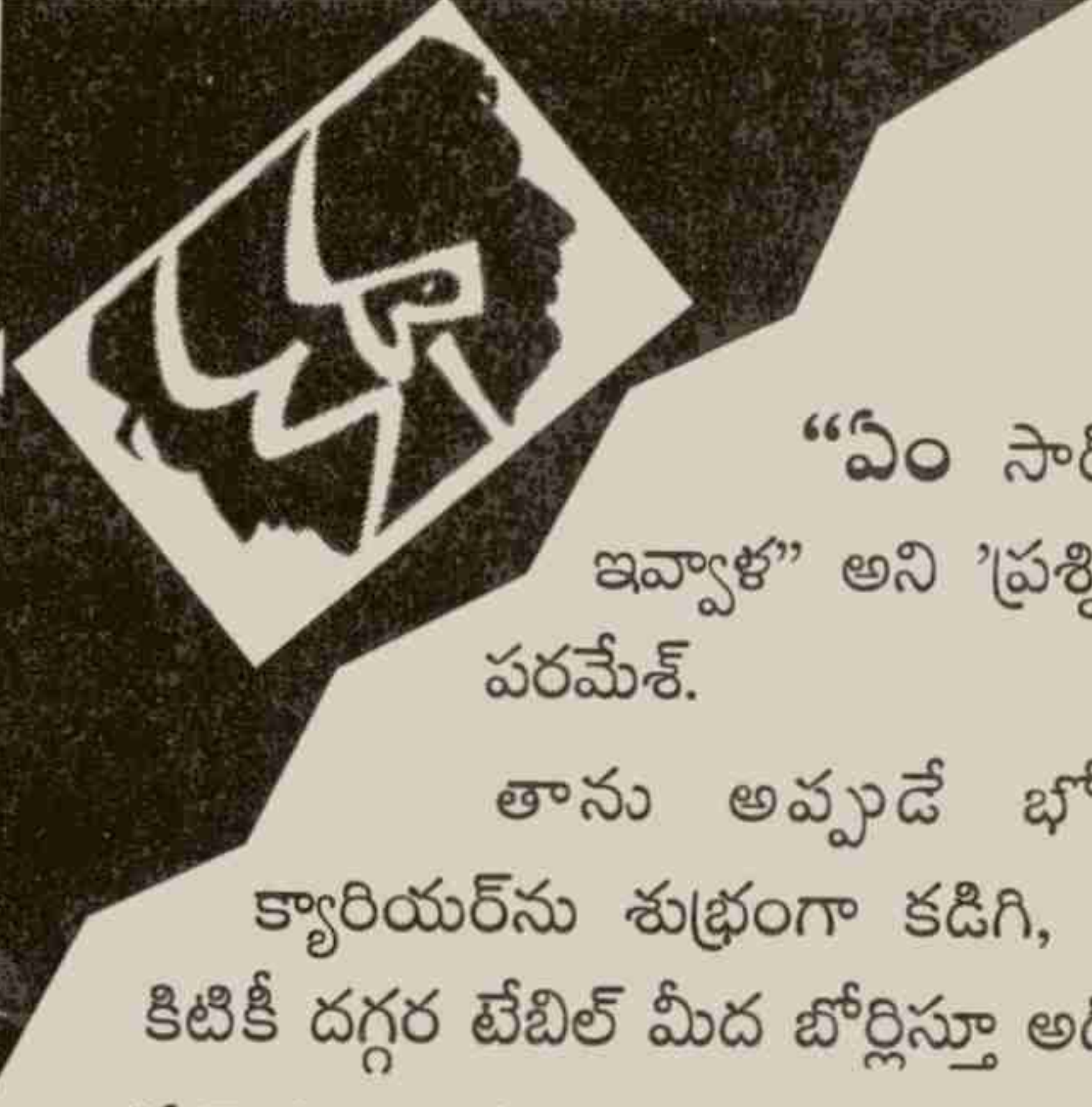
అక్బర్, “బీర్బల్, నీ మహిమ గల గాడిద గొప్పదయ్యా!” అన్నాడు.

“అది మామూలు గాడిదే జహాఁపనా! నేను దాని తొకకు రంగు పూసి తెచ్చాను. తోకను ముట్టుకుంటే తన విషయం బయటపడుతుందని దొంగ అసలు ఆ తోకను తాకనే లేదు” అన్నాడు.

అక్బర్ సంతోషించి, బీర్బల్ ను సత్కరించాడు.

పంచాయతీ

- దినకర్

“ఏం సార్! లంచ్ చేయరా ఇవ్వాలి” అని ప్రశ్నించాడు. అటెండర్ పరమేశ్.

తాను అప్పుడే భోజనం ముగించి క్యారియర్ను శుభ్రంగా కడిగి, నీళ్ళన్నీ పోవడానికి కిటికీ దగ్గర టేబిల్ మీద బోర్లిస్తూ అడిగాడు.

“ఏమో! ఇవాళ తినాలని అనిపించడంలేదు. తర్వాత వెళ్ళి చాయ్ తాగుతాలే” అని జవాబిచ్చాడు మూర్తి.

“అదేంటిసార్! ఏపాటు తప్పినా సాపాటు తప్పదంటారు. భోజనం మానేస్తే ఎలాగ గడుస్తుంది. అయినా పొద్దున్నించి చూస్తున్నా, ఈ రోజు అదోలాగున్నారు. ఏమైనా సమస్యలో పడ్డారా!” అని అంటూ డోర్ దగ్గర స్టూల్మీద ఆసీనుడయ్యాడు.

అప్పుడే భోజనం చేసిన సంతృప్తి మొహంలో కనిపిస్తోంది. పేరుకు అటెండరేకాని పరమేశ్ ఆఫీసులో అందరికీ తలలో నాలుకలాంటివాడు. మొఖంమీద స్ఫోటకపు మచ్చలతో దాదాపుగా ఆరడుగుల ఎత్తు వరకు ఉంటాడు. ఆ ఆఫీసులో అటెండర్గా ఏళ్ళతరబడి పని చేస్తూండటంతో అందరితో బాగా చనువు ఏర్పడింది. గవర్నమెంటు ఉద్యోగం అయినప్పటికీ ఏమాత్రం తలెగెరెయ్యకుండా బుద్ధిగా చెప్పిన పని చేస్తూండటంతో అందరూ అతనిని అభిమానంగా చూసుకుంటారు. అందులోను స్థానికుడవడంతో లోకల్గా ఏపనయినా చిటికలో చేసిపెడు తుంటాడు. ఏదైనా పేచివస్తేమాత్రం “మీ లాంటి ఆఫీసర్లను నా సర్వీసులో చాలామందిని చూసానని” డైలాగువాడుతుంటాడు.

“ఆ ఏంలేదు పరమేశ్! మా అమ్మాయి సంసారమే ఇంకా గాడిలో పడలేదు. పెళ్ళయి సంవత్సరమయినా అల్లుడు, అత్తమామలు దాన్ని పరాయిదానిలాగానే చూస్తున్నారు. నీకు తెలుసు కదా! మంచి సంబంధమని నాకున్నదంతా ఊడ్చి ఘనంగా పెళ్ళిచేసాను. అయినా వాళ్ళకు సంతృప్తిలేదు. అమ్మాయి ఉద్యోగం కూడా చేస్తుంది. ఆ జీతము తీసుకుంటూనే వున్నారు. దానికి చిల్లి గవ్వ కూడా ఇవ్వరట! పగలు రాత్రి ఇంటెడు చాకిరీ చేయాల్సిందే! అటు ఉద్యోగము, ఇంటి చాకిరీ చేయలేక చిన్నపిల్ల సతమతమయిపోతోంది. కడుపునిండా తిండి కూడా సరిగ్గా పెట్టడంలేదని

వాళ్ళ అమ్మకి చెప్పుకుని ఏడ్చింది. దానికి తోడు అల్లుడు కారు కొనుక్కుంటాడు. డబ్బుతెమ్మని సతాయిస్తున్నారు. రోజు రోజుకు పోరు ఎక్కువవుతోంది. లేకపోతే ఇంటిలోంచి పొమ్మనేదాకా వచ్చింది” అని చెబుతూనే దుఖంతో గొంతుపూడుకు పోయి, కళ్ళజోడు తీసి కళ్ళువత్తుకున్నాడు మూర్తి.

అందరూ లంచ్కుపోవడంతో వాళ్ళిద్దరే వున్నారు.

పైన వున్న ఫ్యాన్ ఒక వికృత శబ్దంతో ఎప్పుడు వూడిపడు తుందోందన్నట్టు తిరుగుతోంది. అయ్యో మీ బిడ్డ శాంతి బతుకు అట్టయిపోయిందా!! మరి చెప్పకపోతిరి. చిన్ననాడు మా ఇంట్లోనే పెరిగింది. అంత బద్మాషలా వాళ్ళు, అత్తగారు పెళ్ళిలో మంచిగానే కన్నడ్దారు.” అని ఆందోళనగా అడిగాడు పరమేశ్.

శాంతి చిన్నతనంలో, పరమేశ్వాళ్ళ బస్తీలోనే మూర్తి అద్దెకుండేవాడు. దానితో ఆ పిల్ల వాళ్ళ ఇంట్లోనే ఆడుతూ పాడుతూ తిరిగేది. పరమేశ్ పిల్లలిద్దరికి కూడా మూర్తి చదువులు చెప్పి దారిలో పెట్టేవాడు. దానితో మూర్తిపట్ల పరమేశ్కు ప్రత్యేకమైన అభిమానం వుంది.

“మరేం చేద్దామనుకున్నారు సార్!” అని ప్రశ్నించాడు పరమేశ్.

“ఏం చేస్తాం! వాళ్ళు అడిగింది ఇవ్వకపోతే పిల్లను బ్రతకనిచ్చేట్టులేరు. ఒకసారి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి మాట్లాడివద్దాం అనుకుంటున్నాం. డబ్బు ఇద్దామన్నా ఎక్కడుంది. పెళ్ళినాడు చేసిన అప్పుతీరలేదు. ఇలా ఇస్తూపోతే ఎక్కడ ఆగుతుంది. ఏం చేయాలో అర్థం కావడంలేదు. రాత్రంతా అదే ఆలోచిస్తూ పడుకున్నాం...” అని నీరసంగా అన్నాడు మూర్తి.

“ఊర్కోసార్! అంత పరేషాన్ కాకు. మా బస్తీలో ఇలాంటి పంచాయతీలు మస్తు చెప్పిన. నా మాట వింటానంటే ఒకటి చెబుతా!” అని అగాడు.

“చెప్పు.. చెప్పు’ నువ్వేం పరాయివాడివా! నా బిడ్డను చిన్ననాటి నుండి ఎరుగుదువు నీవు” అని అడిగాడు మూర్తి.

“నువ్వు ఇలా ఇచ్చుకుంటూ పోతే ఇంకా కొండెక్కుతారు వాళ్ళు. ఆడబిడ్డ డబ్బుమీద ఆశపుట్టనేవద్దు, అది వచ్చిందంటే నిన్ను పీల్చుకుతింటారు.

నీ కాడ మాత్రం యాడుంది. ఉన్న ఇల్లు కూడా అమ్మివేస్తే నీ రెండోబిడ్డకు ఎలా పెళ్ళి చేస్తావ్! రిటైరయ్యాక నువ్వు నీ భార్య ఏడ వుంటారు. ఎలా బతుకుతారు. అందుకునే మీ వాళ్ళను తీసుకువెళ్ళి పంచాయతీ పెట్టు. వాళ్ళకు గట్టిగా బుద్ధి చెప్పిరా!” అని సలహా ఇచ్చాడు.

“మా బాగానే చెప్పావు. కానీ నాకు మా వాళ్ళ సపోర్టు వుంటే ఈ పరిస్థితి ఎందుకుంటుంది. నువ్వే చూసావుగా పెళ్ళిలో. మా అక్కబావలు, అన్నయ్యలు ఎడమొఖం, పెడమొఖం. పెళ్ళంతా నువ్వు నీ ఇద్దరు కొడుకులే గదా అన్నీ అందుకుని చేసింది. ఎప్పుడో ఆస్తుల పంపకంలో తక్కువయిందని ఈ రోజుకు ఏడుస్తూనే వుంటారు. కడుపు చించుకుంటే కాళ్ళమీద పడుతుందంటారు. మా వాళ్ళు దేనికి పనికిరారు. ఈ విషయం

తెలిస్తే, తగిన శాస్తి అయిందని సంతోషిస్తారు” అని నిట్టూర్చాడు మూర్తి.

“అలా డీలా పడిపోకు సార్! ఎవరు రాకపోతే ఏమిటి? మేమున్నం కదా! నేను నా భార్య, మా పోరలం వస్తాం. ఆ బద్మాష్ గాళ్ళకు బుద్ధిచెప్పి మన శాంతి కాపురాన్ని దారిలో పెడదాం” అని ధైర్యం చెప్పాడు పరమేశ్. ఆ మాటలలో నిజాయితీ వుంది.

“మీరా!” అని ఊహించని ఆ ప్రతిపాదనకు నోరెళ్ళపెట్టేడు మూర్తి.

“అదేంటిసార్! మేము రాకూడదా! కులం తక్కువ వాళ్ళని అంటున్నారా!” బాధగా అన్నాడు పరమేశ్.

“ఛీ ఛీ అదేం కాదు పరమేశ్! నాకు ఆ ఆలోచన తట్టలేదు. మా బావలు అక్కలు అన్నయ్య రావడం లేదని బాధపడుతున్న గానీ, నీ సహాయం తీసుకోవాలని ఆలోచించలేదు” ప్రాణం లేచొచ్చి నట్టు మాట్లాడాడు మూర్తి. అప్పటిదాకా ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోతున్నవాడికి ఒక దారి దొరికినట్లయింది.

తనను గుర్తించి, గౌరవించినందుకు పరమేశ్ మొహంలో సంతోషం కనిపించింది.

“ఈ సమస్య నాకు వదిలేయ్ సార్. నేను ఆఫీసులో ఇలా గుంటగాని బయట చాలా పెద్దమనిషిని. ఇలాంటి ఫ్యామిలి మ్యాటర్స్ ఎన్నో సెటిల్ చేసిన. అమ్మను కూడా బే ఫిక్ర్ గా వుండమను. ఇక ఆలస్యం చేయొద్దు. మీరు ఎప్పుడు వెళ్ళాలో ముహూర్తం పెట్టండి. అందరం కారు మాట్లాడుకుని వెళదాం. మీ బిడ్డ వుండేది కూకట్ పల్లిలోనే కదా!” అంటు ఉత్సాహంగా అన్నాడు పరమేశ్.

అనుకున్నట్టుగా ఒకరోజు మూర్తి దంపతులు, పరమేశ్ దంపతులు వాళ్ళ ఇద్దరు కొడుకులు బొలెరో వాహనంలో వియ్యంకుడి ఇంటిముందు దిగారు. నీటుగా వున్న కాలనిలో అందమైన భవంతి. ఆఫీసు రోజువడంతో అంత సందడి ఏమీలేదు. గేట్ తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళి కాలింగ్ బెల్ కొట్టారు. కొద్ది నిమిషాలకు వియ్యంకుడు రామారావు తలుపు తీసాడు. హటాత్తుగా వచ్చిన బావగారిని, వెంట మంది, మార్బలాన్ని చూసి కంగారు పడ్డారాయన. ఇంతలోనే తేరుకుని “రండి!” అని అంటూ లోపలకు దారి ఇచ్చాడు.

“ఏమిటి అంత చెప్పాపెట్టకుండా వచ్చారు” అని అయిష్టంగా మొహం పెట్టి ‘కూర్చోండి’ అంటూ సోఫా వైపు చేయి చూపాడు.

మూర్తిదంపతుల నమస్కారానికి కూడా స్పందించలేదు. పరమేశ్ జోక్యం చేసుకుని

‘నమస్తే అన్నా!’ అని పలకరించాడు. చొరవగా సోఫాలో కూర్చుని భార్య కొడుకులిద్దరిని కూర్చోండని సైగ చేసాడు. ముందుగానే మూర్తిగారితో తాను ఏమి చేసినా అడ్డురావద్దని మాటతీసుకోవడం తో ఆయనకూడా ఏమీ పట్టించుకోలేదు.

‘వీళ్ళెవరండీ’ అంటూ చిరాగ్గా మొహం పెట్టాడు రామారావు.

“ఈయన పరమేశ్ గారు. మా కొలీగ్. ఆయన భార్య కొడుకులు. మా యింటిదగ్గరే వుంటారు. చిన్ననాటినుండి మా ఇళ్ళు పక్కపక్కనే వుండేవి. ఒక ఫ్యామిలి లాగా వుంటాం.” అని పరిచయం చేసాడు మూర్తి.

ఇంతలోనే “ఎవరండీ వచ్చింది” అని అంటూ రామారావు భార్యమణి ప్రభావతి బయటకు వచ్చి డ్రాయింగ్ రూంలోని వీళ్ళందర్నీ చూసి విస్తుపోయింది. ఏమాత్రం సంతోషం ప్రదర్శించకుండా “ఏమిటి అంత సడెన్ గా ఊడిపడ్డారు” అని కొరకొరా చూస్తూ విసురుగా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. వియ్యపు రాలిని కూడా పలకరించలేదు. దానితో ఆవిడ బిక్కచచ్చి పోయింది.

కనీసం నీళ్ళయినా అడగకపోవడం చూసి పరమేశ్ “అన్నా! జర నీళ్ళు ఇప్పించు. ఎండకు బాగా దాహం వేస్తోంది.” అని అన్నాడు. ఇహ తప్పదన్నట్టు ఆయన లేచి నీళ్ళకోసం లోపలకి వెళ్ళాడు. అందరూ ఒకళ్ళమొహాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు. అంతా నేను చూసుకుంటానుగా అన్నట్లు పరమేశ్ చిరునవ్వుతో మూర్తిగారి భుజాన్ని తట్టాడు.

“ఏమిటీ వెధవ సంత! అంతమందిని వేసుకొచ్చాడాయన. నీళ్ళు, పాలు ఇవ్వడానికి ఆయన పెట్టిపోసిందేమన్నా వుందా ఇక్కడ. దరిద్రపు గొట్టు సంబంధం” అంటూ లోపలనుండి ఆవిడ గొంతు ఖంగున వినపడుతూనే వుంది. ఆయన ఏదో సద్దించుకున్నాడు. కాని వాళ్ళకు ఇంత హఠాత్తుగా ఎందుకు వచ్చారో అర్థంకాలేదు. తాము కారుకోసం డబ్బులడగడం, కోడలు వాళ్ళ అమ్మతో మొరపెట్టుకోవడం అంతా తెలుసు. ఆ డబ్బేమయినా తీసుకు వచ్చాడా! వస్తూ వస్తూ వాళ్ళనెవరో ఎందుకు వెంట తెచ్చు కున్నాడు. ఈ ఆలోచనల్లో వున్నారు.

రెండుచేతుల్లో వాటర్ బాటిల్స్ తీసుకువచ్చి టీపాయ్ మీద పెట్టాడు రామారావు.

“చెప్పండి బావగారు! వచ్చిన పనేమిటి!? ఈ రోజు ఆఫీసులేదా!” అని సూటిగా ప్రశ్నించాడు.

“ఏదోనండి. చూసి చాన్నాళ్ళయిందిగదా! ఎప్పటినుండో వద్దామనుకుంటున్నాం. అమ్మాయి శాంత కూడా రమ్మని అడుగుతోంది. అమ్మాయి అల్లుడు ఆఫీసుకెళ్ళారా!” అని రాని నవ్వు మొహాన పులుముకుని అడిగాడు మూర్తి.

ఆయన భార్య సావిత్రమ్మ కూడా ధైర్యంగా వియ్యంకుడి వైపు చూస్తూ బెల్లంకొట్టిన రాయిలా సోఫాకు అతుక్కుపోయింది. ఈ లోపల పరమేశ్ వాటర్ బాటిల్ తీసుకుని నీళ్ళుతాగి, కొడుకులకు, భార్యకు కూడా తాగమని ఇచ్చాడు. వాళ్ళంతా సొంత ఇంట్లో వున్నంత కులాసాగా కూర్చొని గోడమీద పెయింటింగ్ లను, ఫర్నీచర్ లను గమనిస్తున్నారు.

“అదంతా ఎందుకండీ! ఏదో పనిమీద వచ్చారు. ఇప్పుడు ఏవీ పండుగలేదు, పబ్బులేదు, ఆఫీసు మానుకుని మరీ రావడానికి.

చల్లకొచ్చి ముంత దాయటం ఎందుకు? ఉన్న విషయమేమిటో చెప్పండి” అని నిర్మోహమాటంగా అన్నాడు రామారావు.

ఆయన భార్యమణి కూడా హాల్లో గోడలకి చెవులు రిక్కించి వింటోంది. అవసరమయితే రంగప్రవేశం చేయడానికి సిద్ధంగా వుంది.

“ఏముందండీ! అల్లుడుగారు కారు కొనుక్కోవాలనుకుంటున్నారని అమ్మాయి చెప్పింది. దానికి డబ్బులు సర్దుమన్నారట... అదే మాట్లాడుదామని” మూర్తి నీళ్ళునమిలాడు.

“మీ అల్లుడు మీయిష్టం! కూతురుమీద ప్రేమ వుంటే మీరెంతయినా పెట్టుకోండి. మేమెందుకు కాదంటాం” అని విప్పారిన మొహంతో అన్నాడాయన.

“ఒక్కసారిగా రెండులక్షలు తెమ్మంటే మాకు ఇబ్బందవుతుందండీ! పెళ్ళికి చేసిన ఖర్చులు, అప్పులనుండే మేమింకా తేరుకోలేదు. ఇప్పుడు ఇది ఇవ్వడం మా శక్తికి మించినది అవుతుంది. అందులోను మా రెండో అమ్మాయి పెళ్ళికి తయారవుతోంది. దాని సంగతి చూడాలి. నా ఉద్యోగానికి వచ్చే అప్పులన్నీ చేసేసాం. అంత మొత్తం ఇచ్చుకోలేమండీ” అని బేలగా అన్నాడు.

“చూడండి బావగారు! అంత తాహతులేని వాళ్ళు మాతో వియ్యానికి ఎందుకొచ్చారండి. మీకు తగిన సంబంధం చూసుకోవాల్సింది. ఏదో అబ్బాయి ముచ్చటపడుతున్నాడు. సుఖపడేది అమ్మాయి, అల్లుడేగదా! మా కోసమేమన్నా పెట్టమని అడగడంలేదు కదా! పెళ్ళి గ్రాండ్గా చెయ్యమని ముందరే చెప్పాం. నాసిరకంగా చేసి మా పరువు తీసారు. అత్తగారు కారుపెట్టారని చెప్పుకుందామని వాడి తాపత్రయం. అదీను తీర్చలేరంటే మేమేం చేస్తాం” అని విసురుగా అన్నాడాయన.

దానికి విలవిలలాడిపోయారు మూర్తిగారు. పెళ్ళికయిన ఖర్చు, చేసిన ఆర్భాటం కళ్ళముందు తిరిగింది.

“అన్నయ్యగారు! మీరు మా పరిస్థితి అర్థం చేసుకోండి. మాకుంటే మేం పెట్టమా! ఉన్నంతలో మీరడిగిన లాంఛనాలు, కట్నం అన్నీ పూర్తిచేసాం. ఏదీ లోపం చేయలేదు. అమ్మాయికూడా ఉద్యోగం చేస్తోంది. ఇవాళ కాకపోతే రేపయినా వాళ్ళు కొనుక్కోగలరు.” అని సావిత్రమ్మ దీనంగా బతిమిలాడింది.

“ఇవన్నీ మాకు చెప్పి లాభం లేదండీ! మీ అల్లుడు పట్టుబడుతున్నాడు. మీ అమ్మాయి చేస్తున్న ఉద్యోగంతో మాకేమీ ఒరగబెట్టడం లేదు. ఆ జీతమేమిటో, సంసారం ఖర్చులేమిటో వాళ్ళిద్దరికీ తెలుసు. పిల్ల సంసారం బాగుండాలి, సంతోషంగా ఉండాలి అని మీకుంటే మీరే ఏదో తిప్పలు పడాలి” అని తాను నిమిత్తమాత్రుడన్నట్టు సలహా ఇస్తున్నట్టు మాట్లాడాడు.

“పిల్ల సంసారం బాగుండాలని కన్నవాళ్ళకు కాకపోతే ఎవరికుంటుందండీ” అంటూ మూర్తి దంపతులిద్దరూ ఒకేసారి అన్నారు.

ఇంతలోనే ఒక్కసారిగా రామారావుగారి భార్యమణి దూకుడుగా

జోహారు

- ఆరుద్ర

జోహారు కామ్రేడు సుందరయ్య
నీలాంటి త్యాగజీవు లెందరయ్యా
అగ్రగామిగా నీవే వుండువయ్యా
ఆంధ్రలోన పొట్టికి తండ్రివయ్యా

ప్రజారాజ్య స్థాపన నీ ధ్యేయమయ్యా
జగతి శక్తికి నీవు స్నేహమయ్యా
శ్రమజీవులు నిన్నెపుడూ మరువమయ్యా
సామ్యవాద సిద్ధాంతము విడువమయ్యా

నింగిలోన మన జెండా ఎగురునయ్యా
నేలమీద సమవృక్షం పెరుగునయ్యా
కలకాలం నీ బోధలు తలతుమయ్యా
కన్నీటి వీడ్కోలు అందవయ్యా *

రంగప్రవేశం చేసింది.

“ఎప్పుడూ బీద ఏడుపులు తప్ప ఏం పెట్టి చచ్చారు మీరు. ముష్టి రెండులక్షలివ్వలేనివాళ్ళు మా యింటి చుట్టూ ఎందుకు తిరిగారు” అని అంటూనే భర్తతో “వీళ్ళతో మాటలేమిటండి! మీకు నోట్లో నాలుకలేదు. ఎట్లాగూ వచ్చారుగా వాళ్ళ బిడ్డను వెంటపెట్టుకుని పొమ్మనండి. అల్లుడు, సంసారం కావాలంటే ఆ రెండులక్షలు ఇచ్చి పంపించమనండి” అని విసురుగా అందామె. ఊహించని ఆ పరిణామానికి అవాక్కయ్యారు మూర్తి దంపతులు.

“నువ్వూర్కోవే!” అని వారించినట్టుగా నటించాడు రామారావు.

అప్పటిదాకా అంతా గమనిస్తున్న పరమేశ్ కు సీనంతా అర్థమయిపోయింది. తాను జోక్యం చేసుకోవాల్సిన సమయం ఆసన్నమయిందని గ్రహించి “రామారావన్న! అంత స్పీడ్ ఎందుకు!” అని ఆయన భార్యమణివైపు చూసి “నమస్తే అమ్మో! గుర్తుపట్టినావా!” అని పలకరించాడు.

ఆమె మొహం చిట్టించుకొని “మధ్యలో ఈయనెవరు?” అని మొగుడ్ని ప్రశ్నించింది.

“అరే! శాంతి పెళ్ళంతా మేమే చేసినం గదమ్మ! ఇదిగో ఈమె నా భార్య నర్సమ్మ, ఈ ఇద్దరూ నా కొడుకులు. మూర్తిసారు ఇంటి పక్కనే వుంటం. మీ కోడలు చిన్నప్పుడు మాయింట్లోనే మా బిడ్డ లెక్క పెరిగింది. నా పోరలిద్దరికి ఈ మూర్తిసారే చదువుచెప్పి బుద్ధిచెప్పి ఇంత పెద్దోల్లను చేసాడు” అని పరిచయం చేసాడు. కొడుకులిద్దరు, భార్య కూడా ఆమెకి నమస్కారం చేసారు.

(ఇంకా వుంది)

చైనా, భారత్ లపైనే ఆసియా భవిష్యత్

- లీకెకియాంగ్, చైనా ప్రధాన మంత్రి

చైనా, భారత్ లు కలిసికట్టుగా ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నాయి. ప్రపంచ శాంతికి సంధానకర్తగా ఆసియా ఖండం నిలవాలంటే చైనా, భారత్ లు చేయి చేయి కలిపి కృషి చేయాలి.

నాగరికతా మూల స్తంభాలు

చైనా, భారత్ లకు వేల సంవత్సరాల నాటి సుధీర్ఘమైన, మహోన్నతమైన చరిత్ర ఉంది. పురాతన మానవ నాగరికతల్లో చైనా, భారత్ నాగరికతలున్నాయి. తూర్పు దేశాల నాగరికతకు ఈ రెండు దేశాల నాగరికతలు మూల స్తంభాల వంటివి. ఇవి రెండూ పరస్పరం ఆకర్షితులు కావడానికి, ప్రభావితం కావడానికి సమున్నతమైన హిమాలయాలు ఎంత మాత్రం అడ్డంకి కాలేదు. జిన్, టాంగ్ వంశాలకు చెందిన ఇద్దరు ప్రముఖ చైనా యాత్రికులు పాహియాన్, హువాన్ త్సాంగ్ బోధనలు, ప్రాచీన భారత బోధి ధర్మ వంటివన్నీ చైనా, భారత్ ల మధ్య మతపరమైన, సాంస్కృతిక వరమైన వరస్పర మార్పిడులకు విశేషంగా దోహదం చేశాయి. నా విద్యార్థి దశలోనే భారత్ పట్ల గొప్ప ఆసక్తిని ఏర్పరచుకున్నాను. ప్రముఖ కవి రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ చిరస్మరణీయమైన కవిత్వం, లోతైన సైద్ధాంతిక విశ్లేషణలు నన్నెంతగానో ప్రభావితం చేశాయి. పైగా నాటి ప్రముఖ చైనా రచయితలతో రవీంద్రునికున్న దృఢమైన స్నేహ బంధం కూడా నన్ను ఎంతగానో కదిలించింది. పెకింగ్ యూనివర్సిటీకి చెందిన చైనా సైద్ధాంతికవేత్త ఒకరు తన జీవితా కాలమంతా ప్రాచీన భారత సంస్కృతీ సంప్రదాయాలను అధ్యయనం చేస్తూ, బోధిస్తూ ఉండేవారు. ఆయనతో నాకు మంచి పరిచయం వుండేది. ఆయన చేసిన విశేషమైన సేవలకు గుర్తింపుగా ఆయనకు పద్మభూషణ్ అవార్డు కూడా ఇచ్చి సత్కరించారు. నిజానికి ఒక తరం నుంచి మరో తరానికి, మన రెండు దేశాల సంస్కృతులు పరస్పర మార్పిడి చేసుకుంటూ, పరస్పరం నేర్చుకుంటూ లభిపొందుతూనే ఉన్నాయి. ఫలితంగా, కాలం గడుస్తున్న కొద్దీ ఆ రెండు సంస్కృతులూ బాగా

పరధవిల్లాయి.

27 ఏళ్ల క్రితం మొదటిసారిగా నేను భారత్ లో పర్యటించాను. ఇక్కడి నులివెచ్చని సూర్యరశ్మి, అద్భుతమైన వర్షాలు, అందమైన కళలు, కష్టపడి పనిచేసే, అత్యంత ప్రతిభాపాటవాలున్న ప్రజలు, విభిన్నమైన, విస్మయాన్ని గెలిపే వైవిధ్యానికి ఆకర్షితుణ్ణున్నాను. నాకు తెలిసినంత వరకూ 21వ శతాబ్ది భారతదేశం వినూత్నమైన అభివృద్ధి మార్గాన సాగుతోంది. ఇప్పుడు, చైనా యువత కూడా అధిక 'సంఖ్యలో' భారత్ లో పర్యటిస్తున్నారు. భారతదేశానికున్న

అతి గొప్పదైన సంస్కృతీ సంప్రదాయాలను గురించి తెలుసు కోవాలని వారు ఉవ్విళ్ళూరు తున్నారు. చరిత్ర అడుగు జాడలను కనిపెట్టేందుకు సమాయత్త మవుతున్నారు.

పక్కపక్కనే ఉన్న రెండు అతిపెద్ద ఆసియా దేశాలైన చైనా, భారత్ లు కలిసి సాగాలని నిశ్చయించుకున్నాయి. ఈ ఆధునిక కాలం నాటికి మన లక్ష్యాలు గతంలో ఎన్నడూ లేనంత సన్నిహితం గా ముడిబడ్డాయి. జాతి స్వాతంత్ర్యం కోసం, విముక్తి కోసం జరిగిన పోరాటాల్లో పరస్పరం సహకరించుకున్నాం, తోడ్పాటు నందించుకున్నాం. ఆ తర్వాత, మన రెండు దేశాలూ

సంయుక్తంగా పంచశీల సూత్రాలను రూపొందించుకున్నాయి. మనం కోరుకుంటున్న కొత్త తరహా అంతర్జాతీయ సంబంధాలకు అవసరమైన, కీలకమైన, మౌలిక నిబంధనలుగా ఈ సూత్రాలు మారాయి. మన రెండు దేశాలూ భుజం కలిపి పనిచేస్తూ వర్ధమాన దేశాల హక్కులను, ప్రయోజనాలను పరిరక్షించేందుకు కృషి చేశాయి. పేద-పేద దేశాల మధ్య సహకారానికి బాటలు వేశాయి.

హిమాలయాల మీదుగా చేసుకున్న కరచాలనం మరింత పటిష్టమైంది. ఆర్థిక వ్యవస్థకు జవసత్వాలు కూర్చడం, ప్రజల జీవన ప్రమాణాలు మెరుగుపరచడం, దేశాన్ని పునర్వ్యవస్థీకరించడం వంటి ఒకే కర్తవ్యాన్ని రెండు దేశాలూ కలిగి ఉన్నాయి. ఇరు దేశాలకూ శాంతియుతమైన ఇరుగుపొరుగు సంబంధాలు,

ఆసియా భవిష్యత్ చైనా, భారత్ లపైనే ఆధారపడి ఉంది. చైనా, భారత్ లు సామరస్యంతో జీవిస్తూ, సంపదత్వమైతేనే, మన రెండు మార్కెట్లూ కలిస్తేనే ఆసియాకు, మొత్తంగా ప్రపంచానికి నిజమైన సౌభాగ్యం లభిస్తుంది. చైనా అభివృద్ధి భారత్ కు, భారత్ అభివృద్ధి చైనాకు అవకాశాలను కల్పిస్తుంది. మన ఉమ్మడి అభివృద్ధి రెండు దేశాల ప్రజలకూ ప్రయోజనాలు చేకూరుస్తుంది. ప్రపంచానికి మరింత మెరుగైన అవకాశాలను కల్పిస్తుంది.

బహిర్గత వాతావరణం ఆవశ్యం. బలీయమైన ఆసియా దేశం, ప్రపంచ ప్రభావం కలిగిన ప్రధాన దేశమైన భారత్ పాత్ర అంతర్జాతీయ వ్యవహారాల్లో పెరుగుతోంది. బ్రిక్స్ సభ్య దేశంగా భారత్ దక్షిణాసియాలోనూ, సాధారణంగా ఆసియా ఫసిఫిక్లోనూ శాంతి, సౌభాగ్యాల స్థాపన దిశగా ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తోంది. భారత్ వృద్ధి వేగాన్ని చూసి చైనా సంతోషపడుతోంది. ఇరు దేశాల సర్వతో ముఖాభివృద్ధికి, ఆర్థిక, సామాజికాభివృద్ధికి చైనా - భారత్ సహకారాన్ని విస్తరించుకోవడానికి, పెంచుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

అయితే, చైనా, భారత్ల మధ్య చరిత్ర వదిలిపెట్టిన కొన్ని క్లిష్టమైన, కష్టమైన సమస్యలు ఉన్నాయనడాన్ని తిరస్కరించలేం. అయితే పెద్ద దేశాలకుండే సాధారణ లక్షణాలైన సుసంపన్నమైన చారిత్రక అనుభవం, విశాల దృక్పథం చైనా, భారత్లు దీర్ఘకాలిక వైఖరిని తీసుకోవడానికి, సామరస్యంతో జీవించడానికి ప్రాతిపదిక వేశాయి. వివాదాస్పదమైన సరిహద్దు ప్రాంతాల్లో ఇరుపక్షాలూ గత కొన్నేళ్లుగా చేసిన ఉమ్మడి కృషితో శాంతియుత పరిస్థితులను కొనసాగించడానికి క్రమంగా ఒక మార్గాన్ని కనుగొన్నాయి. పరిస్థితిని సహేతుకంగా, పరిపక్వతతో ఎదుర్కొనడమెలాగో నేర్చుకున్నాయి. తమకున్న విభేదాల కన్నా ఉమ్మడి ప్రయోజనాలే మిన్న అన్న భావనతో పరస్పర విశ్వాసం పెంచుకుని వ్యవహరించేందుకు ఇరుపక్షాలూ అంగీకరించాయి. విజ్ఞతతో, వివేచనతో వ్యవహరిస్తూ మనం ముందుకు సాగితే అధిగమించలేని అడ్డంకులు అంటూ ఉండబోవని నా విశ్వాసం. మనం సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నప్పుడు నిజాయితీతో, చిత్తశుద్ధితో పరస్పరం మాట్లాడుకుంటే సక్రమమైన పరిష్కార మార్గాలు కచ్చితంగా దొరుకుతాయి.

ఏడు అవసరాలు

వృద్ధి చెందుతున్న శాంతికాముక దేశం చైనా. ఇతరులు నీకు ఏవైతే చేయకూడదు అనుకుంటావో, వాటిని ఇతరులకు చేయకూడదు అనే దానికే చైనా విలువిస్తుంది. ఏదో ఒక నాటికి చైనా పటిష్టంగా మారినప్పటికీ ఆధిపత్యాన్ని మాత్రం చైనా ఎన్నటికీ కోరుకోదు. ఆధునీకరణను సాధించాలంటే చైనా ఇంకా చాలా దూరం పయనించాల్సి ఉంది. చైనా వంటి అత్యధిక జనాభా కలిగిన దేశాన్ని విజయవంతంగా నిర్వహించాలంటే ఏడు నిత్యావసరాల సరఫరాకు అధిక ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. అవి, కలప, బియ్యం, కుకింగ్ ఆయిల్, ఉప్పు, సోయా సాస్, వెనిగర్, టీ. మరో మాటలో చెప్పాలంటే నిత్య జీవితంలో మా ప్రజల తక్షణావసరాలను అందించాల్సి ఉంటుంది. చైనా ప్రజలు మరింత మెరుగైన విద్య, సుస్థిరమైన ఉపాధి, సామాజిక భద్రత, సౌకర్య వంతమైన గృహవసతి, అందమైన సాంస్కృతిక జీవితం, జాతీయ సుస్థిరత, సౌభాగ్యాన్ని కోరుకుంటున్నారు. మా ప్రజలకు వీటన్నింటినీ అందించడం, దేశాన్ని ఆధునీకరించడం అంత తేలికేమీ కాదు. అందుకు ముందుగా స్వీయాభివృద్ధిపై దృష్టి

పెట్టాలి. దానికి శాంతియుతమైన అంతర్జాతీయ వాతావరణం కావాలి. మా పొరుగు వారితో సామరస్యంగా జీవించాలి. ప్రపంచంలో మిత్రులను సంపాదించుకోవాలి. శాంతియుత అభివృద్ధి పంథాను అనుసరించడమనేది చైనా ప్రజల తిరుగులేని నిబద్ధతగా, అకుంఠిత దీక్షగా ఉంది.

నిరంతర సంస్కరణలు

చైనా తన శీఘ్ర వృద్ధికి నిరంతర సంస్కరణలు, అలాగే విదేశీ సహకారం బాసటగా చేసుకుని సాగుతోంది. ఈ ప్రపంచీకరణ శకంలో దేశాల మధ్య సంబంధాల్లో పరస్పరం ఆధారపడడం అనే అంశం ఉంది. ప్రస్తుతం అంతర్జాతీయ క్రమం, వ్యవస్థ నుంచి చైనా లబ్ధి పొందేదిగా, దాన్ని బలపరిచేదిగా ఉంది. ఈ వ్యవస్థను మరింతగా సంస్కరించడానికి గానూ భారత్, ఇతర దేశాలతో కలిసి పని చేయడానికి చైనా సిద్ధంగా ఉంది. మరింత విశాల దృక్పథంతో ఈ ప్రపంచాన్ని అక్కున చేర్చుకునేందుకు చైనా సిద్ధంగా ఉంది. అదే విశాల దృష్టితో చైనాను ప్రపంచం చూడాలని ఆశిస్తున్నాం.

దేశ పరిమాణాల దృష్ట్యా, జనాభాల రీత్యా చైనా, భారత్లు రెండూ అతిపెద్ద దేశాలు. మన రెండు దేశాల జనాభా 250 కోట్లు దాటిపోతుంది. అంటే మొత్తం ప్రపంచ జనాభాలో దాదాపు 40 శాతం అన్నమాట. మనల్ని రెండు అతి ముఖ్యమైన ఆవిర్భవిస్తున్న మార్కెట్లుగా చూస్తున్నారు. అయితే, మన ద్వైపాక్షిక వాణిజ్యం విలువ గతేడాది 7,000 కోట్ల డాలర్ల కన్నా తక్కువే ఉంది. మన రెండు దేశాల స్థితిగతులు, బలానికి అనుగుణంగా ఇది ఏ మాత్రం లేదు. మన ద్వైపాక్షిక వర్తకాన్ని, వ్యాపార సహకారాన్ని విస్తరించేందుకు, మరింత అభివృద్ధిపరుచుకునేందుకు అపారమైన అవకాశాలున్నట్లు ఇది చూపుతోంది. ఈ సమస్యను పరిష్కరించుకునేందుకు ఉభయ దేశాలూ కలిసి కట్టుగా కృషి చేయాలి. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థకు చోదక శక్తిగా ఆసియాను మొత్తం ప్రపంచం చూస్తోంది. చైనా, భారత్లు లేకుండా ఇది అసాధ్యమవుతుంది. ప్రపంచ శాంతికి సమన్వయకర్తగా ఆసియా మారాలంటే ముందుగా మన రెండు దేశాలూ కలిసికట్టుగా కృషి చేయాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. చైనా, భారత్లు సామరస్యంగా జీవించడంలోనూ, ఉమ్మడి అభివృద్ధిని సాధించడంలోనూ విఫలమైతే ప్రజలు ఆశిస్తున్న ఆసియా శతాబ్ది సాకారం కాదు. ఆసియా భవిష్యత్తు చైనా, భారత్లపైనే ఆధారపడి ఉంది. చైనా, భారత్లు సామరస్యంతో జీవిస్తూ, సంపదత్వమైతేనే, మన రెండు మార్కెట్లూ కలిస్తేనే ఆసియాకు, మొత్తంగా ప్రపంచానికి నిజమైన సౌభాగ్యం లభిస్తుంది. చైనా అభివృద్ధి భారత్కు, భారత్ అభివృద్ధి చైనాకు అవకాశాలను కల్పిస్తుంది. మన ఉమ్మడి అభివృద్ధి రెండు దేశాల ప్రజలకూ ప్రయోజనాలు చేకూరుస్తుంది. ప్రపంచానికి మరింత మెరుగైన అవకాశాలను కల్పిస్తుంది.

- హిందూ సౌజన్యంతో

గజ్జుదత్తిన 9 సందర్భాల యుపిఏ పాలన

తమ తొమ్మిది సంవత్సరాల పాలనపై ప్రజలకు నివేదిక ఇచ్చుకున్న సమయంలో యుపిఏ ప్రభుత్వంపై కారుమబ్బులు కమ్ముకున్నాయి. రోజుకో కుంభకోణంలో కూరుకుపోతూ కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోని యుపి శిథిలావస్థకు చేరుకుంది. గరీబ్ల (పేదలు)ను, అమ్మమ్మ (సామాన్యమానవుడు) ని కాంగ్రెస్ హస్తం దూరం చేసుకుంటూ, ఖాస్ ఆద్యీ (ప్రభువులు) సేవలో మునిగి పోయింది. అవినీతిలో, కుంభకోణాల్లో కార్పొరేట్ సేవలో సంపన్న దేశాల సేవలో యుపిఏ కి ఏ మాత్రం తీసిపోని బిజెపి తాను ప్రత్యామ్నాయమని చెప్పగా, ప్రజలు నమ్మే స్థితిలో లేరు. ప్రధాని అభ్యర్థిగా గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రి మోడీని తీసుకొచ్చి మునిగిపోతున్న యుపిఏ స్థానంలో ఎన్డిఎ ను గెలిపించాలని కార్పొరేట్ వర్గాలు, వాటి యాజమాన్యంలోని మీడియా పడరాని పాట్లు పడుతున్నాయి. కాంగ్రెస్, బిజెపి నాయకత్వంలోని కూటములకు నూకలు చెల్లిపోయే కాలం దాపురించటంతో రాహుల్ గాంధీ, మోడీల కొత్త ముఖాలను తగిలించుకోవాలని అవి చూస్తున్నాయి.

కాలాతీతమయింది

టెలికం, బొగ్గు కుంభకోణాలే జరగలేదు, తన మంత్రి వర్గంలో దోషులెవరూ లేరని ప్రతిసారీ బోకరించుకుంటూ వచ్చిన ప్రధానమంత్రి, వేళ్ళనీ తనవేపే, తన ఆఫీసువేపే తిరగటంతో గతినే స్థితిలో పడటమేగాక, నలుగురు మంత్రులతో వరసగా రాజీనామా చేయించాల్సి వచ్చింది. తీరా ఇప్పుడు తమ పాలన ముగింపుకు చేరుకునే దశలో తప్పు చేసిన వారిని శిక్షిస్తాం, ఇక నుండి ప్రకృతి వనరులను తమకిష్టం వచ్చిన వాళ్ళకు కట్టబెట్టం మమ్మల్ని నమ్మండంటున్నారు.

మన్మోహన్ జీ! కుంభకోణాలు బయటపడినరోజే, లేదా అవి అసలు జరకుండానే ముందుగానే పారదర్శకతతో వ్యవహరించి ఉంటే ఈ పాలనకు ముగింపు వచ్చేది కాదు. సోనియాజీ మీ రక్షణకు వచ్చి ఎదుటోళ్ళ మీద దుమ్ము పోసే అవసరమే ఉండేది కాదు.

ఒంటరిపాలు

యుపిఏ లోని పార్టీలన్నీ ఒక్కొక్కటి బయటకు పోవటంతో కాంగ్రెస్ ఒంటరిపాలయింది. డిఎంకె, తృణమూల్ కాంగ్రెస్లు బయటకు పోవటాన్ని సమాజ్ వాద్ పార్టీ, బిఎస్పి దూరంగా జరగటాన్ని ఎలా చూడాలి, సరళీకరణ విధానాలకు ప్రజల్లో వ్యతిరేకత పెరుగుతున్నట్లు, ప్రజలకు కష్టాలు ఎదురయినప్పుడు, ఆర్థిక సంక్షోభాలు చుట్టుముట్టినప్పుడు సహజంగా రాజకీయాల మీద పడే ప్రభావానికి వాటిని నిదర్శనాలుగా చూడాలి.

బిజెపి ని ప్రత్యామ్నాయంగా ముందుకు తేవాలని విదేశీ, స్వదేశీ కార్పొరేట్ శక్తులు ప్రయత్నిస్తున్నా, అవి మోడీ ముఖాన్ని బిజెపి కి తగిలించి ముందుకు తేవాలని ఎంత ప్రయత్నిస్తున్నా యో, అంతే శక్తితో మోడీని వెనక్కి లాగే పార్టీలు ఎన్డిఎలోనే

ఉన్నాయి. కర్నాటక ఎన్నికల్లో బిజెపి ఓడిపోయింది. ప్రధాన అభ్యర్థి కోసం బిజెపి లో అంతర్గతంగా సిగపట్లు పట్టుకుంటున్నారు. విధానాల్లో, అవినీతిలో కాంగ్రెస్ కు తీసిపోని బిజెపి, కాంగ్రెస్ కు ప్రత్యామ్నాయం కాలేక పోవటం ఇందులో కనబడుతుంది.

ఆర్థిక సంక్షోభంలో దేశం

యుపిఏ అనుసరిస్తున్న విధానాలు దేశాన్ని ఆర్థిక సంక్షోభంలోకి నెట్టాయి. 2009-10 ఆర్థిక సంవత్సరంలో 8.6 శాతం ఉన్న ఆర్థికాభివృద్ధి 2012-13లో 5 శాతానికి పడిపోయింది. దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ మీద ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ ప్రభావం తీవ్రంగా పడుతోంది. ఏ విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులయితే ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభానికి కారణమయినాయో, అవే విదేశీ పెట్టుబడులను ఆహ్వానించి ఆర్థిక సంక్షోభం నుండి బయట పడవచ్చని యుపిఏ ప్రభుత్వం నమ్మబలుకుతుంది.

వాస్తవాలు ఇలా ఉండగా, ప్రధానమంత్రి ఆర్థికాభివృద్ధి మీద ఆశలు కల్పిస్తున్నారు. 2013-14లో జరిగే 6 శాతం ఆర్థికాభివృద్ధి 2017 కి నాటికి 8 శాతం వృద్ధిని తిరిగి సాధించేందుకు దారితీస్తుందన్నారు. అదే నోటితో దీన్ని అందించటం కష్టం, అయినా అసాధ్యం కాబోదని సర్దిచెప్పారు. అదీ 2014లో తాము తిరిగి అధికారంలోకి వస్తే సాధ్యమవుతుందని షరతు పెట్టారు.

ఆర్థికాభివృద్ధి ఫలితాలను పేదలకు కూడా అందించామని ప్రధాన మంత్రి అన్నారు (సమ్మిళిత అభివృద్ధిని సాధించి). కానీ పట్టణ ప్రాంతాల్లో 2004-05 లో ఉన్న 64 శాతం పేదరికం 2009-10 లో 73 శాతానికి పెరిగితే, గ్రామాల్లో 69.5 నుండి 76 శాతానికి పెరిగింది. ప్రణాళికా సంఘం నిర్దేశితాల ప్రకారం పట్టణాల్లో 2100 క్యాలరీల లోపు, గ్రామాల్లో 2200 క్యాలరీల లోపు ఆహారం తీసుకునే వారిని పేదలుగా పరిగణించాలి.

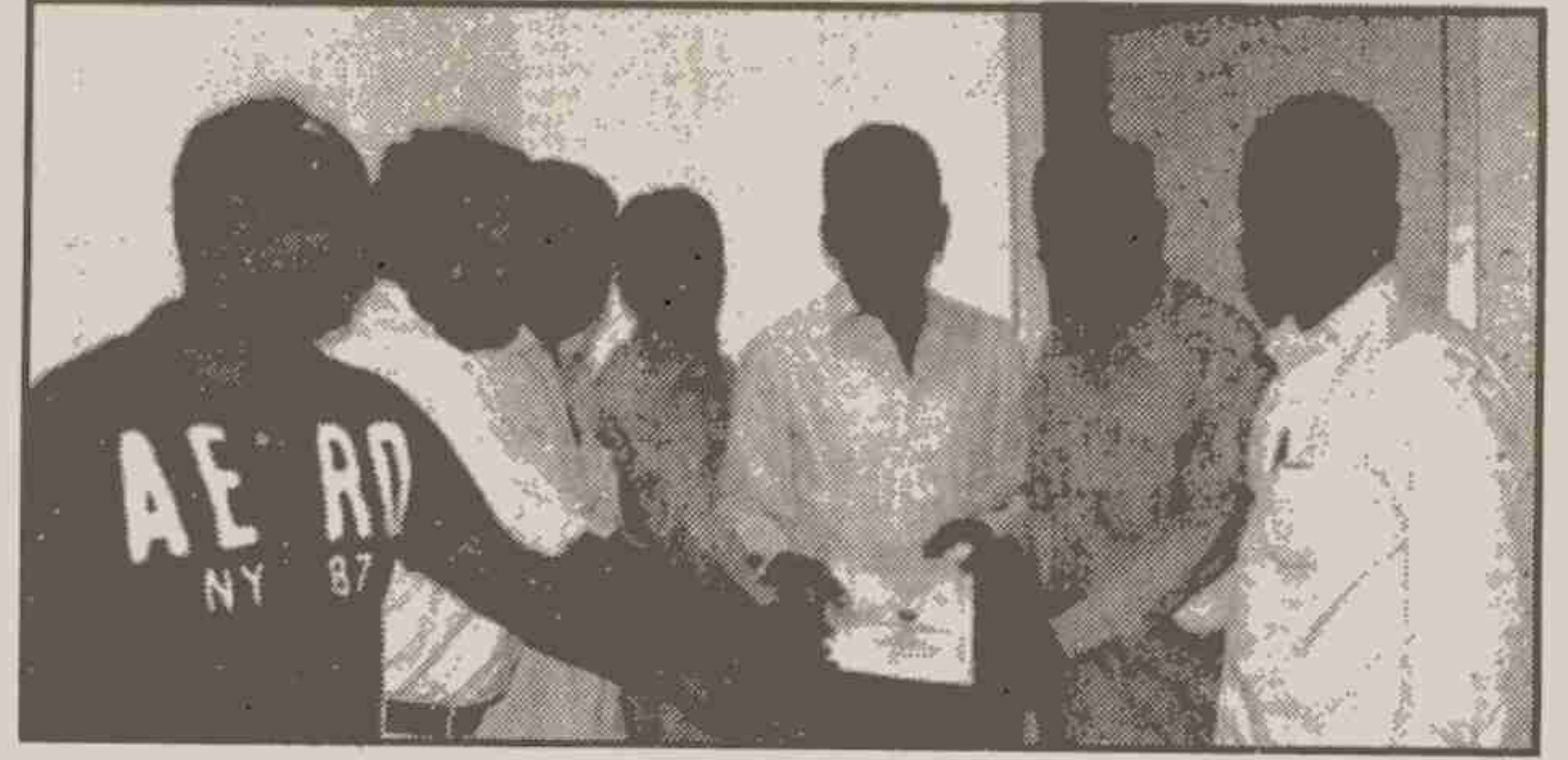
అన్ని రంగాల్లో విఫలం

మహిళల మాన ప్రాణాలను కూడా కాపాడలేని ప్రభుత్వంగా యుపిఏ కి ముద్ర పడింది. మహిళల మీద నేరాలుపెరగటంతో మధ్యతరగతితో సహా ప్రభుత్వంపై ప్రజలు తిరుగుబాటు చేశారు. వామపక్ష పార్టీల మద్దతు మీద ఆధారపడిన మొదటి యుపిఏ-1 ప్రభుత్వ కాలంలో వామపక్ష పార్టీల ఒత్తిడి మూలంగా తీసుకొచ్చిన గ్రామీణ ఉపాధి హామీ లాంటి పథాకాలను పదే పదే చెప్పుకోవటం తప్ప యుపిఏ - 2 ప్రభుత్వానికి ప్రత్యేకత ఏమీ మిగల లేదు.

చివరు తనకు ప్రధానమంత్రికి మధ్య బేధాభిప్రాయాలు లేవని, మేమంతా ఐక్యంగా పని చేస్తున్నామని సోనియాగాంధీ చెప్పుకునే స్థాయికి యుపిఏ ప్రభుత్వం దిగజారింది. కాంగ్రెస్, బిజెపి నాయకత్వాలలోని కూటములకు బదులుగా ప్రత్యామ్నాయ ఆర్థిక విధానాల కోసం పోరాడుతున్న శక్తులనే ప్రజలు, కార్మికులు బలపర్చాలి.

డా. పి. అజయ్ కుమార్

వైద్య ఆరోగ్య ఉద్యోగుల వేతన సవరణకై పి.ఆర్.సి కమీషనర్ కు వినతి

✦ వైద్య, ఆరోగ్య శాఖలో పనిచేస్తున్న ఉద్యోగులకు వేతనాలు పెరిగిన ధరలకు అనుగుణంగా నాల్గవ తరగతి సిబ్బందికి కనీసం రూ.15వేలు, టెక్నికల్ సిబ్బందికి రూ.24,350/- నుండి గరిష్టంగా రూ.1,16,000/-లు వేతన సవరణ చేయాలని, కాంట్రాక్టు పారామెడికల్ ఉద్యోగులకు పర్మినెంట్ ఉద్యోగులతో సమానంగా బేసిక్, డిఎ తో కలిపి 100% గ్రాస్ సాలరీ ఇవ్వాలని యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ తరపున పి.ఆర్.సి. కమీషనర్ శ్రీ పి.కె.అగర్వాల్ కి మే 29న నివేదిక అందజేసినట్లు యూనియన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కె.యాదా నాయక్, ప్రధాన కార్యదర్శి కె.బలరాం తెలిపారు.

తేది:29.5.2013న సచివాలయంలో పి.ఆర్.సి. కమీషనర్ ను యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రతినిధి బృందం కలిశారు. ఈ సందర్భంగా వీరు పి.ఆర్.సి కమీషనర్ తో పలు అంశాలపై కూలంకషంగా చర్చించారు. ప్రధానంగా సేవా రంగంలోని ఉద్యోగులందరు టెక్నికల్ శిక్షణ పొంది ప్రజలకు అవసరమైన రిస్కుతో కూడిన వైద్య ఆరోగ్య సేవలు సంతృప్తికరంగా అందిస్తున్నారని తెలియజేశారు. అందుకోసం వైద్య ఆరోగ్యశాఖలోని ఉద్యోగుల వేతన సవరణకు టెక్నికల్ కమిటీని ఏర్పాటు చేసి, మెరుగైన

వేతన సవరణ జరపాలని విజ్ఞప్తి చేశారు.

గత పి.ఆర్.సి లో వైద్య ఆరోగ్య శాఖ ఉద్యోగులకు జరిగిన అన్యాయాన్ని సవరించాలని, కనిష్ట, గరిష్ట మూలవేతనం మధ్య నిష్పత్తి 1:7.733గా అమలు చేయాలని, ఫిట్ మెంట్ 71% ఉండాలని, రేట్ ఆఫ్ ఇంక్రిమెంట్ 3.5%గా ఉండాలని, మొబైల్ ఫోన్ అలవెన్స్ నెలకు రూ.1000/-లు చెల్లించాలని, ఇంటి స్థలం, ఇంటి నిర్మాణ సదుపాయం కల్పించాలని, వ్యాక్సిన్ క్వారీయర్ అలవెన్స్ నెలకు రూ.1200/- లు చెల్లించాలని, ఉపకేంద్ర భవనం అద్దె నెలకు రూ.1500/-లు ఇవ్వాలని, ఎం.పి.హెచ్.ఇ.ఓ., హెచ్.ఇ., హెచ్.ఎన్., పి.హెచ్.ఎన్ లకు గజిటెడ్ హోదా కల్పించాలని, జీతంతో పాటు ఎఫ్ టి పి చెల్లించాలని, రెగ్యులర్ ఉద్యోగులతో సమానంగా పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు పారా మెడికల్ ఉద్యోగులకు పి.ఆర్.సి ని వర్తింప చేసి, అన్ని రకాల అలవెన్స్ లు ఇవ్వాలని కోరడమైనది.

పి.ఆర్.సి. కమీషనర్ ను కలిసిన ప్రతినిధి బృందంలో యూనియన్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు భూపాల్, రాష్ట్ర కార్యదర్శులు తాళ్ళూరి వెంకటేశ్వర్లు, జి.శ్రీనివాసరావు, ఎం.డి.ఫసియుద్దీన్, తదితరులున్నారు.

ఆటో డ్రైవర్ల పై వేధింపులు ఆపాలి - సిఐటియు

✦ ప్యాసింజర్ ఆటో డ్రైవర్లపై ఆర్ టి ఓ, రాజేంద్రనగర్ డిపో మేనేజర్ వేధింపులు ఆపాలని సిఐటియు రంగారెడ్డి జిల్లా రాజేంద్రనగర్ జోన్ అధ్యక్షులు వి.జైపాల్ రెడ్డి డిమాండ్ చేశారు. ఈ మేరకు మే 16న సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో ఆటో డ్రైవర్లు కాటేడాన్ నుంచి ఆరాంఘర్ వరకు భారీ ర్యాలీ నిర్వహించి జాతీయ రహదారిపై ధర్నా నిర్వహించారు. దీంతో ఈ ఐదు కిలోమీటర్ల వరకు ట్రాఫిక్ స్తంభించింది. ఈ సందర్భంగా జైపాల్ రెడ్డి మాట్లాడుతూ రాజేంద్రనగర్ డిపో మేనేజర్ కాటేడాన్, ఆరాంఘర్ ప్రాంతంలో ఆటోలు తిరగకుండా చేస్తున్నారని ఆయన ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు. డిపో మేనేజర్ ఆర్ టి ఓ కు చెప్పిన వారితో ఒక్క ఆటోకు పదివేల నుంచి పదిహేను వేల రూపాయల వరకు చలానాలు వేయిస్తున్నారని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. దీంతో ఆటో నడపాలంటేనే వారు భయపడుతున్నారనీ, కానీ ఒక్కరోజు

నడవపకుంటే వారికి కుటుంబపోషణ భారమవుతుందని అన్నారు. డిపో మేనేజర్ వేధింపుల కారణంగా ఆటో డ్రైవర్ల కుటుంబాలు పస్తులతో గడపాల్ని న పరిస్థితి ఏర్పడిందన్నారు. వెంటనే డిపో మేనేజర్ ను బదిలీ చేయాలని, ఆటో డ్రైవర్లకు న్యాయం జరిగే వరకూ పోరాటం చేస్తామని ఆయన హెచ్చరించారు. కార్యక్రమంలో పి.నర్సింహ, రవీందర్, రాజేష్, ఆంజనేయులు, వీరేశ్, బాల్ రాజు, శ్రీను పాల్గొన్నారు.

సి.ఐ.ఎల్ లో 10 శాతం వాటాలు అమ్మరాదు

ఆల్ ఇండియా కోల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శి జీవన్ రాయ్ ప్రధాన మంత్రికి లేఖ

ఇంటర్ మినిస్టీరియల్ గ్రూప్ మరో 10 శాతం సిఐఎల్ వాటాలను విక్రయానికి పెట్టనున్నట్లు తమకు తెలిసిందని, ఆ ప్రయత్నాన్ని ఆపివేయాలని, ఎఐసిడబ్ల్యుఎఫ్ ప్రధాన కార్యదర్శి జీవన్ రాయ్ ప్రధాని మన్మోహన్ సింగ్ కు ది.21.5.2013న లేఖ వ్రాశారు. ప్రభుత్వ నిర్ణయాన్ని తీవ్రంగా నిరసిస్తూ ఎఐసిడబ్ల్యుఎఫ్ తో సహా ఇతర నాలుగు ఫెడరేషన్లు వ్యతిరేకిస్తున్నట్లు ఆ లేఖలో తెలిపారు.

2010 మే నెలల మొదటి 10 శాతం వాటాల అమ్మకం జరిపినప్పుడు పరిశ్రమలలోని అన్ని ఫెడరేషన్లు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి. అప్పటి ఆర్థిక మంత్రి శ్రీ ప్రణబ్ ముఖర్జీ తమ ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నంతకాలం మరోసారి కోల్ ఇండియా వాటాలను అమ్మకానికి పెట్టమని వ్రాతపూర్వకంగా హామీనిచ్చారు. కానీ ప్రభుత్వం ఆ ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘిస్తోంది. పైగా గతంలో సిఐఎల్ లో వాటాలు పొందిన మైనర్ భాగస్వామి కోర్టు కేసుల్లో పరిశ్రమను ఇరికించి ఇబ్బందులకు గురి చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం పర్యావరణ అనుమతులు జారీ చేయటంలో జోక్యం చేసుకొంటూ పరిశ్రమ అభివృద్ధికి ఆటంకం కల్పిస్తోంది. ప్రభుత్వం సహకరించి ఈ ఆటంకాలు, కేసులు తొలగించేందుకు సహాయపడి పరిశ్రమ అభివృద్ధికి దోహదపడాలని కోరారు. ప్రభుత్వ రంగ నవరత్న హోదా కలిగిన కోల్ ఇండియాకు ఆటంకం కల్పిస్తున్న ప్రభుత్వ విధానాలు ఫెడరేషన్లకు నిరవధిక సమ్మె చేసే పరిస్థితులను కల్పిస్తోందని తెలిపారు. వెంటనే వాటాల అమ్మకాన్ని నిలిపివేయాలని కోరారు.

ఆల్ ఇండియా కోల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్, మరి నాలుగు ఫెడరేషన్లు దేశంలోని మొత్తం 3 లక్షల 57 వేల మంది బొగ్గు గని కార్మికులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాయి. రైల్వేల తర్వాత

ప్రభుత్వ రంగంలో అత్యధిక కార్మికులున్న రంగం బొగ్గు పరిశ్రమ మాత్రమే. ప్రభుత్వం 40,000 వేల కోట్ల రూపాయల ప్రభుత్వ రంగ వాటాలను అమ్మకానికి 2013-14 లలో రంగం సిద్ధం చేసింది. ఇందులో 20,000 కోట్ల కోల్ ఇండియా వాటాల అమ్మకం ద్వారా పొందదలచింది.

కార్మిక సంఘాలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించటం వల్ల కోల్ ఇండియా వాటాల అమ్మకాన్ని ప్రభుత్వం నిలిపివేసినట్లు ఎకనమిక్స్ టైమ్స్ లో అరుణకుమార్ మే 27న వ్రాశారు.

దొడ్డిదారి : ప్రైవేటీకరణకు ప్రభుత్వం దొడ్డిదారులు వెతుకుతోంది. కారు చౌకగా ప్రకృతి వనరులను, ప్రభుత్వ రంగాన్ని స్వదేశీ, విదేశీ కుబేరులకు కట్టబెట్టడమే ఈ ప్రభుత్వం తమ కర్తవ్యంగా భావిస్తోంది. కోల్ ఇండియాలో ఈ దొడ్డిదారి ప్రవేశాన్ని గమనించవచ్చు. ఆదిత్య బిర్లా గ్రూపు ఎస్సెల్ మైనింగ్ కి సిఐఎల్ లో ప్రవేశం కల్పించింది. మహానది కోల్ ఫీల్డ్ లో భువనేశ్వర్ కోల్ మైనింగ్ ప్రాజెక్టు రూపంలో ఇది దర్శనమిస్తుంది. ఈ సంవత్సరం ఈ జాయింట్ వెంచర్ 11.4 మిలియన్ మెట్రిక్ టన్నుల బొగ్గును ఉత్పత్తి చేసింది. 2015కి 20 మిలియన్ మెట్రిక్ టన్నుల ఉత్పత్తి లక్ష్యంతో పనిచేస్తోంది. గతంలో సిఐఎల్ లో పనిచేసిన అధికారులు తుహెస్ ముఖర్జీ, ఆర్.ఎస్.మల్హోత్రా వంటి వారు నేడు ప్రైవేటు రంగంలో చేరారు. ప్రభుత్వరంగాన్ని డొల్ల చేయటం వీరికి చాలా సులభం. ప్రైవేటు వారు ప్రవేశించే ఈ రూటు పేరు 'ఎం.డి.ఓ' (మైన్ డెవలపర్స్ కమ్ ఆపరేటర్స్). ఇలాంటి ఈ రోతపనికి మరో ముద్దు పేరు పి.పి.పి. (ప్రైవేట్ పబ్లిక్ పార్ట్ నర్ షిప్). ఈ ఏడుపంతా దేశ సహజ సందపను, ప్రకృతి వనరులను దేశ, విదేశీ కంపెనీలు పాలు చేయటానికే. కార్మికవర్గం ఈ దుర్మార్గ విధానాలను ఎదిరించి పోరాడాలి.

- తెలుగుసేత : పి.రాజారావు

కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలి

కనీస వేతనాల సలహా బోర్డును వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలని సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రతినిధి బృందం కార్మిక, ఉపాధి శిక్షణ శాఖమంత్రి దానం నాగేందర్ ను కలిసి వినతిపత్రము అందజేసింది.

కనీస వేతనాల సలహా బోర్డును గత 7 సంవత్సరాలుగా ఏర్పాటు చేయకపోవటాన్ని అనేకసార్లు ప్రభుత్వ దృష్టికి తెచ్చాము. బోర్డు లేకపోవడం వల్ల కార్మికులకు వచ్చే నష్టాలపై ఆందోళనలు కూడా చేశాము. 2012 ఆగస్టులో కార్మికులు ధర్నా చేసిన తరువాత కమీషనర్ కార్యాలయం స్పందించి వివిధ కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధుల పేర్లను కార్మిక మంత్రిత్వ శాఖకు పంపింది. ఆ తర్వాత 9 నెలలు గడిచినప్పటికీ కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు ఇంతవరకూ ఏర్పాటు చేయలేదు.

కనీస వేతనాల సలహాబోర్డు లేకపోవటాన్ని యాజమాన్యాలు అవకాశంగా తీసుకుని కార్మికశాఖ విడుదల చేసే కనీస వేతనాల జి.ఓ.లపై కోర్టుకు వెళ్ళి స్టేలు తెస్తున్నాయి. కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు ఆమోదం లేదు కాబట్టి జి.ఓ. లు చెల్లవని వాదిస్తున్నాయి. ఈ సాంకేతిక కారణంగా కోర్టులు స్టే ఇస్తున్నాయి. ఏదేని మాన్యుఫాక్చరింగ్ పరిశ్రమలకు వర్తించే జి.ఓ.నెం.4, కోళ్ళ పరిశ్రమలకు వర్తించే జి.ఓ. నె.33లపై కోర్టు స్టే ఇచ్చింది. రాష్ట్రంలో లక్షలాది బీడీ కార్మికులకు వర్తించే జి.ఓ.నెం. 41ను ప్రభుత్వమే అభియెన్స్ లో పెట్టింది. దీనివలన బీడీ కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అందక తీరని అన్యాయం జరుగుతున్నది. కాంట్రాక్టు కార్మికులకు వర్తించే జి.ఓ.నెం.11 కు సంబంధించి (తరువాయి 30వ పేజీలో) →

ప్రజారోగ్యం - పేటెంట్లు

ఒక మనిషి తన మేధస్సును ఉపయోగించి సృష్టించే వాటిని మేధోపరమైన సంపదగా భావించి వాటిపై ఇచ్చే హక్కులే మోధోసంపత్తి హక్కులు. ఈ మేధో సంపత్తి హక్కులలో కీలకమైనవి పేటెంట్ హక్కులు.

ఒక వ్యక్తి లేదా సంస్థ పరిశోధించి ఒక ఉత్పత్తిని అభివృద్ధి చేయచ్చు. అలా తాను కనుగొని ఉత్పత్తి చేసిన వాటిపై నిర్దిష్ట కాలం పాటు లాభాలు పొందేందుకు వీలు కల్పించేవి పేటెంట్ హక్కులు అంటారు.

మన దేశంలో 1970 భారత పేటెంట్ చట్టం వలన ప్రొడక్ట్ పేటెంట్ అమలులో లేదు. అంటే ఒక వస్తువుకాని, పరికరాన్నిగాని, మందునిగాని తయారు చేసే విధానంపై హక్కుని ఇచ్చారు తప్ప ఆ ప్రొడక్టు మీద ఎవరికీ హక్కు ఉండదు. అంటే ఒకరు తయారు చేసిన పద్ధతిలో ఇంకొకరు చేయరాదు కాని, ఆ వస్తువును వేరువేరు పద్ధతులలో ఎవరయినా ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. అందువలన ఒకే వస్తువును గుత్తాధిపత్యం లేకుండా అనేక మంది తయారు చేసి తక్కువ ధరకే అందించే పరిస్థితి వచ్చింది. అందుకే మన శాస్త్రవేత్తలు, ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఏ బౌషదం కనుక్కున్న వాటిని రివర్స్ ఇంజనీరింగ్ పద్ధతుల ద్వారా ఇక్కడ ఉత్పత్తిచేసి తక్కువ ధరకే అందించారు. కాని 2005 నుంచి మార్చిన పేటెంట్ చట్టం ప్రకారము ప్రొడక్టు పేటెంట్ కి అనుమతించడం ఆరంభించారు.

ఇటీవల సుప్రీంకోర్టు నోవార్టిస్ అనే బహుళజాతి కంపెనీకి చెందిన గ్లివాక్ అనే మందుపై ఇచ్చిన తీర్పుపై దేశంలో పెద్ద ఎత్తున పేటెంట్ హక్కులపై చర్చకు దారితీసింది. ప్రాణాంతకమైన క్యాన్సర్ వ్యాధికి ఉపయోగించే గ్లివాక్ అనే మందుపై ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నోవార్టిస్ కంపెనీకి పేటెంట్ హక్కులు ఉన్నాయి. గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా ఈ కంపెనీ ఆ మందుని మన దేశంలో అమ్ముతోంది. జీవితకాలం పాటు వాడే క్యాన్సర్ మందులలో ఇది అత్యంత ఖరీదైనది. నెలకు షుమారు లక్షరూపాయలు ఖర్చు అవుతుంది. ఈ పరిస్థితి గమనించిన భారతదేశ మందుల కంపెనీలైన సిప్లా, హెటిరో, నాట్కో ఇదే మందుని కేవలం నెలకి 8 వేలు నుండి 12 వేల లోపు మాత్రమే ఖర్చు అయ్యేలా క్యాన్సర్ రోగులకి అందింటం ప్రారంభించాయి.

సాధారణంగా మందుల కంపెనీలు ఒక మందుని కనుగొని ఉత్పత్తి చేసిన తరువాత వారికి పేటెంట్ హక్కులు 5సం॥రాల నుండి 20 సం.రాల వరకు ఉంటాయి. పేటెంట్ హక్కులు పొందిన కంపెనీలు ఈ కాలంలో ఆ మందుని అత్యధిక ధరలకి విక్రయించి కోట్లాది రూపాయలు లాభాలు గడిస్తాయి. ఎందుకంటే ఒక మందుమీద పేటెంట్ హక్కు పొందిన కంపెనీకి ఈ 20సం॥రాల

కాలంలో వేరెవరూ దానిని తయారు చేయలేరు, అమ్మలేరు అనేటటువంటి వెసులుబాటు ఇవ్వడం వలన, గుత్తాధిపత్యంతో కోట్లు ఆర్జిస్తున్నాయి. వారికి ప్రజా ఆరోగ్యంతో పనిలేదు. సంబంధంలేదు. ఈ లాభాల రుచి మరిగిన బహుళజాతి కంపెనీలు ఆ మందుల మీద గుత్తాధిపత్యాన్ని పోగొట్టుకోవడం ఇష్టంలేక, మరల పరిశోధనలు జరిపి అదే మందుకి ఇంకొక రసాయనము లేదా లవణము జతచేయడం లేదా ఉన్న మందులోని ఇంకొక గుణాన్ని విశ్లేషించటం దానిని ప్రముఖంగా ముందుకు తీసుకువచ్చి మరల కొత్త ఔషదాన్ని కనుగొన్నట్లు చూపించి మరొక 20సం.రాల పాటు పేటెంట్ హక్కులు పొందే కార్యక్రమాలు చేస్తున్నారు.

2005 సంవత్సరంలో మనదేశంలో ఉన్న 1970 భారత పేటెంట్ చట్టాన్ని మార్చి బహుళజాతి కంపెనీలకు అనుకూలంగా బిల్లు తెచ్చినపుడు, మన దేశంలోని మేధావులు, మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ యూనియన్, ఆలిండియా పీపుల్స్ సైన్స్ ఫోరమ్ వామపక్షాల మద్దతుతో పెద్దఎత్తున ఆందోళన చేశాయి.

ఆ ఆందోళనల ఫలితంగానే ఆనాడు ప్రతిపాదించిన పేటెంట్ చట్టానికి 12 సవరణలు చేయబడ్డాయి. అందులో ప్రధానమైన సవరణ ఆధారంగానే ఈ రోజు సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చిన సంగతి మనం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. పేటెంట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 3(డి) లో పేర్కొన్న విధంగా ఏదయినా ఒక నూతన ఆవిష్కరణలో ఒకటి లేదా అంతకు మించి మార్పుల ప్రక్రియలు ఉంటేనే అవి పేటెంట్ కి అర్హతగలవి. అలాగే ఇప్పటికే అందుబాటులో ఉన్న బౌషధానికి మరొక రూపాన్ని కనుగొన్నంత మాత్రాన పేటెంట్ ఇవ్వబడదు. అంటే సైన్స్ పరిభాషలో చెప్పాలంటే ఇప్పటికే ఉన్న మందుకి వేరొక రసాయనం లేదా లవణం జతచేయడం, ఎస్టర్స్, ఈథర్స్, పాలిమార్ఫ్, మెటబొలైట్స్, ఉత్తమ నాణ్యత, ముడిపదార్థాల సైజులు, బహుళ మిశ్రమాలు ఇలాంటివి ఎన్ని మార్పులు చేసినా అవి ఆ మందుకు సంబంధించినవిగా పరిగణిస్తారు తప్ప, కొత్త ఆవిష్కరణగా కాదు. గతంలో ఆ మందుకి ఉన్న గుణాలకన్నా విశ్లేషణాత్మక మార్పులు ఉంటే తప్ప, పేటెంటులు ఇవ్వరు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వలనే ఈ రోజున సుప్రీంకోర్టు చారిత్రాత్మక తీర్పును ఇవ్వడం జరిగిందని మనం గమనించాలి. ఈ తీర్పు రానున్న కాలంలో భారత ప్రజలకు మరింత ప్రయోజనకారిగా ఉండబోతోంది. ఎందుకంటే నోవార్టిస్ బాటలోనే బహుళజాతి కంపెనీలైన పైజర్, రోచ్ లు కూడా ఇదే తరహాలో పేటెంట్లకోసం దరఖాస్తు చేసియున్నారు. వీరు కూడా క్యాన్సర్ మరియు పచ్చ కామెర్ల వ్యాధులకు ఉపయోగించే మందులకై దరఖాస్తు చేశారు. ఈ తీర్పును ఆధారంగా చేసుకొని

రానున్న కాలంలో ప్రభుత్వం కూడా పేటెంట్లపై కఠినంగా వ్యవహరిస్తే అభివృద్ధి దశలో ఉన్న మనలాంటి దేశాలకు, ముఖ్యంగా సగానికిపైగా ఉన్న పేదలందరికీ ప్రయోజనకారిగా ఉంటుంది. ఏదైశానికైనా ఆదేశ ప్రజల విద్యా, వైద్యం, ఆరోగ్యం ముఖ్యమైన ప్రమాణాలు. అటువంటి కీలకమైన ఆరోగ్య, ఆహార రంగాలలో పేటెంట్లు తెచ్చే ప్రమాదం అంతా ఇంతా కాదు. అందుకే 2005లో మన చట్ట సవరణలకి వ్యతిరేకంగా పెద్ద ఎత్తున పోరాటాలు జరిగాయి. ఆనాడు సాదించిన ఆకనీస మార్పులే నేడు అత్యవసర, నిత్యవసర మందులు, ప్రాణాంతక జబ్బులకి వాడే ఔషధాలు ప్రజలకి అందుబాటులోకి రానున్నాయి. ఈ రోజు కోర్టు తీర్పు వెలువడగానే, చంకలు గుడ్డుకుంటూ, ఇది అమోఘమైన తీర్పు అని, దేశంలో పేద ప్రజలకి ఎంతో ఊరట, అని ఇలా రకరకాలుగా మాట్లాడుతున్న పరిశ్రమాధిపతులు, మంత్రులు, ఆనాడు పార్లమెంటులో చట్ట సవరణకి వామపక్షాలు ముఖ్యంగా సి.పి.యం. పార్టీ పట్టుబడితే, ఒక్కరు కూడా మాట్లాడిన పాపాన పోలేదు. అంతేకాదు వారు జాతి అభివృద్ధి నిరోధకులని తెగనాడారు. ఈ రోజు 8సం॥రాల తర్వాత సుప్రీంకోర్టు ఆ చట్టాన్ని అమలు చేయడంతో తమ వ్యాపారాలు మరింతకాలం సజావుగా ముందుకు పోతుందనే అనందమే వారి భావనలో కనిపిస్తుంది తప్ప దేశ ప్రజల మీద ప్రేమతోకాదనేది సుస్పష్టం.

మరొకవైపు, బహుళ జాతి కంపెనీల లాభాపేక్ష వారి వ్యాపార అవసరాలకోసం ఎంతకైనా తెగిస్తారని మరొకసారి ఋజువై సంఘటన నోవార్టిస్ కంపెనీ ద్వారా మనకి అనుభవమైంది. 1995 డిసెంబర్ 2న పి.వి. నరసింహారావు భారత పేటెంట్ చట్టాన్ని సవరిస్తూ రాష్ట్రపతి ద్వారా ఆర్డినెన్స్ జారీ చేశారు. మొట్టమొదటిసారి 1997లో నోవార్టిస్ ఈ గ్లివాక్ అనే మందుపై పేటెంట్ కోసం మనదేశంలో అప్లికేషన్ పెట్టింది. 2005లో భారత పేటెంట్ చట్టసవరణ జరిగింది. 2006 మే లో నోవార్టిస్ భారత ప్రభుత్వాన్ని, రాజ్యాంగాన్ని, పేటెంట్ చట్టాన్ని సవాలు చేస్తూ మద్రాసు హైకోర్టులో కేసు వేసింది. ఆగస్టు 2007లో మద్రాస్ హైకోర్టు నోవార్టిస్కు వ్యతిరేకంగా తీర్పు ఇచ్చింది. జూన్ 2009లో

మరల పేటెంట్ అప్పిలేట్ బోర్డు నోవార్టిస్ దరఖాస్తుని తిరస్కరించింది. అయినా నోవార్టిస్ యాజమాన్యం అహంకారం వదలక, సుప్రీంకోర్టుని ఆశ్రయించింది. 2013 ఏప్రిల్లో సుప్రీం కోర్టు చారిత్రాత్మక తీర్పు నిచ్చింది. సామ, దాన, బేద దండోపాయాలు ఉపయోగించి ఓడిపోయిన నోవార్టిస్ బహుళజాతి కంపెనీ, తీర్పు వెలువడగానే, బెదిరింపులకి బరితెగించింది.

నోవార్టిస్ వైస్ ప్రెసిడెంట్, మరియు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ అయిన రంజిత్ సహాని పత్రికాముఖంగానే ఇక భారతదేశంలో నోవార్టిస్ ఎటువంటి పరిశోధనలు జరపలేదని నూతన ఆవిష్కరణలకి ఇక్కడ అనువయిన వాతావరణం లేదని ప్రకటించారు. అంతేకాదు, భవిష్యత్తులో మన దేశంలో ఏ బహుళజాతి కంపెనీ పరిశోధనకి రాకపోవచ్చని బెదిరించారు. ఇక్కడ బహుళజాతి కంపెనీ యొక్క దురహంకారాన్ని, బరితెగింపును మనం గమనించాలి. నిజానికి ఆయన అన్నట్లు భవిష్యత్తులో ఎవరు ఇక్కడ పరిశోధనలు జరపరా అంటే అంత మూర్ఖులు ఎవరు ఉండరని నా ఉద్దేశం. ఎందుకంటే ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోయిన బహుళజాతి ఔషధ కంపెనీలు గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా అవి విశాలమైన భారతదేశ మార్కెట్ వైపు పరుగులు తీస్తున్నాయి. ఏటా లక్షకోట్ల టర్నోవరు ఉన్న భారత ఔషధ పరిశ్రమలో ఆధిపత్యం కోసం, వ్యాపారం కోసం వెంపర్లాడుతున్నాయి. మొత్తం యూరోప్ దేశాల మార్కెట్ కన్నా పెద్దదిగా ఉన్న మన దేశీయ మార్కెట్ను విస్మరించరు. అందుకే ఇటువంటి తాటాకు చప్పళ్ళకి భయపడకుండా, ఇప్పటికయినా మన పాలకవర్గాలు, పేటెంట్ చట్టాన్ని బలోపేతం చేసి, ప్రజలందరికీ మందులు అందుబాటులోకి వచ్చేలా చేయాలి. అలా చేయకపోతే వారిని చరిత్ర క్షమించదు. దేశంలో ఉన్న పరిశ్రమాధిపతులు, వ్యాపారులు, మేధావులు, ప్రజా సంఘాలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు ఈ బాధ్యతను గుర్తించి, ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి పెంచేలా ఐక్యకార్యాచరణ ప్రారంభించాలి. ప్రభుత్వ మెడలు వంచయినా, ప్రజారోగ్యానికి పెద్దపీట వేసేలా ఉద్యమించాలి.

- ఎల్.ఎస్.భారవి

→ (28వ పేజీ తరువాయి) కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలి

వి.డి.ఏ. పాయింట్లను గెజిట్లో ప్రకటించటం లేదు. ఎప్పటినుండో వేతన సవరణ పెండింగ్లో ఉన్న అనేక రకాల షెడ్యూల్డ్ ఎంప్లాయిమెంట్స్కు ప్రభుత్వం ఇటీవలేనే వేతనాలు సవరిస్తూ 38 జి.ఓ.లు విడుదల చేసింది. ఇవి కూడా కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు ఆమోదం లేదనే నెపంతో పెండింగ్లో పెట్టడమో లేదా కోర్టులు స్టేలు ఇచ్చే ప్రమాదమో ఉన్నది.

కావున మీరు జోక్యం చేసుకొని, 7 సంవత్సరాల నుండి పెండింగ్లో ఉన్న కనీస వేతనాల సలహా బోర్డును అన్ని కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులతో వెంటనే ఏర్పాటు చేయాలని కోరారు.

పెండింగ్లో ఉన్న కాంట్రాక్ట్ కార్మికుల వి.డి.ఏ. జి.ఓ. గెజిట్ కావటానికి చర్యలు తీసుకోవాలని విజ్ఞప్తి చేశారు. బీడీ కార్మికుల కనీస వేతనాల జి.ఓ. 41 అమలుకై సత్వర చర్యలు తీసుకోవాలని కోరారు. ప్రతినిధి బృందంలో సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎం.సాయిబాబు, కార్యదర్శి పాలడుగు భాస్కర్, ట్రెజరర్ ఎం.డి.అబ్బాస్ లు ఉన్నారు.

ఈ సందర్భంగా మంత్రి స్పందిస్తూ సలహా బోర్డు ఏర్పాటుకు వెంటనే చర్యలు తీసుకుంటామని హామీ ఇచ్చారు.

కేంద్ర మంత్రుల బృందంతో కార్మిక సంఘాల సమావేశం

2013 ఫిబ్రవరి 2 రోజుల అఖిల భారత సమ్మే సందర్భంగా కేంద్ర కార్మిక సంఘాలతో చర్చలు జరపడానికి ప్రధానమంత్రి ఒక మంత్రుల బృందాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. దానిలో రక్షణ మంత్రి ఎ.కె.ఆంతోని, వ్యవసాయ మంత్రి శరద్ పవార్, ఆర్థిక మంత్రి పి.చిదంబరం, కార్మికమంత్రి మల్లిఖార్జున్ ఖార్గే ఉన్నారు.

మే 22న మంత్రుల బృందం మరియు సిఐటియు నాయకులు తపన్ సేన్, స్వదేశ్ దేవ్ రాయ్, ఐఎన్ టియు సి నాయకులు సంజీవరెడ్డి, అశోక్ సింగ్; బిఎంఎస్ నాయకులు బి.ఎన్.రాయ్; ఏఐటియు సి నాయకులు గురదాస్ గుప్తా, డి.ఎల్.సబ్బేదేవా; హెచ్.ఎం.ఎస్. నాయకులు హెచ్.ఎస్.సిద్ధు, ఆర్.ఏ.మిట్టల్; ఏఐయుటియు సి నాయకులు శంకర్ సాహా, ఆర్.కె.శర్మ; టియుసి సి నాయకులు ఎస్.పి. తివారీ, యుటియు సి నాయకులు అశోక్ ఘోష్, మనోహర్ తిర్యే; సేవా నాయకురాలు మోనాలి మధ్య చర్చలు జరిగాయి.

కార్మిక సంఘాలు లేవనెత్తిన కొన్ని డిమాండ్లతో వ్యతిరేకత లేదని, మరికొన్ని పరిశీలనలో ఉన్నాయని 45 వ భారత కార్మిక మహాసభ ప్రారంభోపన్యాసంలో ప్రధానమంత్రి ప్రకటించారు. అందుకని సహజంగానే మే 22 సమావేశంలో కోర్కెల మీద నిర్దిష్ట చర్యలు ఉంటాయని ఆశిస్తారు. కానీ ఈ సమావేశంలో నిర్దిష్ట ఫలితం ఏదీ రాలేదు. కార్మికశాఖ కార్యదర్శి కార్మిక సంఘాలు

లేవనెత్తిన 10 డిమాండ్లు పరిశీలనలో / విచారణలో ఉన్నాయన్నారు. పరిశీలనలో ఉన్న ఆసానుకూల చర్యలో ఏమిటో కూడా కార్మిక సంఘాల వద్ద ప్రభుత్వం బయటపెట్టలేదు.

మొత్తం ప్రభుత్వవైఖరి మీద కార్మిక సంఘాలు తమ అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేశాయి. కార్మిక మహాసభలో కనీస వేతనాలు, కాంట్రాక్టు వర్కర్ల సమస్య, సామాజిక భద్రత, గ్యారంటీ కూడిన పెన్షన్, లేదా కార్మిక చట్టాలు తదితర అంశాలపై ప్రధానమంత్రి ప్రకటనకి ఈ వైఖరి పూర్తి విరుద్ధంగా ఉంది. డిమాండ్లలో చాలా వాటిని మినహాయించలేమని, ఇతర డిమాండ్లు పరిష్కార దిశలో ఉన్నాయని ప్రధానమంత్రి చెప్పారు. ప్రధానమంత్రి చెప్పిన విధంగా ప్రభుత్వం వెంటనే నిర్దిష్ట కాల పరిమితిలో కోర్కెల పరిష్కారానికి ఏమి చర్యలు తీసుకోవాలనుకుంటుందో తెలియజేయాలని కార్మిక సంఘాలు ప్రభుత్వాన్ని కోరాయి.

దీనికి సమాధానంగా మంత్రుల బృందానికి అంతర్గత సంప్రదింపుల కోసం కొంత సమయం కావాలని రక్షణ మంత్రి ఎ.కె.ఆంతోని తెలియజేశారు. ఆ తర్వాత కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు వెంటనే సమావేశమై ప్రధానమంత్రికి లేఖ రాయాలని నిర్ణయించాయి. మంత్రుల బృందం నిర్ణయంలో ప్రధాని జోక్యం చేసుకొని నిర్దిష్ట కాలంలో అంటే ఒక నెల్లో కోర్కెల మీద నిర్దిష్టతతో రావాలని కోరాలనుకున్నాయి.

కెజిబివి కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులకు జి.ఓ.3 ప్రకారం వేతనాలు ఇవ్వాలి

కస్తూరిభా గాంధీ బాలికల గురుకుల విద్యాలయాల కాంట్రాక్టు ఉపాధ్యాయులు, బోధనేతర సిబ్బందికి జి.ఓ.నెం.3 ప్రకారం వేతనాలు పెంపు, బదిలీలు, స్కూల్ టైమింగ్స్ మార్పు, వేతనంతో కూడిన ప్రసూతి సెలవులు, ఇతర సమస్యలు పరిష్కరించాలని మే 28న కస్తూరి భా గాంధీ గురుకుల కాంట్రాక్టు ఉద్యోగుల సంఘ ప్రతినిధులు మరియు ఎం.ఎల్.సి. లు వి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం, కె.ఎస్.లక్ష్మణరావు, వై.శ్రీనివాస్ రెడ్డిలు రాజీవ్ విద్యా మిషన్ ప్రాజెక్ట్ డైరెక్టర్ను కలిసి వినతిపత్రము అందించారు.

రాష్ట్రంలోని కస్తూరిభా గాంధీ బాలికల విద్యాలయాల్లో సుమారు 10వేల మంది బోధన, బోధనేతర సిబ్బందిగా పని చేస్తున్నారు. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. కానీ వీరి వేతనాలలో పెరుగుదల లేదు. కాంట్రాక్టు, ఔట్సోర్సింగ్ ఉద్యోగులకు వేతనాలు పెంచుతూ ప్రభుత్వం జి.ఓ.3 జారీ చేసింది. దీని ప్రకారం రెగ్యులర్ ఉద్యోగి యొక్క కనీస బేసిక్ వేతనం కాంట్రాక్టు ఉద్యోగికి ఇవ్వాలి. కానీ తక్కువ వేతనాలు ఇస్తూ రెగ్యులర్ ఉద్యోగులకంటే ఎక్కువ పని చేయించుకుంటున్నారు. సంవత్సరాల తరబడి పని చేస్తున్నా కోరుకున్న చోటకు ట్రాన్స్ఫర్ చేయడం లేదు. స్కూల్ టైమింగ్స్ ఉదయం 7.30 గంటలకే ప్రారంభం కావడం వలన స్కూల్ కాంప్లెక్స్ లో రెసిడెన్షియల్

సౌకర్యం లేదు. కాబట్టి అంత తొందరగా రాలేకపోతున్నారు. కావున సమస్యలను పరిష్కరించాలని కోరారు.

డిమాండ్స్ : (1) ప్రభుత్వ జి.ఓ. 3 ప్రకారం గురుకులంలో పనిచేసే రెగ్యులర్ ఉద్యోగి యొక్క కనీస బేసిక్ వేతనం కాంట్రాక్టు ఉద్యోగికి అనగా కాంట్రాక్టు టీచర్స్ కి రూ.14,800/-లు, అకౌంటెంట్ కి రూ.12,500/-లు, ఎఎన్ఎంలకి రూ.10,500 లు, వర్కర్స్ కి రూ.8500/-లు వేతనాలుగా ఇవ్వాలి. పి.ఇ.టి.లకు, ఒకేషనల్, కంప్యూటర్ టీచర్స్ కి కూడా సిఆర్టి వేతనాలు ఇవ్వాలి. (2) ఐచ్చిక బదిలీలకు నిబంధనలు రూపొందించి అమలు చేయాలి. (3) స్కూల్ టైమింగ్స్ మార్చాలి (4) పార్ట్ టైం, గెస్ట్ ఉపాధ్యాయులుగా పనిచేస్తున్న వారిని కాంట్రాక్ట్ లోకి మార్చాలి. (5) వేతనంతో కూడిన ప్రసూతి సెలవులు, సదుపాయాలు ఇవ్వాలి. (6) ప్రభుత్వ ఉపాధ్యాయులతో సమానంగా సిఎల్ సగుపాయం కల్పించాలి (7) స్వంత భవనాలు, ప్రహరీ గోడలు నిర్మించాలి. అన్ని వసతులు కల్పించాలి. (8) ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలని కోరారు.

డిమాండ్స్ ను పరిశీలించిన ఎస్.పి.డి. సమస్యలు పరిష్కారం చేస్తామని హామీ ఇచ్చారు. ఎస్పిడి ని కలిసిన ప్రతినిధి బృందంలో కెజిబివి కాంట్రాక్టు ఎంప్లాయిస్ అధ్యక్షులు ఎం.డి.అబ్బాస్, రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు స్వప్న, సరిత, కమల, రాజమణి తదితరులు ఉన్నారు.

ఒబామా ఒక వార్ క్రిమినల్

అమెరికా అధ్యక్షుడు బరాక్ ఒబామా వార్ క్రిమినల్ అని ప్రముఖ ప్రొఫెసర్, విమర్శకుడు అయిన డా॥ కార్నెల్ వెస్ట్ వ్యాఖ్యానించారు. అమెరికా ప్రభుత్వంపై తన అభిప్రాయాలను ఆయన తేది. 18.5.2013న గార్డ్యన్తో పంచుకున్నారు. ఒబామా తరపున ఎన్నికల్లో ప్రచారం చేసిన వారు, ఆయనను గట్టిగా సమర్థించిన వారు ఈ రోజు తీవ్రంగా నిరాశపడే పరిస్థితి నెలకొని ఉందని ఆయన పేర్కొన్నారు. వాషింగ్టన్ అవినీతికి సంగ్రహ రూపమే ఒబామా అని ఆయన వ్యాఖ్యానించారు. తరచూ మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ గురించి మాట్లాడే ఒబామా వ్యవహారంలో మాత్రం ఆయన స్ఫూర్తికి భిన్నంగా నడుస్తున్నారని అన్నారు. మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ జరిపిన పోరాటం దారిద్ర్యానికి వ్యతిరేకంగా మాత్రమే కాదు, వియత్నాంలో బాంబుల దాడులకు వ్యతిరేకంగా కూడా ఆయన పోరాడారని అన్నారు. నిక్సన్, కిసింగర్

హయాంలో జరిగినవి యుద్ధ నేరాలని ఆయన అన్నారు. కానీ ఇప్పుడు ప్రతి రోజు దాదాపు డ్రోణ్ హత్యల గురించి వింటూనే వున్నాం, ఎక్కడో అక్కడ బాంబులు జారవిడుస్తూ పలువురిని పొట్టన బెట్టుకుంటున్న వార్తలు వింటున్నాం. ఇది రోజులు, నెలలు కాదు, సంవత్సరాల తరబడి జరుగుతూనే వుంటుంది. అదీ ఒబామా వ్యవహారం శైలి! పైగా వాషింగ్టన్ పై వాల్ స్ట్రీట్ పట్టును అణచివేయడానికి ఒబామా అస్సలు సుముఖంగా లేరని వెస్ట్ అన్నారు. ఆయన పదవిలోకి వచ్చిన వెంటనే చేసిన పని ఏంటంటే వాల్ స్ట్రీట్ కు అనుకూలంగా వ్యవహరించే వ్యక్తులనే అక్కడ కూర్చోబెట్టడం. టీమ్ గెయిట్నర్, లారీ సమర్స్ వంటి వారిని ఆయా పదవుల్లో నియమించడం ద్వారా తనకు అసలు ఆ ఉద్దేశ్యమే లేనట్లు స్పష్టం చేశారు.

ప్రైవేటు ఇంజనీరింగ్ కళాశాలల కార్మికులకు జి.ఓ.71 ప్రకారం వేతనాలివ్వాలి

ప్రైవేటు ఇంజనీరింగ్ కళాశాలల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు జి.ఓ.నెం.71 ప్రకారం కనీస వేతనాలు ఇవ్వాలని సిఐటియు మెదక్ జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు కె.రాజయ్య యాజమాన్యాలను డిమాండ్ చేశారు. మే 19న పటాన్చెరులోని శ్రామిక్ భవన్ లో జరిగిన ప్రైవేటు ఇంజనీరింగ్ కళాశాలల కార్మికుల సదస్సులో ఆయన మాట్లాడారు.

ప్రైవేటు కళాశాల యాజమాన్యాలు కనీస వేతనాలు అమలు చేయకుండా కార్మికులను శ్రమదోపిడీకి గురి చేస్తున్నాయని ఆరోపించారు. 1500ల నుంచి 3000 రూపాయలకు మించి ఇవ్వడం లేదని, ఇఎస్ఐ, పిఎఫ్, గుర్తింపు కార్డులు ఇవ్వడం లేదని, ఆదివారం, పండుగ రోజుల్లో సైతం పనులు చేయించు

కుంటున్నారని మండిపడ్డారు. గీతం యూనివర్సిటీలో కార్మికుల నుంచి ఇఎస్ఐ., పి.ఎఫ్ కటింగ్ చేస్తున్నారని, వారి ఖాతాలో జమ చేయడం లేదని, ఇదేమిటని ప్రశ్నించిన వారిని వేధింపులకు గురి చేస్తున్నారని అన్నారు. జి.ఓ.నెం.71 ప్రకారం హెల్పర్లకు, అటెండర్లకు రోజుకు రూ.293 ఇవ్వాలి ఉన్నప్పటికీ ఎక్కడా కూడా అమలుకు నోచుకోవడం లేదన్నారు. కార్మికలందరూ సంఘటితంగా పోరాడినప్పుడే సమస్యలు తీరుతాయని అన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు డివిజన్ నాయకులు నాగేశ్వర్ రావు, గణేశ్, ఏసుమణి, జయరాం, మంజుల, మల్లేశం, నర్సింలు, లత పాల్గొన్నారు.

మున్సిపల్ కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కనీస వేతనం రూ.10వేలు ఇవ్వాలి

మున్సిపల్ కార్మికుల సమస్యలపై పోరాటం ఉధృతం చేస్తామని సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి పాలడుగుభాస్కర్ అన్నారు. మే 20న మెదక్ జిల్లా మున్సిపల్ కార్మికుల సదస్సు మెదక్ మార్కెట్ యార్డులో జిల్లా అధ్యక్షులు రాజు అధ్యక్షతన నిర్వహించారు. ఈ సదస్సుకు ముఖ్య అతిథిగా సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి పాలడుగు భాస్కర్ హాజరై ప్రసంగించారు. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా మున్సిపల్ కార్మికుల సమస్యలపై పోరాటం ఉధృతం చేస్తామని హెచ్చరించారు. ఉద్యమాలు చేసిన సందర్భంలో ప్రభుత్వం హామీలు ఇచ్చి కాలయాపన చేస్తోందని విమర్శించారు. మున్సిపల్ కాంట్రాక్టు, ఎన్ఎంఆర్, క్యాబువల్ కార్మికులకు కనీస వేతనం రూ.10వేలు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. అనంతరం

సిఐటియు జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు కె.రాజయ్య మాట్లాడుతూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కార్మికుల సమస్యలు పట్టించుకోవడం లేదన్నారు. పాలకులకు పదవులపై వున్న ఆశ కార్మికుల సమస్యలపై లేదని, కార్మికులంతా సంఘటితంగా ఉండి పోరాటానికి సిద్ధం కావాలన్నారు. మున్సిపల్ యూనియన్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి సుధాకర్, సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎ.మల్లేశం, సిఐటియు డివిజన్ కార్యదర్శి బాలమణి ప్రసంగించారు.

ఈ కార్యక్రమంలో మున్సిపల్ సంఘం నాయకులు శ్రీనివాస్, సాయిలు, పద్మ, సిద్ధయ్య, మాణిక్యం, అమృత, దుర్గమ్మ, మల్లేశం పాల్గొన్నారు.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KL 1101A 472
పుస్తకం పేరు	కామ్యం చరిత్ర
కార్యక్రమం	25/8/23
ముందు అట్ట	గ్రే
వెనుక అట్ట	గ్రే
మొత్తం పేజీలు	37
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	No
లేఖ పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Nandini
పేజీలు విడదీసినది	Nandini
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	manasa
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	N/A
పరిస్థితి	good